

بیّ ئیفلہ حیا گونہ ہیّ

وکار تی کرنا ویّ ل سہر ژیا نا مللہ تان

نقیسینا
د. عبد اللہ بن محمد السدحان

وہرگیپران
تہ حسین ئیبراہیم دؤسکی

پیشگوټن

حهمد وسوپاسی ههمی بو خودی بن، خودایی ههمی چیکریان، نهوه
نهم داین، وهردو ری: یا باش ویا خراب، نیشا مه دان و بهری مه دایی،
وفرمان ل مه کر نهم قهستا ریکا باش بکهین وسوز ب خهلاته کی ب بها
دا وی کهسی یی قهست بکه تی، ونهم ژ قهست کرنا ل ریکا خراب داینه
پاش وگه ف ب عه زابه کا دژوار ل وی کهسی کر یی قهست بکه تی.. ههمد
بو وی بن وهکی نهو یی ژ ههژی، و صهلات و سهلام ل سهر پیغه مبه ری وی
یی خوشتی و هلبژارتی بن، ب گازیا راست و دورست بو مه هات، و بهری
مه دا حه قیی، ونهم ژ ههمی ریکین خوار و قیچ داینه پاش، سلا ف ل وی
بن وههمی هه قال و پشته قانی بن وی، و ههر ئیک کی ریکا وی بگرت هندی
نهف دنیا به هه بت.

خوانده قانی بن هیژا:

ل وی ده می ژینا ماددی یا مروژی نوکه گه لهک پیشکه فتی، ونهو
زانستی و ته کنه لوژی قه گه هشتیه هندهک دهره جه و پیکین ههر نه دهاته
سهر هزرا مروژی به ری، و د نه نجام دا ژین ب سانا هی که فتی، نهم
دیین مروژ ژ لایی رووحی و نه فسی قه -ب تاییه تی- یی گه هشتیه
هندهک ژوردانی بن گه لهک نرم، هتا پیکه کی نیریکه بیژین: مروژ یی
گه هشتیه به خت ره شییه کا و هسا یا ل چو ده می ن دیروکی مروژ
نه گه هشتی، و هه ما به سه بیژین: رهنگه نهو مروژین ل قی سه دسالا
دویماهی بی ژ ژیی عه ردی مه ژ بهر ژورداری و بی وژدانی مروژان هاتینه

کوشتن، د عه‌مرئ عه‌ردئ مه‌ هه‌میئ دا نه‌هاتینه‌ کوشتن، ویئ باوهر
 نه‌که‌ت هه‌ما به‌س بلا به‌رئ خو‌ بده‌ته‌ هژمارا وان مرو‌قان یئین ب تنئ
 د هه‌ردو شه‌رئین جیهانی دا هاتینه‌ کوشتن، ئەو شه‌رئین ملله‌تئین
 پیشکه‌فتی پی رابووین نه‌که‌سی دی!

وده‌می سوحبه‌ت دئینه‌ سه‌ر ئە‌گه‌رئین قئ به‌خت ره‌شیا نوکه‌ ب سه‌ر
 مرو‌قینیئ دا هاتی، دبت مرو‌قئین شاره‌زا وبسپۆر گه‌له‌ک ئە‌گه‌ران بیژن و
 ب ریز کهن، به‌لئ تشتی ژ هه‌میان پتر دئینه‌ ژیرکرن و ب پشت گو‌ه‌ قه‌
 لی‌دان ئە‌م ئع‌ترافئ بکه‌ین کو ئە‌ف واقعی خراب ئە‌نجامئ دویره‌فتنا مه‌
 بت ژ خودئ، وبه‌ره‌ه‌می وان گونه‌هان بت یئین ب شه‌ف وروژ وقه‌شارتی
 وئاشکه‌را د ئاف مه‌ دا دئینه‌کرن، نه‌ به‌س هنده‌.. به‌لکی ئە‌گه‌ر جاره‌کئ
 ئیک ژ مه‌ بیژت: ئە‌و شه‌قائا نوکه‌ ئە‌م تیدا دژین ژ بی ئی‌فله‌حیا وان
 گونه‌هانه‌ یئین د ئاف مه‌ دا دئینه‌کرن گه‌له‌ک که‌س دئ هه‌بن لی‌قئین خو‌
 شو‌ر کهن و‌ترانه‌یان بو‌ خو‌ ب گو‌تنا وی کهن و‌بیژن: گونه‌ه‌ مه‌سه‌له‌کا
 شه‌خصیه‌، ووی چو په‌یه‌وندی ب واقعی مه‌ قه‌ نینه‌، وه‌ه‌ما هوین
 ته‌فسیرئین دینی دده‌نه‌ هه‌می تشتان!

قی‌جا هه‌تا بو‌ مه‌ ئاشکه‌را بب‌ت کو بی ئی‌فله‌حیا گونه‌ه‌ی -نه‌ ب تنئ
 ل سه‌ر گونه‌ه‌کاری، به‌لکی ل سه‌ر ملله‌تان- گه‌له‌که‌، وکارتیکرنا وئ یا
 خراب زی‌ده‌ یا دژواره‌، مه‌ قیا ئە‌م بیرا خویشک و‌برایئین خو‌ ل قئ باب‌ه‌تی
 گرنگ بینینه‌ قه‌، و‌مه‌ دیت باشت‌رین نامیلکه‌ د قئ باب‌ه‌تی دا هاتیه‌
 به‌ره‌ه‌فکرن ئە‌وه‌ یا سه‌یدایئ دکتۆر (عبد الله بن محمد السدحان) ی
 نفیسی، ژ به‌ر ده‌وله‌مه‌ندیا وئ ب وان باب‌ه‌تئین تیدا هاتین د گه‌ل کورتیا
 وئ، له‌و مه‌ خواست ئە‌م وی ب چه‌ند ده‌سکاری قه‌ وه‌رگێڕینه‌ سه‌ر زمانی

کوردی و ل بهر دهستی خوانده‌شانان بدانین بۆ بیرئینان ومفاوه‌رگرتن،
هیڤیا مه ژ خودایی مه‌زن ئه‌وه ئه‌وه هیدایه‌تی ب رزقی مه بکه‌ت، ومه
بکه‌ته ژ وان که‌سان یێن فایده‌ی ژ وی تشتی دکه‌ن یێ ئه‌وه دخوبنن وگوه
لی دبن..

یا ره‌ببی توفی کاری بکه‌ینه د ته‌رازبا خیرین نفیسه‌ری وه‌رگپری دا
ل وی رۆژی یا نه مال ونه عه‌یال چو فایده‌ی نه‌گه‌هینته که‌سی، وخودی
خیرا هه‌ر که‌سه‌کی مه‌زن بکه‌ت یێ د ناڤه‌را خۆ وخودی دا دو‌عا یا خیری
وقه‌نجیی بۆ مه وه‌یبا یێن مه بکه‌ت، دا به‌لکی به‌ره‌که‌تا وی بکه‌هته مه؛
چونکی دو‌عا یا مرۆقی موسلمان ب به‌رزهی ڤه بۆ براهه‌کی وی یێ دی یا
قه‌بیلکریه.

وه‌رگپ

ده‌وک ۲۰۰۸/۲/۱۹

پیشگوٽنا نفیسهری

إن الحمد لله، نحمده، ونستعينه، ونستهديه، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلله فلا هادي له، ونصلي ونسلم على نبينا محمد؛ الرحمة المهداة، أرسله الله على حين فترة من الرسل، فهدى به إلى أقوم الطرق وأوضح السبل، ففتح الله به أعيناً عمياً وأذاناً صماً، وقلوباً غلفاً، وبعد:

گهلهک جارن خهلهک گازندئ ژ دلرقي، ونه مانا بهره که تی، ووه سواس ودودلیتی کهن، وکو مروث هه می ب دنیا یی شه دموژیلن، وکه سی ناگهه ژ وی گوٽنا خودی نه مایه نهوا تیدا هاتی: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفِلاً عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ﴾ - توقهت هزر نه که کو خودی یی بی ناگهه ژ وی کاری زۆردار دکهن ﴿(ابراهیم: ۴۲)﴾.

مهیموونی کورپی هاروونی -خودی ژئی رازی بت- د مهعنا قی ئایه تی دا دبیرت: (نهو دلخوژکر نه که بو وی یی زۆرداری لی هاتی نه کرن، وگه فه که بو وی یی زۆرداری دکهت).

ههر وهسا خهلهکی بی ناگهه ژ گوٽنا خودی نهوا تیدا هاتی: ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ - چو موصیبهت ب سهری هه وه نه هاتی نه ته گهر ژ بهر که دا دهستی هه وه نه بت، و خودی هه وه ب گهلهکان عهفی دکهت ژئی ﴿(الشوری: ۳۰)﴾.

ئیبراهیمی کورپی ته دهه می -خودی رهحمی پی بهت- دبیرت: (تهم ژ خهلهکی بهحهشتی بووین ب کرنا گونههی ئبلیسی تهم ژئی ئیناینه دهر،

ويا فهره ل سهر گونه هکاری کوئو چو تامی ژ ژیارا خو نه بهت هتا جاره کا دی بزقرته وهلاتی خو).

وئو ههمی بهلا وگرفتاری بهرهمی گونه هانه، وئو نجامی بی ئیفله حیا وانه، خودایی مهزن دیبژت: ﴿أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ﴾^(۳۵) مآلکم کيف تحکمون^(۳۶) - ئه ری ما ئهم موسلمانان دی وهکی تاوانباران لی کهین، هموه چیه هوین چاوا حوکی دکهن ﴿القوم: ۳۵-۳۶﴾.

وخودایی مهزن دیبژت: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مَّحْيَاهُم وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾^(۳۷) - یان ئه وین خرابی کرین هزر دکهن کوئهم دی وان وهکی وان لی کهین یین باوهری ئینای وچاکی کرین، وکوئهم ل دنیا یی وئاخره تی دی وان ئییننه ریزه کی؟ پیسه حوکه ئه دکهن کو باش وخرابان دئیننه ریزه کی ﴿الجاثية: ۲۱﴾.

ودیبژت: ﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾^(۳۸) - ئه ری ما ئهم دی وان یین باوهری ئینای وچاکی کرین وهکی وان لی کهین یین د عهردی دا دخرابکار، یان ئهم خودانین تهقوایی یین خودان باوهر وهکی کافرین سهر داچووی دی لی کهین؟ ﴿ص: ۲۸﴾.

وئو گهرا گونه هی - وهکی (شیخ الإسلام) ودی ژی رزی بت دیبژت - ئه وه (خودانی گونه هی غه فلهت وشه هوهت - کو هی ئینی خرابیی - وی دهارژون، خودی دیبژت: ﴿وَلَا تُطِيعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا﴾^(۳۹) - وتو گوهدارییا وی نه که یی مه دلی وی ژ زکری

خۆ بى ئاگەھ كرى، ووى دلچوونىن خۆ ب سەر گوهدارىيا خودايى خۆ ئىخستىن، وكارى وى ھەمى زەعتىبون وتىچوون بوويه ﴿الكهف: ۲۸﴾ ۋەھوايى نەفسى ئەگەر نەزانن د گەل دا نەبت بەرى خودانى نادەتە كرنا خرايبيان، ئەگەر نە ئەو كەسى ل دويش ھەوايى نەفسى ژى دچت دەمى دزانت ئەش كارە زيانەكا ئاشكەرا دى گەھىنتى ئەو ب تبيعتى خۆ دى خۆ ژى دەتە پاش، ژ بەر قى ئىكى صەحابيان دگۆت: ھەچىي بى ئەمرييا خودى بکەت ئەو يى نەزانە).

بەلى نەزانينا قى ھەژارى بۆ وى نابتە ھىجەت كو ئەو گونەھى بکەت؛ چونكى ھەر كەسەكى بشىت خۆ فېر بکەت و د گەل ھندى ژى خۆ فېر نەكەت ئەوى چو ھىجەت نابن، قىجا يا فەرە ل سەر مروقى عەقلىدار كو ھزرا خۆ د دويمەھىيا كاري خۆ دا كەت ويزانت كانى گونەھ چەند يا كورە و چ بى ئىفلەھىي دىنتە پىكا وى ل دىبايى وئاخرەتى، خودى مە پيارىت، ويا فەرە ل سەر وى بەرى ئەو گونەھى بکەت ئەو ھزرا خۆ بکەت كانى ئەو بى ئەمرييا كى دكەت؟ نى ئەو يى بى ئەمرييا مەلكى ھەمى مەلکان دكەت كو خودى بە!

بىلالى كورى سەعدى -خودى ژى رازى بت- دگۆت: (بەرى خۆ نەدە بچوبىكيا گونەھى، بەلى بەرى خۆ بدە مەزنىيا وى يى تو بى ئەمرييا وى دكەي).

وتشتى بەرى من داىە نقيسىنا قى قەكۆلىنى ئەو سىستىيە يا -مخابن- ل نك گەلەك موسلمانان ھەي د دەر حەقا كرنا گونەھان دا، ژ بەر وى ھزرا ل نك وان ھەي كو ھەما تۆيەكرن وئستفغارا ب ئەزمانى ب تنى تىرا ھندى ھەيە كو گونەھىن وان ژى بىت!

ئبن قهيم -خودئ ژئ رازی بت- دبیژت: (گونه ه برین، ودبت برینهک ههبت خودانئ خو بکوژت).

و ب راستی ئەو تۆیهیا ههما ب ناڤی تۆیه بت بهس نینه، بهلکی تۆیهیهکا ژ راستی یا پیتقییه، ئەو تۆیهیا پهشیمانی وترس وئستغفارکرنا بهردهوام د گهل دا بت، د گهل کرنا کارتن قهنج وباش هتا ئەم ببینه ژ وان یین پرگار دبن و نیزیکی خودئ دبن.. خودایئ مهزن دبیژت: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ - ئەو تئ نهبت یئ تۆیه بکهت و باوهریی بینت وکارهکی چاک بکهت، ئەوان خودئ گونههین وان دگوهرن وباشییان ددهتئ، وخودئ گونهه ژبیری دلۆقان بوویه ﴿الفرقان: ۷۰﴾.

ودبیژت: ﴿وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا﴾ - وههر ئیکی تۆیه بکهت، وچاکیی بکهت، ئەوه یئ ب دورستی تۆیه دکهت و ل خودئ دزقوت ﴿الفرقان: ۷۱﴾.

قئبجا ئەی برایی موسلمان: ئەگەر نهفسا ته بهرئ ته دا گونههئ، وته هزرا خو تیدا کر، دلی چوو کرنا وئ، تو بیرا خو ل وئ بی ئیفله حیئ بینهفه یا د قئ قهکولینی دا هاتی، وتو بیرا خو ل مهزنییا خودایئ خو بینهفه، و ل وان قهنجییان ژئ یین وی د گهل ته کرین، وی ساخی وسلامهتی یا دایه ته، وئهگەر وی قهنجی ب وئ د گهل ته نهکربا تو نهشیای خوشیی ب وئ گونههئ بهی یا ته کری، ودبت تو نهشیی بگههیئ، وتو برایی من ههقههنگیی د ناڤهرا کاران دا بکه، چونکی ئەو خوشییا چهند دهلیقهیانه، من هیقیه تو هزرا تهعاتیا زرباریی د گهل دا بکهی، وچو خیر د وئ خوشیی دا نینه یا دویماهییا وئ ناگر بت.

دوعا وداخوازا من ژ خودی ئه وه ئه و من وته ژ عه می نه خوشییان
بپاریژت.

یا ره بی تو هیقیین من ب ج بینه، وکارین مه ده می حالتان دا
جوان بکه، و تو پیخه مهت گه هشتتا رازیوونا خو ریکین مه ب سانهی
بیخه، و بهری مه بده نه خیری، و تول دنیایی وئاخه تی باشیی بده مه،
ومه ژ عه زابا ئاگری بپاریژه، ب ره حما خو.

نقیسه ر

* نیکه مین گونده ها بڼ نه مریا خودی بڼ ل عهسمانی هائییه کرن: ^(۱)

ئهو ههسویدی بوو یا ئبلیسی ب ئادهمی -سلاف لی بن- بری دهمی وی فرمانا خودی ب جه نه ئینای، و ژ بهر خو مه زنکرن و دفن بلندیی ئهو بو ئادهمی نه چوویه سوجوودی.

پاشی گونده ها د دویش دا ئهو بوو دهمی ئادهمی وحهوایی -ب هاندانا ئبلیسی له عهنتی- ژ وی داری خواری یا خودی ئهو ژ خواری وی داینه پاش، پاشی وان تویه کر و خودی تویه یا وان قه بویلکر؛ چونکی (هیلانا ئه مری ل نک خودی مه زنتره ژ کرنا نه هییی، ونه هییا ئادهمی ژ خواری داری هاته کرن ووی ئهو خوار، قیجا خودی تویه یا وقه بویلکر، و ئبلیسی ئه مر لی هاته کرن کو ئهو بو ئادهمی بچته سوجوودی به لی وی ئهو نه کر لهو تویه یا نه هاته قه بویلکر^(۲)؛ چونکی گونده ها کرنا نه هییی پتر جاران ژ بهر هه و جهیی وشه هوه تی چی دبت، و گونده ها هیلانا ئه مری پتر جاران

(۱) أدب الدنيا والدين للماوردي، ۲۶۰.

(۲) وهه ما وی هه ر تویه نه کریو لهو تویه یا وی قه بویل نه بوو، نه گه ر نه خودی تویه وهر گری دلوقانه، وئهو ب خو دبیرت: (وَإِنِّي لَعَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ) (AT) ئه ز گونده ه ژ بیرم بو هه ر که سه کی تویه بکه ت و باوهریی بینت و چاکیی بکه ت پاشی بیته سه ر هیدا یه تی.

ژ بهر خۆمه زنکرن و دفن بلندی چی دبت، وئوئ هندی زهره ریه کی ژ خۆمه زنکرنی د دلی دا ههبت ئه و ناچته بهحه شتی، وئو کهسی ل سهر تهو حیدی بمرت دچته بهحه شتی ئه گهر خو زنا یان دزی ژی کربت).^(۱) مهعنا: ههر کهسه کی تشته کی ژ ئه مری خودی بهیلت وهکی نفیژی، بی گومان یی ل سهر خه طه ره کا مه زن.

فیتجا کارتیکرنا گونه ها ئاده می وحه وایی ل سهر دوونده ها وان چبوو؟ د هه دیسه کی دا یا ئه بوو هورهیره ژ پیغه مبهری -سلاف لی بن- شه گوهیژت هاتییه: ﴿لولا حواء لم تخن أنثی زوجها الدهر - ئه گهر هه ووا نه با ژنه کی چو جارن خیانهت ل زهلامی خو نه دکر﴾^(۲) یهعنی: هه وایی خیانهت ل ئاده می کر ده می بهری وی دایه بی ئه مری و خواری ژ داری ل بهر وی شرین کری، فیتجا ژ بهر بی ئیفله حیا گونه هی ئه ف ره هه ژ وی گه هشته کچین وی ژی، و مه خسه د ب خیانه تی ل فیری زنا نینه.

و د هه دیسه کا دی دا یا ئه بوو هورهیره ژ پیغه مبهری -سلاف لی بن- شه دگوهیژت هاتییه: ﴿دهمی خودی ئاده م ئافرندی پشتا وی شه مالی، ئینا ههر رحه کا ئه و دی د دوونده ها وی دا ئافرینت هه تا رۆژا قیامه تی ژ پشتا وی کهفت، ووی گه شاتییه ک ژ رۆناهیی کره د ئه نییا ههر مروقه کی دا، پاشی وی ئه و بو ئاده می پیشچا ف کرن، ئاده می گوئ: یا ره بی! ئه قه کینه؟ وی گوئ: ئه و دوونده ها ته نه، ئینا ئاده می زهلامه ک ژ وان دیت که یفا وی ب وی گه شاتی هات یا ل ناچا فین وی هه ی، وی گوئ: یا ره بی ئه قه کیه؟ وی گوئ: ئه قه زهلامه که ژ ئومه تی

(۱) الفوائد لابن القيم، ۲۰۵.

(۲) موسلم فی هه دیسی شه دگوهیژت.

دویماهیڅ یټن دووندها ته دبټرنځ: داوود، ئادهمی گوت: یا رهبیی ته چهند عهمر بۆ وی دانایه؟ گوت: شپست سال، ئادهمی گوت: یا رهبیی چل سالان ژ عهمرئ من ژی بدانه سهر عهمرئ وی، ودهمی عهمرئ ئادهمی ب دویماهی هاتی ملیاکه تی مرنئ هاتی وی گوت: ما هیشتا چل سال ژ عهمرئ من نه ماینه؟ وی گوت: ما ته نه داینه کورئ خو داودی؟ گوت: قیجا ئادهمی حاشاتی کر لهو دووندها وی ژی حاشاتی کر، وئادهم خهلت بوو قیجا دووندها وی ژی خهلت بوو ﴿١﴾.

وژیبرکرنا ئادهمی نهو بوو وی ژیبیرکر کو نه هی ل وی هاتبوو کرن نهو ژ دارئ بخوت، و ژ بهر بی ئیفله حیا گونه هی دووندها وی ژی دا ب وی شه، نهو وژنکا وی خهلت بوون و ژ دارئ خوار، قیجا ژ بهر بی ئیفله حیا گونه هی دووندها وان ژی د خهله تیج دا دا ب وان شه، وئادهمی حاشاتی ل هندئ کر دهمی وی هندهک ژ عهمرئ خو دایه کورئ خو داوودی، ئینا ژ بهر بی ئیفله حیا نهف چهنده گه هشته دووندها وی ژی.

* نټکه مین گوندها بن نه مرپا خودئ

بن ل عهردی هاتییه کرن: ﴿٢﴾

نهو ههسویدی بوو یا قابیلی ب برایی خو هابیلی بری ههتا وی نهو کوشتی، د وی هه دیسی دا یا عهبدللاهی کورئ مهسعوودی ژ پیغه مبهری -سلاف لی بن- شه دگو هیزت، هاتییه: ﴿﴾ ما من نفس تقتل ظلماً إلا کان علی ابن آدم الأول کفل منها، ذلک بانه اول من سن القتل - ههر

(١) ترمذی شه دگو هیزت.

(٢) أدب الدنيا والدين للماوردی، ٢٦٠.

نهفسهكا ب زۆردارى بېته كوشتن بارهك ژى د ستويى كورئ ئادهمى يى
ئېكى دايه؛ چونكى ئهو ئېكه مېن كهسه كوشتن كرى ^(۱).
فېجا ههر مروّقه كى ب زۆردارى بېته كوشتن هندهك گونه ها وى د
ستويى قابىلى دايه، ئهّقه ژ بهر بى ئيفله حيا گونه هى.

(۱) بوخارى فهدگوهتت.

ناقبرا ئيکي ئەگەر يېڭى گونەھى

هژمارەکا ئەگەر وپالدهران هەنە مروۆقى بەر ب کرنا گونەھى قە دەن، بەلى ئەو ئەگەر هەمى بۆ سى تشتان دزقن، ئەو هەر سى تشت وەكى (ئبن قەيیم) -خودى ژى رازى بت- دبیژت ئەقەنە: یا ئيکى: دەمى دل ب ئيکى دى ژبلى خودى قە دئیتە گرېدان، ئەقە سەرى دکیشتە شرکى.

یا دووی: گوهدارپیا هیزا غەزەبى، ئەقە سەرى دکیشتە زۆردارىي. یا سىي: گوهدارپیا هیزا شەهوەت و دلچوونان، ئەقە سەرى دکیشتە کرنا فاحیشتە وکریتیيان.

وگرېدانا دلى ب ئيکى دى قە ژبلى خودى گونەها ژ هەمبى مەزنتىر یا پېقە دئیتە شکه وکو مروۆف خودایەکی دى ژبلى خودى بنیاست و دوعیان ژى بکەت. وگونەها مەزنتىر یا گوهدانا هیزا غەزەبى بەرى خودانى ددەتى کوشتنە. وگونەها مەزنتىر یا ب گوهدانا هیزا شەهوەت و دلچوونان قە دئیت کرنا زنايیپە.. و ژ بەر قى چەندى خودایى مەزن ئەف هەر سىيە د ئیک نایەتى دا کۆمکرینە دەمى دبیژت: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾ - وئەوین ژبلى خودى دوعیان ژ کەسى دى ناکەن، ووى نەفسى ناکوژن یا خودى کوشتنە وى حەرامکری وەسا تى نەبت ئەو وى

تشتی بکەت کو خو پئی هیژای کوشتنی بکەت، وئەو زنایی ناکەن،
 وەهەچیئی تشتەکی ژ ڤان گونەهان بکەت دی گەهتە جزایی خو ﴿
 (الفرقان: ۶۸).

وئەف هەر سێ گونەهە (ئیک یا دی دکێشت، شرکی زۆرداری
 وفاحیسه پیڤه دئین، کانی چاوا تەوکید وان ژ خودانی خو ددەتە
 پاش).^(۱)

و ب راستی ئەڤهیه یا کو د واقعی مە دا چیبووی، وەکی بی باوەر
 ل سەر ستویی موسلمانان زال بووین بیی ئەو رەحمی پئی ببەن یان دلێ
 خو پئی بسۆژن، ونیزیکە تە گوە لێ نەبت کارەساتەک ل هەمی لایین
 جیهانی روی بدەت ئەگەر پشکەکا مەزن ژ ڤان هەر سێ تشتین بۆرین یا
 موسلمانان نەبت، ئەڤه هەمی ژ بەر بی ئیفلەحیا گونەهان. خودی مە
 بیارتت.

(۱) الفوائد لابن القيم، ۱۳۸-۱۳۹، ب دەسکارییه کا کورت ڤه.

ناقبرا داووی کار تی کرنا گونہ ہی دا مللہ تیئر بۆرین دا

* یوسف سلاف لی بن:

حسەن دبیژت: پیغەمبەری سلاف لی بن گۆت: ﴿رحم الله يوسف لولا كلمته ما لبث في السجن طول ما لبث، قوله: أذكرني عند ربك﴾ یەعنی: خودی رهحمی ب یوسفی ببەت ئەگەر ژ بەر قی گۆتئا وی نەبایە، دەمی وی گۆتییه هەقالی خو د سجنی قە: بەحسی من ل نک مەلکی بکە.. ئو هەند نەدما د سجنی قە هندی مای. و دەمی حەسەنی ئەف حەدیسە قە دگواست دکرە گری و دگۆت: و ئەم دەمی نەخۆشییه ک دگەهتە مە ئەم هەورین خو دگەهینییه خەلکی!^(۱)

(۱) الزهد للإمام أحمد، ۱۰۳، وشيخ الإسلام ابن تيمية دهمی قی گۆتئا یوسفی قە دگوهیژت دبیژت: مەعنا قی گۆتئا وی ئەو نینە وی خو نەهیلای بوو ب هیشییا خودی قە، نە.. چونکی وی گۆت: (إن الحكم إلا لله) حوکم هەما بو خودی قە، و ئەف گۆتئا وی وەکی وئ گۆتئا وی یا دییه دەمی گۆتییه مەلکی: خزینەیین مصری بکە ددەستین من دا، ئەف داخوازا وی بو مەزنیی ژ بەر مەصلحەتەکا دیی بوو لەو یا دژی تەوەککولی نەبوو ونە ژ وئ خوستنی بوو یا شریعەتی ئەم ژئ دانە پاش، و ئەف داخوازا وی ژ وی هەقالی هەما بو هندی بوو مەلک حالی وی بزانت؛ دا ل حەقیی بگەرییت، ئەگەر نە یوسف ژ هەمی مرۆفان موکمتەر بوو. بڕنە: الفتاوی ۱۱۳/۱۵-۱۱۴، ب دەسکاری قە.

* برباین یوسفی و دووندها وان ژ نسرانیلیان:

وسه رها تیا وان د گهل برایی وان یوسفی -سلاف لی بن- د قورئانی دا یا تاشکهرایه، ده می وان گوتی: ﴿ أَحَبُّ إِلَيَّ أَيْنَامُنَا ﴾ بابی مه پتر هز ژ یوسفی ژ مه، قیجا ژ بهر قی چهندي وان هسویدی پی بر، وئف هسویدی وزکره شی ژ وان هاته قه گوهاستن بو دووندها وان ژی. وده می وان به حسنی بنیامینی کری وگوتی: ﴿ إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ ﴾ نه گهر نهو دزیی بکته برایه کی وی ژی بهری دزییه ک کربو، ومه خسه دا وان پی یوسف بو، قیجا نهف بی بهختی ودره وینی ژ وان بو دووندها وان ژی هاته قه گوهاستن.

و ژ بهر بی ئیفله حیا گوتنا وان بو ئیک و دو: ﴿ اقْتُلُوا يُوسُفَ ﴾ هوین یوسفی بکوژن، سالوخته تی هزکرناب جهئنانا وان بو مه صلحه تین وان نه گهر خو ب ریکا کوشتنا کهسه کی بی گونه ه ژی بت، ل نک وان پهیدا بو، وئف سالوخته تی کریت ژ وان بو دووندها وان ژی هاته قه گوهاستن.

و ژ بهر گوتنا وان: ﴿ وَنَحْفَظْ أَخَانَا وَنَزَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ﴾ ثیانا مالی ل نک وان و دووندها وان پهیدا بو.

وئف سالوخته تین پیس یین کو ژ بی ئیفله حیا گونه هین براین یوسفی وگوتنن وان یین خراب ل نک وان پهیدا بوین، مانه د ناف وان دا، و ژ وان بو عیال و دووندها وان ژی هاتنه قه گوهاستن.. ووه کی نه م دزاین نهو پشتی هنگی ل مصری ئاکنجیوون، پاشی پشتی دهمه کی نهو کهفتنه ژیر حوکی فیرعه ونی ووی ب دژواری سه ره ده ری د گهل وان کر، وهه می رهنگین رویره شی وشه رمزاری ئینانه سه ری وان، کوپین وان

کوشن؛ دا دوونده‌ها وان زیده نه‌بت، وکچین وان بو ره‌زلیلی وخدامینی هیلانه ساخ.

پاشی خودی پیغه‌مبه‌ری خو موسا -سلاف لی بن- هنارت؛ دا ئهو سرائیلیان ژ وی شهرمزاری پی دهریخت، وسهره‌تیه‌کا دریژ وعه‌جیب ده‌ست پی که‌ت، ل سهری خودی به‌حسی وی قه‌در وبه‌ایی دکه‌ت پی وی دایه وان ده‌می دبیرت: ﴿يٰۤاَيُّهَا اِسْرٰٓءِیْلُ اٰذْكُرُوْا نِعْمَتِی الَّتِیْ اَنْعَمْتُ عَلَیْکُمْ وَاَنْتِیْ فُضِّلْتُمْ عَلَی الْعٰلَمِیْنَ﴾ (البقره: ۴۷) یه‌عنی: ئهی دوونده‌ها یه‌عقوبی قه‌نجی پین من د گهل هه‌وه کرین ل بیرا خو بینن، وسوپاسییا من سهره بکه‌ن، و ل بیرا خو بینن کو من هوین ژ خه‌لکی سهرده‌می هه‌وه هه‌مییا چتر لی کره‌ون. وئه‌ف چتر لی کرنا وان ب هنارتنا گه‌له‌ک پیغه‌مبه‌ران بوو د ناف وان دا، و ب وان نعمه‌تان بوو یین وی تایه‌ت داینه وان، و خندقاندا نه‌یاری وان فیرعه‌ونی بوو د وی دهریایی دا یا ئهو ژی دهرباس بووین.

و د گهل وی قه‌درگرتنی وان، و ژ به‌ر حه‌ژیکرنا وان بو مالی به‌ری ئهو ژ مصری دهرکه‌فن رابوون زیر وزینه‌تی مصریان دزی و د گهل خو بر، ویا ژ قی ژی خرابتر ئهو بوو پشته‌تی ئهو ژ ئاقتی دهرباس بووین رابوون گولکه‌ک ژ زیری چیکرن وپه‌ستن بو کر ده‌می موسا چویه ژقانی خودایی خو! ئینا غه‌زه‌با خودی ب سهر وان وان دا هات ژ به‌ر بی ئیفله‌حیا گونه‌هی حه‌تا رۆژا قیامه‌تی، خودان باوهر تی نه‌بن ژ وان، خودی دبیرت: ﴿وَأَشْرِبُوْا فِیْ قُلُوْبِهِمْ اَلْعَجَلَ بِکُفْرِهِمْ﴾ (البقره: ۹۳) چونکی قیانا په‌رستنا گولکی د دلین وان دا گه‌ریا بوو ژ به‌ر

ب ناڤداچوونا وان د ناڤ کوفری دا، وچونکی گۆلک ژ زیری هاتبوو
 چیکرن، څیانا زیری ما د دلین وان دا، لهو هتا څی گاقی ژی ئەم
 دبیین خودانین سهرمال و بهنقین مهزن ههمی ژ جوهیانه.
 و ژ سالوختهتین وان یین کریت ونهباش: سهرپهقی، ونهگوهاری،
 و بی ئەمریبا پیغه مبهرا نه.

و ژ نمونه یان ل سهر څی چه ندی: ده می فرمان ل وان هاتییه کرن
 کو ئەو ب سوجه څه ژ ده رگه هی ببۆرن ودوعایان بکهن و بیژن: یا
 ره بی گونه هین مه بو مه ژی به؛ دا گونه هین وان بو بینه ژبیرن
 و خودی تو یا وان قه بویل بکته، وان ترانه بو خو ب څی ئەمری
 پیغه مبهری خو کر و ئەو گوتن گوهارت یا فرمان پی ل وان
 هاتییه کرن، وه کی نایه ته ک دبیرت: ﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ
 الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ (الأعراف: ۱۶۴).

ههر و هسا ده می فرمان ب کوشتنا چیله کی ل وان هاتییه کرن،
 وه کی خودای مهزن د نایه ته کی دا دبیرت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا
 بَقَرَةً﴾ (البقرة: ۶۷) څیجا وان ده ست دا هه قریکی وزوی ب زوی
 فرمانا پیغه مبهری خو ب جه نه ئینا، ئینا ژ بی ئیفله حیا څی کاری
 وان خودی مه سه له ل وان شداند، و ئەف شداندنا هه بو دوونده ها وان
 ژی هاته څه گوهاستن.

و ژ نمونه یان ل سهر څی چه ندی سهرهاتییا خودانین شه نبیی،
 ده می فرمان لی هاتییه کرن ئەو شه نبیی نه چنه راڅی څیجا وان بهری
 هنگی تو پر څه ددان و ئیکشه نبی دچوون، ماسی دئینانه ده، و ژ بهر

قَي فَيَلْبازِيا وان وکارى وان يى خراب خودى خهسف ل وان کر وئهو
کرنه مهيموبنک وبهراز.

ههر وهسا سهرهاتيا زادى بهحهشتى ئهوى بۆ وان ژ عهسمانى
دهاته خوارى (گهزۆ وگوشتى تهيران) ئهوى مروث ژى تير نهبت؛
چونكى ژ زادى بهحهشتى بوو، بهلى ژ بهر سهرهقييا ئسرائيليان
وتبعهتى وان يى خوار وقيچ، وان ژ موساى -سلاش لى بن-
خواست ئهو دوعايى بۆ وان ژ خودى بکهت کو هندهک خوارنا عهردى
بدهته وان وهكى تروژى وباقلک ونيسک وپيقازان، وان تشتى باشت
هتلا وداخوازا تشتهكى دى يى بى بها کر، قيچا ژ بهر بى ئيفلهحيا
قى گونهها وان خودى ئهو ل عهردى مصرى دانان وشهرمزارى دانا
سهر وان، وئهو ب غمزهبا خودى قه قهگهريان، وئف چهنده د جيلين
پشتى وان ژى دا ما، ئهوين ب سهر حقيى هل نهبوين.

و ژ بى ئيفلهحيا گونههى ل سهر وان ئهو بوو خودى فرمان ل وان
کربو ئهو زادى هل نهگرن، وهنگى زاد خراب نهذبو ئهگهر دهمهكى
درېژ ژى مابا، بهلى وان ژ بهر رکدارى وسهرهقييا خو ئف فرمانه
ب جه نهئينا وزادى هلگرت، قيچا ژ بهر بى ئيفلهحيا کارى وان زاد
خراب بوو وگهنى بوو.^(۱)

ئهبو هورهيره -خودى ژى رازى بت- ديترت: پيغهمبهرى -سلاش
لى بن- گوټ: ﴿لولا بنو اسرائيل لم يخبث ولم يخزن طعام - نهگهر

(۱) وئهگهر ژ بهر هندى نهبا نوکه مه ههوجهيى ب ئاميرهتبن تهزادنا خوارنى
نهذبو، وئفه دبهته ديروکا دهسپيکا پهيدا بونا وان جهراثيمين ل ههوا دفرن.

ژ بهر ئسرائیلیان نهبا خوارنهک خراب نهبوو وگوشت گهنی نه دبوو ﴿١﴾.

*** بَنِي إِفْطَحٍ فِيرَعَهونى ل سهر وى وبنه مال وزه بانين وى:**

ئهو بوو له عننه د دنيايى دا ل وان هاته کرن: ﴿وَحَاقَ بِأَلِ قِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ﴾ (غافر: ٤٥) خو خزينه وگوږين وى ژى ژ له عننه تى پاراستى نهمان، وهه ئيكي نيزيك بيت بنى ئيفه حيا وى له عننه تى ژى دگرت ^(٢)، ئەف بنى ئيفه حيا خه لکى ناقي: (له عننه تا فيرعه ونان) ل سهر داناي! و ل ئاخره تى ژى عه زابه کا دژوار دى گه هته وان: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ قِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ (غافر: ٤٦).

(١) مختصر صحيح مسلم للمنزري، تحقيق الألباني، ژمارا حه ديسي ٨٦٤، پ: ٢١٩.

(٢) يه عنى: له عننه تا خودى، وهكى ئايهت دييژت: ﴿وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ أَلْدُنْيَا لَعْنَةُ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ (القصص: ٤٢) نه وهكى زانايين شوينواران ژ درهو دييژن كو فيرعه ونان هندهک طه لاسم يين دانايينه سهر ملک وخزينه وقه برين خو، وهه چيى نيزيك بيت له عننه تا فيرعه ونى دى ژى گرت، وئهو نفيسينين هيروگلوڤى يين كو هاتينه ديتن ئهو ژ لايى هندهک كه سين پشتى وان يين هاتينه نفيسين يين كو ژ بهر له عننه تا خودى نه شيان وان خزينه يان ب دهست خو بيخن. وتشتى قى گوتنى مسوگر دکهت گوتن پيغه مبهريه سلاف لى بن ده مى دييژت: (هوين نه چنه جهين فان يين عه زاب لى هاتيهه کرن ئه گهر هوين ب گرى نه بن، وئه گهر هوين ب گرى نه بننه چنه جهين وان نه کو ئهو ب سهرى هموه بيت يا ب سهرى وان هاتى) ئيمام ئحمه د قه دگو هيت، وهرمان ل پيغه مبهري هاته کرن ئهو ل نهالا (محسر) ل عه ره قى له زى بکهت؛ چونكى خودى ئه بره هه وخودانين فيلى ل ويژى بريونه هيلاکى.

* مللەئێن صالح و شووعەب و هوود و نووح و لووطی:

ئەقە ئەو مللەت بوون یێن ب قێژی وەرەبای و خندقاندنی و بەر لێ باراندنا ژ عەسمانی هاتینە تێبەر، و ژ بێ ئیفلەحیا گونەهی: جەین وان نائیپنە ئاشەدانکرن، و ئاف ژ بیرن وان نائیپنە قەخوارن، وزانین و پیشکەفتنا وان د چیا یان را ا هاتیپە قەشارتن، وزانینا وان ب جەین هەبوونا ئافی و مەعدەنان ل بن عەردی.^(۱)

(۱) و ئەقە ئەو ریکە نوکە دئیپنە نیاسین ب ئافی (پێلا خو ب خوئی - الموجة الذاتية) یان (شفکا ئاشکەراکەر - العصا الکاشفة) و ب قی ریکێ مرۆف ب جەین ئافی و مەعدەنێن بن عەردی دکەفت، ب ریکە مەغنطیسیا عەردی و ب هاریکاریا شەکلێن هەندەسی، و ئەقە علمەکە هێشتا ل بەر مە یی قەشارتیپە، و نوکە د ئاستەکی بەرتەنگ دا دئیپنە ب کارئینان، و ئەو ژ بەر بێ ئیفلەحیا گونەهی ل بەر مرۆفی هاتە بەرزەکرن، و هەر ژ بەر قی چەندێ موعجزەیا هەر پیغەمبەرەکی وەکی وی تشتی بوویە یا د ئاف مللەتی وی دا هەمی ووان خو پی ب هێز دئیخست، بۆ نمونە: مللەتی موسای ب کارئینانا (شفکا ئاشکەراکەر) دشارەزا بوون حەتا وان ئەو د سێرەبەندیی دا ب کار دئینا، گۆپال دەهافیتن دبوونە مار، قیجا موعجزەیا موسای ژ وی رەنگی بوو، وی گۆپالی خو دەهافیت دیوو مارەکی ژ راستا کانی ژ عەردی دپەقاندن و دەریا دکەلاشت ب ئانەهییا خودی، و مللەتی عیسی بۆ دختۆری دزیرەک بوون، لە موعجزەیا عیسی ئەو بوو وی مری ساخ دکرن، و کۆری زکماک و گۆری چی دکرن، و مللەتی صالحی د زیرەک بوو د هونەرێ کۆلانا د کەفیری پا و چیکرنا پەیکەرێ ژ بەری، لەو موعجزەیا وی ئینانەدەرا حێشترەکی بوو ژ کەفیری، و دەمی موحەممەد -سلاف لێ بن- هاتی، مللەتی وی بۆ شعر و رەوانبێژی دزیرەک بوون ئینا موعجزەیا وی قورئان بوو ئەوا ب رەوانبێژی وزانینێن خو یێن مەزن قە خەلک هەمی حەتا رۆژا قیامەتی حێبەتی کرین.

وشوینوارین وان مان دا بینه دهلیل ل سهر وان، وکو پیسکهفتنا وان
 گه هشتیو دهره جه کی مه زترین ئامیره تین نوی نه شین وی کولانی د
 که ثران دا بکه ن یا وان دکر، به لی وان زورداری ل خو کر، وئیکه مین
 که سی تعترف ب قی چندی کری بابی وان ئاده م بوو -سلاف لی بن-
 ده می گوئی: ﴿ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ
 الْخَاسِرِينَ ﴾ (الأعراف: ۲۳) و خودایی مه زن به حسی فان ملله تان دکه ت
 و دیبژت: ﴿ فَتِلْكَ بَيُوءُهُمْ ^(۱) خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِيَّائِي فِي ذَلِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَلْقَوْنَ
 يَوْمَ يَكْفُرُونَ ﴾ (النمل: ۵۲).

* نهینیا عه زابدانا کافران یا به رده وام دا جه هنه من دا:

خودایی مه زن دیبژت: ﴿ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْقَارِئُ عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتَنَا نُرَدُّ
 وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ (۷) بَلْ بَدَأَ لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ
 قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴾ (الأنعام: ۲۷-۲۸)
 یه عنی: نه گهر تو وان کافران ل رۆژا قیامه تی بیینی تشته کی مه زن دی
 بیینی، ده می ئه و ل بهر ئاگری دئینه راوه ستاندن، و وان قهید وزن جیرین
 تیدا ئه و دبینن، و قی ترس و سه همی ئه و ب چاقین خو دبینن، قیجا
 هندی دیبژن: خوزی ئه م بو ژینا دنیایی بیینه زقراندن؛ قیجا دا ئه م
 باوه رییی ب ئایه تین خودی بینین و کاری پی بکه یین، و ئه م بیینه

(۱) و بهری خو بده په یشا (بیوتهم) و د ئایه ته کا دی دا (مساکنهم) مه عنا: ئه و
 جهین ئه م که له خین وان تیشه دبیین مالین وان بوو، نه گۆرین وان بوون و هکی
 زانایین شوینواران دیبژن کو وان ئه و ئافاکر بوون دا بو وان بینه گۆر، به لکی ئه و
 مالین وان بوون ئه و لی دژیان به لی پستی عه زاب ب سهر وان دا هاتی ئه و
 د وان جهان شه مرن و ئه و بو وان بوونه گۆرستان.

ژ خودان باوهران. مهسه له نهو هیه، بهلکی ل رۆژا قیامه تی ئهو بو وان
 ئاشکهرا بوو یی وان بهری هنگی شه دشارت ژی. وئه گهر خو ئهو بو
 دنیا یی هاتبانه زفراندن ودهلیشه بو هاتبا دان ژی ئهو دا ل کوفر
 ودره وپی کرنی زفرنه شه. وئو د گوتنا خو دا ددره وینن.

ومروث ده می هزرا خو د فان ههردو ئایه تان دا دکهت عه جیبی گرتی
 دبت، ده می کافر دئینه هاقیتن د ئاگرئ جههنه می دا -خودی مه ژی
 بیاریزت- وئو تام دکهنه نهخوشیا وی، ئهو هیثی دکهن کو ژی دهرکه فن
 دا ئیدی کارئ چاک بکهن، به لی خودایی مهزن بهرسفا وان ددهت: ﴿وَلَوْ
 رُدُّوْا لَعَادُوْا لِمَا نُهُوْا عَنْهُ﴾ ئه گهر ئهو بیته زفراندن جاره کا دی دئ ل وی
 کاری زفرنه شه یی خودی ئهو ژی داینه پاش، وعه جیبیا مروثی نامینت
 ده می دزانت کو گونه هی دلین وان یین رهش وتاری کرین لهو ئهو وهکی
 کهفره کی رهق یین لی هاتین، بهلکی رهقتر ژی، قیجا خیر ئیدی چو
 کاری تی ناکهت، و ژ بهر بی ئیفله حیا گونه هی ئهو بوونه پته لکریی
 ئاگری، وهه وهه تیدا مان، وهکی خودایی مهزن بهحسی ئاگری کری
 وگوتی: ﴿وَقُوْذُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ (البقرة: ۲۴) قیجا خودی زورداری
 ل وان نه کری بهلکی وان زورداری یا ل خو کری.

ئهحمه د وموسلم ژ حوذهیفه ی -خودی ژی رازی بت- شه دگو هینن،
 دبیرت: من گو ه ل پیغه مبهری بوو -سلاش لی بن- گو ت: ﴿تعرضُ
 الفتنُ علی القلوب کالحصیر عودًا عودًا، فَاَيُّ قَلْبٍ اُشْرِبَهَا نَكَتٌ فِیْهِ
 نَكْتَةٌ سَوْدَاءٌ، وَاَيُّ قَلْبٍ اُنْكَرَهَا نَكَتٌ فِیْهِ نَكْتَةٌ بَیْضَاءٌ، حَتّٰی تَصِیْرَ عَلٰی
 قَلْبَیْنِ: عَلٰی اَبِیْضٍ مِّثْلَ الصَّفَا، فَلَا تَضُرُّهُ فِتْنَةٌ مَا دَامَتْ السَّمَاوَاتُ
 وَالْاَرْضُ، وَالْآخِرُ اَسْوَدٌ مُّرْبَادًا کَالْكُوزِ مَجْخِيًا لَا یَعْرِفُ مَعْرُوفًا وَلَا یَنْکُرُ

منکراً، إلا ما أشربَ من هواهُ ﴿﴾ یه‌عنی: فتنه وه‌سا ب سهر دلان دا دئین وکاری تی دکه‌ن وه‌کی حیسیل کاری د تهنشتا وی که‌سی دا دکه‌ت یی ل سهر بنقت، زلک زلک، قیجا ههر دله‌کی فتنه تیدا چوو نوقته‌کا ره‌ش دئ لی که‌ت، وه‌هر دله‌کی فتنه قه‌بویل نه‌کر نوقته‌کا سپی دئ لی چی بت، هه‌تا ئه‌و دینه دو دل: دله‌کی سپی وه‌کی به‌ری حلی هندی عه‌رد وعه‌سمان هه‌بن چو فتنه کاری تی ناکه‌ن، ودله‌کی به‌له‌ک وه‌کی گوژکی ده‌رنشیفکری، نه باشی ل به‌ر دبه‌ته باشی ونه خرابی ل به‌ر دبه‌ته خرابی، ب تنی ئه‌و تشت نه‌بت یی ل به‌ر وی خوش بت.^(۱)

(۱) برینه: صحیح الجامع للالبانی ژمارا هه‌دیسێ (۲۹۶۰).

ناقبرا سيڙي

گارتِيڪرنا گونہهڙي د توممهتا موجدہممهدي د

* نهو زهلامن گُونِيهه پڻه مبهري نه عه دالهت نه کر:

ٺهٻو سهعيد ديتت: عهلي -خودئ ژئ رازی بت- گوت: هندهک ئاخا
 زيرئ من ژ يه مهنئ بؤ پيڻه مبهري -سلاف لي بن- ئينا، وي گوتنه من:
 ﴿ اقسامها بين أربعة: بين الأقرع بن حابس، وزيد الطائي، وعيينة بن
 حصن الفزاري، وعلقمة بن علاثة العامري ﴾ وي بده شان همر چاران:
 نه قره عئ کورئ حابسي، وزهيدئ طائي، وعوبه ينه يئ کورئ حصني
 فه زاري، وعهلقه مهنئ کورئ عه لاثه يئ عامري. ئينا زه لامه کئ چاڻ کوير
 وئهنئ مهزن وسهر تراشي گوت: ب خودئ ته عه دالهت نه کر! پيڻه مبهري
 -سلاف لي بن- گوتئ: ﴿ ويلک! من يعدل إذا لم أعدل؟ إنما أتالفهم ﴾
 تيچوون بؤ ته بت! نه گهر ٺمز عه دالهتئ نه کم پا کي دئ کهت؟ من دقيت
 دليين وان ب لايئ خو ڦه بکي شم. ئينا هندهک صه حابي چوونئ دا وي
 بکوزن، پيڻه مبهري -سلاف لي بن- گوتنه وان: ﴿ اترکوه، فإنه من
 ضئيء هذا قوم يخرجون في آخر الزمان، يقتلون أهل الإسلام، ويتركون
 أهل الأوثان، لئن أدركتهم لأقتلنهم قتل عاد ﴾^(۱) وي بهيلن، هندي
 نه ڦه يه ژ هيڻيئ وي هندهک کهس ل دويماهييا زه مانئ دئ ده رکه ڦن

(۱) همديسه کا دورسته، کتاب السنة لابن أبي عاصم، تحقيق الألباني ص ۴۲۶،

موسلمانان دئ کورژن وکافران دئ هیلن، ئەگەر ئەز گەهشتمه وان
 کوشتنهکا وهکی یا عادی دئ ئیخمه ناف وان.
 و ژ دووندهها وی (خهوارج) دهركهفتن^(۱)، و ژ بئ ئیفلهحیا گونهها
 بابئ وان کری وان، کوئهو پهیش گوئی^(۲)، دهركهکا مهزن ئیخسته دیروکا
 ئیسلامی.

* فهشارنا (لیلة القدر):

د هه دیسهکی دا هاتییه پیغهمهبر -سلاف لی بن- دبئرت: ﴿یا ایها
 الناس، إنها كانت أبینت لی لیلة القدر، وانی خرجت لأخبرکم بها،
 فجاء رجالان یحتقان معهما الشیطان، فنسیتها﴾^(۳) گهلی مروشان،
 شهقا ب قهدر بو من هاتبوو ئاشکهراکرن، وئو دهركهفتم دا ژ ههوه بیژم،
 دو زهلام هاتن ههقرکی دکر ودهنگی خو بلند دکر، وشهیطان د گهل وان دا
 بوو، قئجنا ئهو ژ بیرا من هاتهبرن.

مهنا: شهقا ب قهدر ژ بهر بئ ئیفلهحیا گونهههکی کو ههقرکییا دو
 زهلامان بوو هاته فهشارتن، و ب وئ چهندي خیرهکا مهزن ل بهر
 ئوممهتی هاته فهشارتن.

(۱) ویا ژ من فه -خودی چئتر دزانت- ههجاجی ئەف هه دیسه بو خو دکره
 ههجهت لهو وی کوشتنهکا زیده دکر.

(۲) بهری خو بدهنه قئ پهیشی، وهما ئهو پهیشهکا ب تنی بوو چاوا ل سهر جیناتین
 وی بین وراثی هاته نهخساندن وبو دووندهها وی هاته شهگواستن وپیغهمهبر
 -سلاف لی بن- راست دبئرت، دهمی دبئرت: ﴿زهلامهک گوتهکی د بهرازیبونا
 خودی دا دی بیژت، هفتی سالان دی ژ بهر وئ د ناگری دا ئیته هاقتین﴾.

(۳) مختصر صحیح مسلم للمنذري، تحقیق الألباني، ژمارا هه دیسی ۶۳۷، ص
 ۱۷۰.

* حیشترا له عننه لئ:

عمرانی کورپی حوصهینی -خودئ ژئی رازی بت- دیبژت: جاره کی پیغه مبهري -سلاف لی بن- د سه فهره کا خو دا بوو، ژنکه کا نه نصاری ل سهر حیشتره کا خو بوو بیهنا وی تهنگ بوو، قیجا له عننه ل حیشترا خو کر، پیغه مبهري -سلاف لی بن- گوهد ل دهنگی وی بوو، ئینا گوټ: ﴿خذا ما علیها ودعوها، فإنها ملعونة﴾ باری وی ژ سهر پشتی پراکه ن و بهرده ن ئهو یا له عننه تیبه. عمران دیبژت: ههر وهکی ئهز وی دبیم یا د ناف خه لکی دا دچت وکس خو نیزیکی وی ناکهت!^(۱)

* نفرینا پیغه مبهري -سلاف لی بن- ل موضه رییان:

دهمی گوټی: ﴿اللهم اشد وطأتک علی مضر، وابعث علیهم سنین کسني یوسف﴾^(۲) یا ره بی تول سهر موضه رییان بشدینی، وخه لایه کا وهکی خه لایا یوسفی تو ب سهر وان دا بهنیره. قیجا هسکاتی وخه لا حهفت سالان ب سهر وان دا هات، حهتا وان ژ برسان دا چه رم وههستی ژی خوارن ژ بهر بی ئیقله حیا گونه هان وان ونفرینا پیغه مبهري -سلاف لی بن- ل وان، وکارتیکرنا قی هسکاتی وخه لای ل پیغه مبهري -سلاف لی بن- وصه حابییان ژی هه بوو، و ژ بهر نفرینا وی عقوبه گه هشته همییان، حهتا وان ژ برسان دا بهر ب زکین خو ټه شدانن.

(۱) مختصر صحیح مسلم للمنزري، تحقیق الألباني، ژمارا هدیسی ۸، ۱۰ ص

۴۸۰-۴۸۱.

(۲) تأویل مشکل الحدیث لابن قتیبه پ ۲۳۳.

* نه هاننا بارانی:

ئەبوو ھورەیرە خۆدیی ژئی رازی بت دیبژت: (ژ بەر زۆرداریا زۆرداران
طەیر دەیلینا خو دا دمرت).

ومو جاهد دیبژت: (دەممی ھشکاتی پەیدا دبت وباران قەتە دەن خو
حەیانئ بی دەف وئەزمان لەعەتا ل گونەھکارین مروّقان دکەن، ودیبژن:
ئەفە ژ بەر بی ئیفلەحیا گونەھا مروّقییە).

وعەکرەمە دیبژت: (حەیانئین عەردی خو دویشک دیبژن: ژ بەر
گونەھئین مروّقان باران ژ مە هاتە برین).^(۱)

وئەنەسئ کوړئ مالکی -خودئ ژئی رازی بت- دیبژت: (بزنمیشک
د کونا خو فە ژ لاوازی دمرت ژ بەر گونەھا مروّقی).^(۲)

ئبن قەبیم دیبژت: مروّقی گونەھکار بەس نینە عقووبەیا گونەھا وی
بگەھتە وی ب تنی حەتا دگەھتە وی ژئی بی چو گونەھ نە هەین!^(۳)

* عەزابا خودئ باشی و خرابی فەدگرت:

خودایی مەزن دیبژت: ﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً
- خو ژ فتنەکی بپاریژن ناگەھتە وان ب تنی یئین زۆرداری کری ژ هەوہ
(الأنفال: ۲۵). زەینەب دیبژت: ئەی پیغەمبەرئ خودئ ما ئەم دئ چینه
ھیلاکی و مروّقین چاک د ناڤ مە دا هەین؟ وی گۆت: ﴿نعم، إذا کثر
الخبث - بەلئ ئەگەر پیسی زیدەبوو﴾.

(۱) الجواب الكافي لابن القيم ۱۶.

(۲) تأویل مشکل الحديث لابن قتيبة ۲۳۳.

(۳) الجواب الكافي لابن القيم ۱۶، ومەخسەد ب وی بی چو گونەھ نەهەین
حەیانەتئ بی دەف وئەزمانە، وەکی بۆری د گەل مە.

وخودئ ئوممەتا نووحى -سلاڧ لئى بن- برنە ھىلاڭى ھەمى پيڭقە
ب زارۆك وحەيوانەت قە، ژ بەر گونەھيڭ گونەھكاران، وعاد ب باى برە
ھىلاڭى، وشەموود ب قىڭپىي، ومللەتئى لووطى ب باراندنا بەران،
وخەسف ل خەلڭى شەنبىيى كر وكرنە مەيمووينك وبەراز، وزارۆڭيڭ وان
ژى د عەزابا وان كەلېن.

وئەگەر ئىك بېڭت: چاوا چئ دېت خودئ مرۆڭان ھەميان ب گونەھا
ھندەكان عەزاب ددەت، وئەو ب خو بەحسئ خو دكەت ودبېڭت: وئەز
زۆردارىي ل عەبدان ناكەم؟

ئەم وەكى ئياسئ كورئ موعاويەى دئ بېڭين دەمئ ھندەكان ئەڭ
پسپارە ژ وى كرى، وى گۆتە وان: ئەرئ زولم چيە؟ وان گۆت: زولم ئەو
مرۆڭ وى تشتى بېت يئ وى نەبت، ئىاي گۆت: ھندى خودئىيە ھەمى
تشت يئ ويىيە^(۱)، پاشى ئەو دئ وان ل دويف ئىيەتېن وان ڤاكەتەقە.

* گۆننا پيغەمبەرى -سلاڧ لئى بن- بۆ مەحاببيان: ڤابن ژ نك من:

ئبن عەباس دېڭت: دەمئ پيغەمبەر -سلاڧ لئى بن- كەفتيە بەر
مرنئ، ھندەك زەلام ل نك وى بوون، وئىك ژ وان عومەر بوو، ئينا
پيغەمبەرى -سلاڧ لئى بن- گۆت: ﴿ وەرن دا ئەز نقيسنيەكئ بۆ ھەو
بنقيسم ھوين پشتى وئ قەت د سەر دا ناچن ﴾ عومەرى گۆت: ئەى
پيغەمبەرى خودئ، تو يئ نەخۆشى، وقورئان يا ل نك ھەو، ئەو تيرا مە
ھەيە^(۲). قئيجا ئەو كەسئين ل ژۆر ب خيلاف چوون، ھندەكان گۆت: خو

(۱) تاويل مشكل الحديث لابن قتيبة پ ۲۳۶.

(۲) وەسا بۆ عومەرى ئاشكەرا بوو كو ئەڭ گۆتنە نە بۆ واجبوونبىيە بەلكى ئەو بۆ
نيشادانا تشتئ باشتەر وچاكتەر، لەو بۆ وى خوش نەبوو پيغەمبەر -سلاڧ لئى

نیزیک بکهن دا هو کیتابه کئی بو هه وه بنقیست کو هوین پشتی وئ قهت
د سهر دا نه چن، وهنده کان وه کی عومه ری گوټ، وده می قهره بالغه وان
بلند بووی، پیغه مبه ری -سلاف لی بن- گوته وان: ﴿رابن ژ نک من
دهرکه فن﴾. ^(۱)

عوبه یدوللا ده بیژت: ئبن عه بیاسی دگوټ: (به لا وه می به لا د هندئ
دا بوو ئهو کیتاب یا پیغه مبه ری خودئ -سلاف لی بن- دقیا بنقیست دا
ئهو قهت د سهر دا نه چن، نه هاته نقیسین، ژ بهر وئ قهره بالغ وجوداییا
د ناڅبه را وان دا چیبووی). ^(۲)

و ژ هه دیسی دیار دبت کو دبت ژ ټیک جودابوون ببه ته ئه گه را زربارییا
ژ خیره کا مه زن.

ئه هه هنده ک شوینوارین بی ئیفله حیا گونه هی بوون ل سهر ئومه تا
موحه ممه دی -سلاف لی بن-.

بن- د وی حالی بهرته نگ دا زهحه ته ئی بو خو چئ بکهت، وی ئه ف ئایه ته ئینا
بیرا خو ئه وا خودایئ مه زن تیدا گوټی: تشته ک نه مایه مه د کیتابی دا نه گوټی،
وهه ر ئیکئ هزر بکهت کو عومه ری وه صیه تا پیغه مبه ری -سلاف لی بن- مه نه کر
ئهو یئ بیزاریی بو خودایئ مه زن پالدهت، وته خسیریی بو پیغه مبه ری، به لکی
-وه کی زانا دبیزن- ته نکید و دوباره کرن ونیشادان بوو، و دینی خودئ -وه کی
قورئانی ب خو دیارکری- یئ تمامه.

(۱) بوخاری ۱۱۴، ۴۴۳۲، ۷۳۶۶، وموسلم ۱۶۳۷ (۲۲) قه دگوه یزن.

(۲) کتاب الطب للإمام النسائي پ ۴۴، تحقیق سامی التونی.

ناقبرا چارڻ

هندههڪ ڪاريڻ جھلهر يڻ هزر ڙي نه ٿي ته ڪرڻ
يڻ بي ٿي فھجيا واڻ يا مھڙو وهاتنا واڻ يا ب لھڙ

* بن ٺهرييا دهيا بان وڀرنا مرؤفيا بنين:

پيغهمبر -سلاف لي بن- ديٿرت: ﴿بروا آبا ڪم تبرڪم اباؤ ڪم﴾^(۱)
د گھل دهيا بين خؤ دباش بن، دي عهيا لي ههوه ڙي د گھل ههوه دباش
بن.

وعيساي ڪوپي مھريه مي -سلاف لي بن- ديٿرت: (خوزي بن مرؤفي
خودان باوهر خوزي بن وي، چاوا خودي عهيا لي وي پشتي وي
ديپارٽرت).^(۲)

وئنهسي ڪوپي مالڪي -خودي ڙي رازي بت- ديٿرت: من گوھ
ل پيغهمبري بوو سلاف لي بن دگوت: ﴿من سره ان يبسط عليه رزقه،
وينسا له في اثره فليصل رحمه﴾^(۳) ههچي پي خوش بت رزق ل سهر
وي بهرفرهه بت، وبهحسي وي ب باشي پشتي وي بمينت بلا يي ب
مرؤفيا بن بت.

(۱) هديسهڪا دورسته، برپنه: النوافح العطرة، يا صهفهدی، پ ۸۶.

(۲) ڪتاب الزهد، يا ئيمام ٺهحمدهی، پ ۷۲.

(۳) مختصر صحيح مسلم، للمندري، تحقيق الألباني، پ ۴۷۰، ژمارا هديسي

ئەقە بۆ ويىيە يىڭ د گەل دەيبايىن خۆ يى باش بت، ويى ب مرۇقايىنى
 بت، بەلى ئەوئ د گەل وان يى باش نەبت، ويى بى مرۇقايىنى بت
 تىچوون ھەمى تىچوون بۆ وى بت، ئەف چەندە بۆ وى نابت، چونكى يى
 ترى بچىنت دى ترى چنت، ويى سترىان بچىنت ژبلى سترىان ئەو
 تىشتەكى ناچنت، ويا قى دەستى بۆ قى دەستى نامىنت، ودئىتە گۆتن:
 چاكييا دەيبابان دگەھتە عەيالى.^(۱)

و د ھەدىسا ئەبوو ھورەيرە دا -خودئ ژى رازى بت- ھاتىيە:
 (خودايى مەزن خەلک ئافراندن ھەتا دەمى ژى خلا بووى، مرۇقايىنى
 رابووشە، وگۆت: ئەقە جەئ ويىيە يىڭ خۆب تە دپارىزت ژ بى مرۇقايىنى،
 خودئ گۆت: بەلى، ما تە نەقئىت ئەز وى بگەھىنمە خىرى يى تە
 بگەھىنت، ووى ژ خىرى بېرم يى تە بېرت؟ گۆت: بەلى، خودئ گۆتى:
 ئەقئ دى دەمە تە).^(۲)

ئبن ئەلجەوزى دىيىرت: (مرۇقەكى خراب بۆ دەيبايىن خۆ جارەكى بابى
 خۆ قوتا وئەو راخشانده عەردەكى، ئىنا بابى وى گۆتى: ھەتا قىرى بەسە،
 من بابى خۆ ھەتا قىرى راخشاندهبوو!).^(۳)

قئىجا تو عەجىبگرتى نەبە دەمى تو گەلەك ژ ون كەسان بىنى يىن بۆ
 دەيبايىن خۆ دخراب، ئەو يى وى دەينى ددەن يى بابىن وان ژ بىركى،
 ووان گۆتنا خودئ يا ژبىركى ئەوا تىدا ھاتى: ﴿ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ

(۱) و دەلىلى قئى گۆتنى ئەف ئايەتەيە: ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾ (الكهف: ۸۲).

(۲) مختصر صحيح مسلم، للمندري، تحقيق الألباني، پ ۴۷۱، ژمارا ھەدىسى
 ۱۷۶۴.

(۳) صيد الخاطر لابن الجوزي پ ۳۹۱.

رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ (ق: ١٨) گوتنه کي ټهو نابيژت ټه گهر ملياکهت وي ل
سهر وي نه نقيسن.

ټه ټه ژ بهر بي ټيفله حيا گونه ها يوړيبه.

* زنا وده سپيکين وي:

وهه چي توپشي ټي گونه ها کريت بيت، يان هه تا هندهک ژ ده سپيکين
وي بکهت، ټهو بي ټيفله حيا ټي کاري خو ل سهر ژنکين مالا خو دي
بينت، خودايي مه زن دبيژت: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ
سَبِيلًا﴾ (الإسراء: ٣٢) و ل ټيري ټايه ټي نه گوت: زنايي نه کهن،
بهلکي گوت: خو نيزبکي زانايي نه کهن، يه عني: ههر وهکي دټيت بيژته
مه: خو ټهو تشتين هه وه نيزبکي ټي کاري ژي دکهن خو ژي بده نه پاش،
ټه ټه ژ بهر بي ټيفله حيا ټي کاري.

و ژ لايه کي دي ټه ټي هه ديسا عه چيپ د گهل من بخوين:

ټبن ماجة ژ عه بدللاهي کورې عومهرې کورې خه ططابي ټه دگوهيزت،
دبيژت: ټهز موهاجرې ده ټي بووم ل نک پيغه مبهري خودي - سلاټ لي
بن- ټينا ټهو ل مه زڅري وگوت: ﴿يا معشر المهاجرين، خمس خصال
أعوذ بالله أن تدرکوهن: ما ظهرت الفاحشة في قوم حتى أعلنوا بها
إلا ابتلوا بالطواغيت والأوجاع التي لم تكن في أسلافهم الذين
مضوا..﴾^(١) يه عني: گهلي موهاجريان، پينج تشت هه نه ټهز خو
ب خودي دپاريژم کو ههين بگهني.. ويټک ژ وان ټه ټه يه: ههر جاره کا
فاحشه وهسا د ناټ ملله ته کي دا به لا ټبوو هه تا ټهو وي ټاشکه را بکهن،

(١) ټبن ماجة ژماره ٤٠١٩، وټه بوو نوعه يم د حليي دا ٣٣٣/٨.

خودى دى وان طاعون وئيشان دته وان يىن كود ناڧ بۆرىن وان دا نەھەين.

ۋئە ئىشىن ژ ئەگەرا شذوۋ وئىخراڧا جنسى پەيدا بووين ب دورستى قى ھەدىسى بۆ مە ئاشكەرا دكەن، وقان ئىشان ھندەك سالۋخەتەن تايەت ھەنە وان ژ ھەمى ئىشىن دى جودا دكەن، تىشتى ھندى دگەھىنت كو ئەو عقوبەيەكا خودايىيە، خودى مە بپارتىز. ژ وان سالۋخەتان^(۱):

ئىك: خۇپاراستنا سورشتى:

ھەر ئىشەكا جىرئومى يا بىتە مرۋقى، ئەگەر خودى شفا بۆ نقىسى بت، ب ئانەھىيا خودى ھندەك (مۇساداتىن سورشتى) دژى ئەگەرەن پەيدا بونا ئىشى ل نك وى دى پەيدا بن دا ھارىكارىيا وى بكەن كو ئەو ساخ بىت، ئىشىن جنسى تى نەبن، ئەو دجودانە، وخودانەن وان ژ قان مۇساداتىن سورشتى دزىبارن؛ چونكى دبت ئىك ژ وان ئىكسەر نساخ بىتەقە ب وان ئىشان.

دو: ژىنگەھ وړىكا قەگۋاستنى:

جەرائىمىن ئىشىن جنسى بەس دئىنە مرۋقان، و ژبلى لەشى مرۋقى ئەو نەشىن ل چو جەپىن دى بژىن، ۋەكى لەشىن ھەيوانەتان، ۋئەو ب تىن ب ړىكەكى دئىنە قەگۋاستن ئەو ژى ړىكا پەيۋەندىا جنسى يان دەسپىكەن وى، ونوكە ئاشكەرا بوويە كو ھندەك ژ وان جەرائىمان ب ړىكا خوېنى وتفى ژى دئىنە قەگۋاستن.

(۱) كتيباً (الأمراض الجنسية عقوبة إلهية) د. عبد الحميد القضاة پ ۱۳.

سټ: جورثوما ئيشا زوهری:

پترييا ئيشين څهگر نوکه د شيان دايه بينه عزلکړن وچاندن د موخته بهراتان دا؛ بڼ هندی دا څهکولین ل سهر جهراثیمین وان بینه کړن، ب تنی ئیشین جنسی تی نه بن وهکی څایرووسی ئیشا زوهری کو ئیک ژ ئیشین جنسییه، نهو نائینه چاندن، لهو زانین ل دور وان دکیمن، وئشه نه زانینه یان کیم زانینه ب تنی ژ څان رهنګین جهراثیمان دگرت، وئشه عقوبه یه که ژ لایي خودی څه: ﴿وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ (الفتح: ۴).

چار: تایه تمه ندییا شیانې:

جهراثیمین ئیشین جنسی تایه تمه ندییه کا وان هه یه ل نک چو جهراثیمین دی نینه، بڼ نمونه جورثوما ئیشا زوهری ب رهنګی خو څه وهکی ماری یا یا خاروڅیچه، وهردو سهرتن وئ دتیزن، و ب رهنګه کی عه جیب نهو دشیته جلدی بسمت وېچته د ناف لهشی دا، ههر چهنده جلدی مروقی ساخلم یی وه سایه مانعه کی سورشتی ل سهر هه یه ناهیتل نهو جهراثیم ژئ دهرباس بین یین کو د گهل هه وای وتوژی دکه څنه سهر، وئو که رهستین دوهنی یین کو د ناف چه رمی دا هه یین وان جهراثیمان دکوژن وناهیتل دهرباس بین، لهو جهراثیم ب پکا هلکیشانا بای دچنه د سیمه وگولچیسکان دا، و ب پکا خوارن وڅه خوارنی د چنه مه عیده وروپشیکان دا.. بهلی ئه څه څه شیانین چه رمی دژی جهراثیمان هه یین بهرنهر جهراثیمین ئیشه کا جنسی یا وهکی زوهری هلدوه شیین؛ چونکی ئه څه جهراثیمه وهکی مه گوټی دشیته ب سانا هی چه می لیڅان وجهین حساس ژ لهشی بسمن وېچنه د لهشی دا وخودانی بیخن.

پینج: ڦه ځرنا دوتایی:

په یوه نډییا جنسی ژ لایې مړوځه کي ساخلم ځه د گهل ئېکي نساخ،
نه گهر خو جار ه کا ب تنی ژي بت، دبت بېته نه گه را ځه گوهاستنا پتر
ژ ئیشه کا جنسی دبت هندهک جار ان بگه ه نه پینج ئیشان پیکه.

شهش: ځو پاراستن وچاره سهری:

علمي ئه څرو شیا په دهرمانی بو پتريیا جه را ئیمان بیت، کو مړوځي
نساخ ب کار بېنت وپي بېته پاراستن، ب تنی د گهل جه را ئیمین ئیشین
جنسی تی نه بت، نه و هیشتا دبی چاره سهرینه.

حدهفت: ځه ځرنا بهر فرده:

تشته کي سور شتی په کو ئیشین ځه گر ژ که سه کی بو ئیکي دی بېنه
ځه گوهاستن، نه ووی دووی ژي وه کی یی ئیکي نه خوش بت، به لی ئیشین
جنسی شونوارین وان ب رهنه گه کی بهر فرده دئینه ځه گوهاستن، بو نمونه:
نه و ژکا ئیشا زوهری ل نک بت، ئیشا وی بو عیالی وی ژي دئینه
ځه گوهاستن، نه و نه جامی خرابییا وی دوقات ل سهر گران رادو هستت،
نه و ژنکا سه یه لان ل نک ه ی دبت زاړو کی وی دهمی دبت یی کوره
بت، نه ځه ه می ژ بهر بی ئیفله حییا گونه هی یه، خودایي مه زن دبیرت:

﴿ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي

إِمَامٍ مُّبِينٍ ۝﴾ (یس: ۱۲).

ههشت: ئیشا ئیدزی:

یان ژ ده ستدانا مهناعی، نه ځه قایروسه که هی رشی دکه ته شانین
خوینی، و د نه جام دا جیهازی مهناعی لاواز دبت، نه و خودان توبشی
ئیشین به کتیری وطوفه یلی دبت، وغودده یین وی ل ههر دو لایین له شی

دوهرمن، لهش زهعیف دبت، وچهرم کول دبت هندهک پنیښن سور یښن
وهکی شوین سوتنن لى چى دبن، د گهل زکچوونهکا دژوار وکوخوک
وبښتهنگیى بو چهند هفتیهکان، ههر وهسا هیزا عهقلی تیک دچت،
خودان نهشیت تهړکیزى بکهت، وخاڅى بو چى دبت، وئلتهايا
گولچیسکان، وسهرهطانا چهرمى، وتایهکا بهردهوام، د گهل خوهدان
ب شهقى..

وئهگرین قى ئیشى ئەقهنه: پهیوهندییا جنسى، یان شذووډ، یان
وهرگرنا موخهددراتان ب ریکا شرانقى، یان قهگوهاستنا خوینى، یان دانا
شیری بو زاروکی.

ئەف ئیشه عقوبهیهکا خودایىیه ب هزاران مروث تیبرینه^(۱)،
ودختوریا ئەفرۆ د گهل پیشکهفتنا خو نهشیایه چارهیهکى بو ببینت. ئەقه
بى گومان ژ بى ئیفلهحیا وان گونههانه یښ بى ئەخلاق دکهن، وگرفتارى
ئوه گهلهک جارن کهسپن بى گونهه ژى پى موبتهلا دبن، ب ریکا
قهگوهاستنا خوینى، یان قهگوهاستنا ژ دهیبابان بو زاروکان!^(۲)

(۱) بهرى دهمهکى کیم من گوهل دختورهکى بوو د چاڅپیکهفتنهکا تهلهفزیوونى دا
دگوت: ئەو مروثیښ ناڅین وان هاتینه تۆمارکرن یښ ئیدز لى ههى نوکه
ل جیهانئ هژمارا وان شپست ملیوون کهسن! ئەقه بهس ئەون یښ ناڅین وان
هاتینه تۆمارکرن، نهکو ههمینه (وهرگپړ).

(۲) وگهلهک ئیشین دى ژى ههنه نوکه مروشان دبرین وهکى: سهرهطانى،
وجهللى، وراوستیانا گولچیسکان، ودیناتییا چیلان، وپهرسیقا طهیران.. وئقه
ههمى حوکمه ب ئەدامى ل سهر نهخوشان ئەگهر خودى رحمتى پى نهبت، وئهو
ههمى ژ ئەنجامى پیسبوننا عهردى ب تیشکین خراب پهیدا دبن، ههر وهسا
ژ بهر خوارنا خراب وبهلاقبوونا عهدهتین پیس وئحرافى وبى ئیفلهحیا گونههان.

* بهلا ب نهزمانی فه یا گړدایه:

د حه دیسی دا هاتییه: ﴿ لا تظهر الشماتة بأخيك، فيرحمه الله وبيتليك ﴾^(۱) یه عنی: تو (شه ماتن) ب برایی خو نه که، قیجا خودی رهمی ب وی بیهت و به لایي بینه سهری ته، وشه ماته نه وه: مرؤقه ک گونه ه کی بکه ت پاشی ژی تویه بکه ت ئیکي دی بیت هه رگاښ بیژتی: تو نه وی یی ته فلان گونه ه کری، یان که سه ک ترانه و یارییان بو خو ب شکلي ئیکي بکه ت، یان ب زار وی فه که ت د ناخفتن و حه رکه یی وی دا، و نه فه گونه ه کا مه زنه کیم که س ه زری تیدا دکمن، د نه ه رکه یی دا یی ترمذی فه دگو ه یزت هاتییه: (من عیر أخاه بذنب لم یمت حتی یعمله) هه چیی برایه کی خو ب گونه ه کا وی کری بشکیئت، نه و نامرت هه تا نه و ژی وی گونه ه یی دکه ت.^(۲) ئیمام نه حمده دیژت: من گو ه ل حه سه نی بوو دگوت: مه دگوت: (هه ر که سه کی برایه کی ب وی گونه ه یی بشکیئت یا وی ژی تویه کری خودی به لایه کی دی ده تی).^(۳)

وئبن سیرین دیژت: (جاره کی من لومه ی مرؤقه کی کر سه را موفلسی ئینا خودی نه ز موفلس کرم).

وئبن نه لجووزی دیژت: (مرؤقه کی گوت: ئیکي هنده ک ددانین وی که فتبوون من لومه کر، عهین نه و ددانین من ژی که فتن).^(۴)

(۱) ترمذی و طه به رانی و هنده کین دی قی حه دیسی ژ مو عادی فه دگو ه یزن، برینه: الأذکار یا نه وه وی پ ۵۴۲.

(۲) و نه فه وه کی وی گوتنن یه یا نه م ب کوردی دیژتین: لومه یی ب سه ره اتینه (وه رگپر).

(۳) کتاب الزهد یا ئیمام نه حمده پ ۳۴۲.

(۴) صید الخاطر لابن الجوزی پ ۳۹۱.

و ژ زانایه کڼ پېشویی دښته څه گوهاستن دگوت: (ئگهر ئه ز ترانه یان بو
خو ب صهیه کی بکه م ئه ز دترسم ئه ز وه کی وی لی بیم)!
وئغه تشته که مسوگر مه همییان دیتییه چاوا کهسه کی ترانه بو خو
ب ئیکې دی کرینه سه را تشته کی، څیجا خودی ئه و تشت یی ئینایه
سه ری وی یا ئیک ژ دوونده ها وی، ئغه هه می ژ بهر بی ئیفله حیا
گونه ها وی کری، و تشتی دبتنه به لاقه گپر ئه ف دو عایا مه زنه: ﴿ الحمد
لله الذي عافاني مما ابتلاك به، وفضلني على كثير ممن خلق
تفضيلاً ﴾ پیغه مبه ر - سلاف لی بن - دبیرت: ﴿ من قاله لم يصبه ذلک
البلاء ﴾^(۱) یه عنی: هه چیی څی دو عایی بیثرت ده می ئه و ئیکې موپته لا
دبیت، خودی وی به لایی دی ژ وی پاشقه بهت.

* بن یفله حیا له عنه ن:

له عنه تکرن ئه څرو یا که فتیه سه ر ئه زمانی گه له ک مروڅان، وئو وی
د گوتین خو دا ب کار دینن، وئغه ژ وان به لایانه یین ئه څرو گه له ک
د بهر به لاف، وئغه ب جهینانا وی هه دیسییه ئه و پیغه مبه ر سلاف لی
بن تیدا به حسی وان که سان دکه ت یین ل دویماهییا زه مانى دین،
و دبیرت: ﴿ نشاء یكونون فى آخر الزمان تكون تحيتهم بينهم إذا تلاقوا:
التلاعن ﴾^(۲) جيله که ل دویماهییا زه مانى دین ده می ئیک و دو دبیتن
سلافا وان له عنه ته.

(۱) الفوائد لابن القيم پ ۲۵۷، وئبن مه سعود څی هه دیسی څه دگپر، سیر اعلام
النبلاء ۴۹۶/۱.

(۲) ئه حمده و طه به رانی و حاکم څه دگوپین، پرینه: مجموع اخبار آخر الزمان،
للمشعلي پ ۱۲۹.

وحەتا تو بى ئىفلەھيا لەعنەتى بزانى بەرى خۆ بدە قى ھەدىسى ئەوا
ئەبوو دەرەاء ژ پىغەمبەرى -سلاڤ لى بن- ڧەدگوھىزت دىيژت: ﴿ئەگەر
عەبەكى لەعنەت ل تىشتەكى كر ئەو لەعنەت دى بلند بته عەسمانى،
ڧىجا دەرگەھىن عەسمانى دى ل بەر ئىنەگرتن، پاشى دى زڧرتە عەردى،
ودەگەھىن وى ژى دى ل بەر ئىنەگرتن، پاشى چەپ وراست دى چت،
ئەگەر وى جەي خۆ نەدیت دى ل وى زڧرت يى لى ھاتىنەكرن، ئەگەر
دیت ئەو نه يى ژ ھەژى لەعنەتییە دى ل خودانى خۆ زڧرت ﴿^(۱).

وبى ئىفلەھيا لەعنەتكرنى وە ل خودانى خۆ دكەت كو ئەو ژ شاھدەدان
ومەھدەركرنى ژى يىتە بى باركرن، وەكى د ھەدىسا ئەبوو دەرەائى دا
ھاتى، دىيژت: من گوھ ل پىغەمبەرى بوو -سلاڤ لى بن- گوٲ: ﴿لا
يكون اللعانون شفعاء ولا شهداء ﴿^(۲) لەعنەتبيژ نابنە مەھدەرچى
وشاھد.

وبى ئىفلەھيا لەعنەتى دگەھتە وى يى لەعنەت لى ھاتىنەكرن ئەگەر
خۆ تىشتەكى خودان عەقل نەبت ژى، وەكى د ھەدىسا ئبن عەبباسى دا
ھاتى، دەمى زەلامەكى لەعنەت ل باى كرى، ئينا پىغەمبەرى -سلاڤ لى
بن- گوٲى: ﴿لا تلعنھا فإنھا مأمورة، وإنه من لعن شيئاً ليس له بأهل
رجعت اللعنة عليه ﴿^(۳) لەعنەتان لى نەكە ئەمرى لى ھاتىيەكرن،

(۱) ئەبوو داود، بريتە: صحيح أبو داود يا ئەلبانى، ژمارا ھەدىسى ۴۹۰۵.

(۲) موسلم وئەبوو داود، بريتە: صحيح أبو داود يا ئەلبانى، ژمارا ھەدىسى
۴۹۰۷.

(۳) مختصر صحيح سنن أبى داود يا ئەلبانى، پ ۳/۹۲۷، ژمارا ھەدىسى
۴۱۰۱.

وهه چيچ له عنه تان ل تشتهك بكهت وئهو يي هه ژي وان له عنه تان نه بت
ئهو له عنه ت دئ ل وى زقرت.

وگونه ها ژ هه ميین مه زتر ئه وه مروث له عنه تان ل ده بيايین خو
بكهت، ب پهنگه كي نه ئيكسه ر، وه كي د حه ديسي دا هاتي: بچت
له عنه تان ل بابي ئيكي يان ده يكا وى بكهت قيجا ئه و ژي رابت
له عنه تان ل بابي وى يان ده يكا وى بكهت. ^(۱)

وهه كي له عنه تي فاسقكرن وكافر كونا خودان باوه ري به، ژ بهر گو تننا
پينغه مبه ري - سلاف لي بن-: ﴿ لا يرمي رجل رجلاً بالفسوق ولا يرميه
بالكفر إلا ارتدت عليه إن لم يكن صاحبه كذلك ﴾ ^(۲) مروثه ك بلا
ئيك كي دي ب فاسقيي يان كافيي گونه هبار نه كهت، چونكي نه گهر ئه و يي
وهسا نه بت ئه و گو تن دئ ل وى ب خو زقرته فه.

* وه سواس و دودلي:

ئه فه ژي ژ بي ئيفله حيا گونه هيین بوريه، و مروثه كي نه گهر ژ گونه هيین
خو تويه كر شه يتان دئ ئيت بي را وى ل گونه هيین وى يين بوريين ئينته فه دا
وى سست بكهت و ژ ره حما خودي بي هيقي بكهت، به لي ئه و مروثي
پي ل ئه مري خودي نه داناي يي دلر حه ته وشه يتان رپكا خو ل نك
نابيت، ئيمام عه لي دبيژت: (چو به لا نه هاتينه نه گهر ژ بهر گونه هه كي
نه بت، وړانابت ژي نه گهر ب توي نه بت) ^(۳). وخودايي مه زن دبيژت:

﴿ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴾

(۱) مختصر صحيح البخاري للزيبيدي، پ ۴۶۶ ژمارا حه ديسي ۳۰۰۷.

(۲) مختصر صحيح البخاري، پ ۴۶۹، ژمارا حه ديسي ۲۰۳۰.

(۳) الفوائد لابن القيم پ ۱۰۶.

(الشوری: ۳۰) هەر موصیبه ته کا بیته سه ری هه وه ژ بهر که دا دهستی هه وه یه، ئەو گه له کان ل هه وه دبۆرت ژ ی.

* وکونیا فی هه می:

ئهو طاعت بهر که ته، وگوه به بی ئیفله حیه، وهه بهی کور ی مونه بهی دبیرت: خود ی گۆتوو ئسرائیلیان: (هندی ئەزم ئەگه ر گوه داریا من هاته کرن ئەز رازی دیم، وئگه ر ئەز رازیووم ئەز بهر که تی ددهم، و بهر که تا من یا بی دویماهیه، وئگه ر بی ئەمریا من هاته کرن ئەز عیجز دیم، وئگه ر ئەز عیجز بووم، ئەز له عه نه تی دکهم، وله عه نه تا من هه تا کور ی هه فتی ژ ی دچت).^(۱)

وئف گۆتتا دویماهیهی دژی قی گۆتتا خود ی یه : ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ (الزمر: ۷) کهس گونه ها که سی هل ناگرت، به لی بی ئیفله حیا گونه ها مروقی دبه ئەگه را هندی هه قالین خراب بگه هه عه یالی مروقی، وینه ئەگه را د سه ردا برنا وان، ودوونده ها وی چو حیمایهت ژ خود ی بو نابن، قیجا هشیاری گونه هی ن، چونکی دبت بی ئیفله حیا وی بگه هه عه یالی مروقی بی هه فتی ژ ی.

(۱) الزهد للإمام أحمد پ ۶۹، وئفه یا ضعیفه، وئاشکه رایه کوئهو ژ ئسرائیلیاتانه .

ناقبرا پېنځې شونوار پڼ ګونه هې ل سهر عه بډي

- وګونه هان هند شونوار پڼ کریت یڼ زبانی دګه هیننه دلی وله شی هه نه
 یڼ ژ خودی پټه تر کس پی نه زانت، څیجا ژ وان شونواران^(۱) :
- ۱- زربار کرنا ژ زانینی: چونکی زانین رڼوا هیه که خودی ده اڅیته دلی،
 وګونه ه وئ رڼوا هیی څه دمرینت.
- ۲- ګونه هکار د دل دا هه ست دکه ت کوئو یی ژ خودی دوبره، وئ هف
 چه نده چو خوشی بۆ وی ئ ناهیلت.
- ۳- همر وهسا دوبره کفتن د ناقبره وی و مرڅقان ژی دا چی دبت،
 ب تاییه تی مرڅقین چاک وخیرخواز.
- ۴- وګونه ه کارئ خودانی ب زه حمت دئ یخت: لهو همر ده رګه ه کیئ نهو
 قهست بکه تی دئ بیئت ل بهرانبه ری وی یی ګرتیه.
- ۵- وئو تارییه کی ب راستی د دلی خو دا دبیت، دل وله شی وی لاواز
 دکه ت، ووی ژ طاعه تی بی بار دکه ت.
- ۶- ګونه ه عه مری کورت دکهن، و بهر دکه تی رادکته ت، خودی مه بیاریزت.
- ۷- ګونه ه ګونه ه ی دکیشت، وئو کس ی ګونه ه کی بکه ت بهر ی وی
 دکه فته ګونه ه کا دی، هه تا وه لی دئیت نهو نه شیت خو ژ ګونه ه ی
 بده ته پاش.

(۱) برېته: الجواب الکافي لابن القيم، پ ۵۴-۱۰۷ ب دهسکاری څه.

۸- ویا ژ ههمیځ ب ترستتر ئهوه گونهه ئیرادهیا دلی لاواز دکهت،
وحهزکړنا گونههځی ب هیژ دکهت ویا تویهکړنځی لاواز دکهت.

۹- دل ئیدی گونههځی کریت نابینت، لهو کرنا گونههځی بو وی دېته
عهدهت، وئو شانازیځ ب گونههځی دېته.

۱۰- گونهه ئاگرځی شهرمی وغیرهتځی د دلی دا دتہمرینت، وشهرم
وغیرهته ژینځی ددهته دلی.

۱۱- وگونهه خودانځی خو هیژای لهعنهتا پیغهمبهری -سلاف لی بن-
دکهت.

۱۲- وئو گونههکاری بی بار دکهت ژ دوعایا پیغهمبهری -سلاف لی
بن-، ویا وان فریشتهپیښ ب قهدر پیښ کو داخوازا گونهه ژبیرنځی بو
خودان باوهران دکهن.

۱۳- وئو دېنه ئهگهرا هندځی کو خودځی عهبدی ژ بیر بکهت، وئوئیه
هیلاکا مهزن: ﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ ﴾ (الحشر: ۱۹).

۱۴- گونهه ئهگهر زیدهبون دلی خودانځی دئیتته خهتمکرن، قیجا ئهو
ژ غافلان دئیتته هژمارتن: ﴿ كَلَّا بَلْ زَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
﴾ (المطففين: ۱۴).

۱۵- و ژ عقوبهپیښ گونههځی: ئهو ترس وسههمی دئیتته دلی
گونههکاری، چونکی طاعت ئهو کهلاتا مهزنه یا خودانځی دپارټزت.

۱۶- وئو دېته ئهگهرا هندځی ل دهمی تنگاشیځی ب تاییهتی ل دهمی
سهکهراتځی دویماهییا گونههکاری یا خراب بت.

* شونوارېن هېلانا گوننهان (ل دنياين):

ئبن قهيم -خودئ ژئ رازی بت- دبېژت: (پاکي ومهزنی بو خودئ بت! تهگر هېلانا گوننهان چو تشت تېدا نهبت ههما بهسه کو وئ ئەف مفایه تېدا ههنه: ب جهئنانا مروهتئ، وپاراستنا نامويسئ، وقهدر وبهائي، ومالی يئ کو خودئ راگرتنا مهصلحهتېن دنيايئ وئاخرهتئ پېشه گرېدای، و ب دهستقهئنانا قيانا مروژان، وچاکرنا ژين وژيارئ، ورهتيا لهشي، وتهناهييا دلي، وخوشيا نهفسئ، وفرههييا سنگي، وتهناهييا ژ ترس ونهخوشيا فاسق وسهرداچووييان، وکيميا خهم ونهخوشيان، وپاراستنا نهفسئ ژ هلگرتنا کماسيان، وپاراستنا روْناهييا دلي کو ب تارييا گوننهئ بېته فهمراندن، وړېک ل بهر وي فرهه بيت نه وهکي فاسق وسهرداچووييان، و ژ جههکئ ئەو پئ نهحهسييت رزق ل بهر وي فرهه دبت، وئهو کارئ ل سهر گوننهکاران ئاسئ دبت ل بهر وي دئ يئ ب ساناهي بت، وطاعت ل بهر وي ب زهحههت ناکهقت، وزانين دئ ل بهر وي خوْش بت، وخهْلک دئ ب باشي بهحسئ وي کهن، ودوعايان بو وي کهن، وئهو ل بهر وان دئ شرين بت، وههبييهتا وي دئ کهفته دلېن خهْلکي، وئهو دئ پشتهقانييا وي کهن، ودئ بهرْهقانيي ژ وي کهن تهگر تهعدايي ل وي هاتهکرن، يان تهگر ئيکي غهبا وي کر، وههر زوي دئ د گازييا وي چن، وئهو دئ نيزيکي خودئ بت، ونيزيکي ملياکهتان ژي، وشهيتانين مروژ وئهجنان دئ ژ وي دويرکهفن، وخهْلک دئ لهزئ د خزمهتا وي دا کهن، ودئ حهز کهن ههقالينييا وي بکهن، وئهو ژ مرئ ناترست، بهلکي دئ يئ کهيفخوْش بت کو بچته ليقائا خودئ، ودنيا دئ د دلي وي دا يا کيم بت، وئاخرهت ل نک وي دئ يا مهزن بت، وبهرئ وي دئ ل هندئ بت ئەو سهرکهفتنا مهزن ل ئاخرهتئ ب دهست خوْ بېخت،

ودئ تام که ته شریینیا طاعه تی، وشرینییا ئیمانئ ژئ دئ بینت، وئهو دوعایین هلگرین عهرشی ووان ملیاکه تین ل دور وره خان دئ ب دهست خو څه ئینت، وکه یفا وان ملیاکه تین کاری دنقیسن دئ ب وی ئیت، وهه ردهم ئهو دئ دوعایان بو وی کهن، وعه قلی وی وباوری وتیگه هشتنا وی دئ زیده بت، وڅیانا خودئ دئ گه هته وی، وبهرئ خو دئ ده تی، وکه یف دئ ب تویه یا وی ئیت).

* شوینوارین هیلانا گونه هان (دهمئ عه بد دمرئ):

ملیاکه ت ب مزگینییا ژ خودئ څه پیشوازی ل وی دکهن، ومزگینی دده ئی کو چو ترس وخه م ل سهر وی نینه، وئهو ژ سجن وبهرته نگیی دنیای بو میرگه کی ژ میرگین به حه شتی دئته څه گوهاستن، ئهو حه تا رورژا قیامه تی خوشیی تیدا دبه ت.

* شوینوارین هیلانا گونه هان (ل ناخره ئئ):

دهمئ دبه ته رورژا قیامه تی خه لک دمینه د گهرمئ وخوه ئی را، وئهوئ خو ژ گونه هان دایه پاش دئ ل بهر سیبه را عهرشی بت، وئگهر ئهو ژ مه حهرئ چوون ئهو ب لایئ راستئ دا دئ ئیته برن د گهل وه لیین خودئ یین ته قوادار وکوما خودان ئیفلح، وئڅه قه نجییا خودئ یه ئهو دده ته وی یی وی بقیت وخودئ خودان قه نجییا مه زنه.^(۱)

څیجا خوزییا وی یی گونه ه هیلاین، وهکی حه سه ئی به صری گوتی: (ئهی کورئ ئاده می، هیلانا گونه هی ب سانهیتره ژ داخوازکنا تویی).^(۲)

(۱) برتیه: الفوائد لابن القيم، پ ۱۵۲.

(۲) الزهد للإمام أحمد، ۲/۲۴۲.

ناقبرا شهشي تۆبه وشهرتین وی

تۆبا مروڤى ب سى شهرتان دئيتته قهبولكرن: پەشیمانی ل سەر کرنا گونەهیی، وهیلا نا وی گونەهیی د گافی دا، وبکەتە دلێ کو ئەو لی نەزقرتە قە، (ویا چاری: حەقی خەلکی بو بزقربنتە قە ئەگەر وان حەقەک ل نک وی هەبت)، وپیتقیه تۆبه هنگی بێتە کرن هیشتا دەمی وی نەچووی.

ئیمام ئبن قەیم بیزت: (پەشیمانی ئەو ئەو ل سەر کرنا خو یا بو ری بو گونەهیی پەشیمان ببت، وهر د وی گافی دا خو ژ وی گونەهیی بدەتە پاش، وبکەتە دلێ خو کو ل پاشەپوژنی نەزقرتە وی گونەهیی)^(۱).
پیغەمبەر -سلا ل لی بن- دبیزت: ﴿کل ابن آدم خطاء، وخیر الخطائین التوابون﴾^(۲) هەمی مروڤ گونەهان دکەن، وباشتیرینی گونەهکاران ئەون بێن تۆبه دکەن.

لەو یا فەرە مروڤ هەر زوی لەزی ل تووی بکەت، ئیمامی غەزالی دبیزت: (تو بزانه ئەگەر یا فەر بت ل سەر وی کەسی ژەهر قەخواری ئەگەر پەشیمان بوو کو هەر د گافی دا وبی خو گیرۆکرن دلێ خو ڕاکەت، یا

(۱) الزهد للإمام أحمد، ۲/۲۴۲.

(۲) صحيح الجامع الصغير ۴۳۹۱، ئیمام ئەحمەد و ترمذی قەدگوھیزن.

فهرتر ل سهر وی کهسی ژههرا دینی (کو گونههن) ب کار دئینت نهوه ههر
زوی ل کارئ خو لیقه بیت).^(۱)

وحهسهنی بهصری دبیت: (خه مخوارنا مروقی ژ گونهها وی دئ بهری
وی دهته هیلانا وی گونههی، وپه شیمانییا وی ل سهر وی گونههی کلیلا
تویه کرنییه، و مروقی بمینت قههری ژ گونهها خو بخوت نهقه دئ بو وی
ب مفاتر بت ژ هندهک باشیین وی کرین).^(۲)

وبه کروی کورئ عهبدللاهی موزهنی دبیت: (کارین مروشان دئینه
بلندکرن، قیجا نهگهر بهرپه رهکی ئستغفار د گهل دا بت بیته بلندکرن دئ
بی سپی بت، و نهگهر بهرپه رهک بی ئستغفار هاته بلندکرن دئ بهرپه رهکی
رهش بت).^(۳) وکیشانا ئستغفارن ژ سالوخه تی خودان باوهرینه،
پیغه مبهه -سلاف لی بن- دبیت: ﴿مثل المؤمن مثل السنبلة، تستقیم
مرة، وتخر مرة، ومثل الکافر مثل الأرزة لا تزال مستقیمة حتی تخر
ولا تشعر﴾^(۴) مهته لا خودان باوهری وهکی مهته لا گولیا گهنمییه، جار
راست دبت و جار خوار دبت، و مهته لا کافری مهته لا کاژییه یا راسته
هتا جار هکی دکهفت بیی های ژ خوههبت.

وپیغه مبهه -سلاف لی بن- دبیت: ﴿یا ایها الناس، توبوا إلى الله
واستغفروه، فإنی أتوب إلى الله فی الیوم مائة مرة﴾^(۵) گهلی مروشان

(۱) إحياء علوم الدين للغزالي ۱۵۵/۴.

(۲) ذم الهوى لابن الجوزي پ ۱۰۳.

(۳) ذم الهوى لابن الجوزي پ ۱۷۴.

(۴) صحيح الجامع الصغير ۲۰۰/۵.

(۵) موسلم قه دگوهیتز ۲۷۰۲.

ل خودی بزقرن وداخوازا ژئیرنا گوننهان بو خو ژ وی بکهن، هندی ئەزم
 رۆژی سەد جارن ئەز تۆبە دکەم. قیجا ئەگەر موخەممەد -سلاڤ لی بن-
 ئەوی خودی هەمی گوننهین وی بو وی ژئیرین رۆژی سەد جارن تۆبە
 بکەت، پا دڤیت ئەم ئەوین د ناڤ گوننهان دا نقو بووین چەند جارن تۆبە
 بکهین؟

وبەری خو بدی چەند خودی کەیف ب تۆبا عەبدی خو دڤیت هەرچەندە
 ئەو نه چو مفاپی دگەهینتی ونه چو زیانی، پیغەمبەر -سلاڤ لی بن-
 دبیژت: ﴿لله اشد فرحاً بتوبة عبده حين يتوب إليه من احدكم كان على
 راحلته بأرض فلاة، فانفلتت منه، وعليها طعامه وشرابه، فأيس منها،
 فأتى شجره، فاضطجع فی ظلها، وقد أيس من راحلته، فینما هو
 كذلك إذ هو بها قائمه عنده، فأذ بخطامها، ثم قال من شدة الفرح:
 اللهم أنت عبي وأنا ربك، أخطأ من شدة الفرح﴾^(۱) کەیفای خودی
 ب تۆبا عەبدی وی دەمی ئەو لی زقیرت ژ کەیفای ئیک ژ هەو پتره
 ئەگەر ل دەوارا خو بت ل چۆلەکی، قیجا دەوارا وی قەرست و بچت،
 و خوارن و قەخوارنا وی ل سەر بت، قیجا ژ بی هیقی بت، و بیته بن
 دارهکی و ل بەر سیبەرا وی پال بدەت، و ئەو بی بی هیف ژ دەوارا خو، و
 ل وی دەمی ئەو بی وەسا هند بیینت دەوارا وی ل هنداڤ سەری وی یا
 راوەستایه، قیجا راپت هەقساری وی بگرت، پاشی ژ کەیفان دا بیژت: یا
 رەبی تو عەبدی منی و ئەز خودایی تەمە، ژ کەیفاندا خەلەت بت.

قیجا یا پیتقییه لەز د تۆبە کرنی دا بیته کرن، چونکی گیرۆکنا تۆبی
 ب خو کارهکی بیتی تۆبە کرنییه، ئین قەیم دبیژت: (و ئەقە تشتە که کیم

(۱) موسلم قەدوھیژت ۲۷۴۷.

جاران دئیتته سهر هزارا تۆیه کهری، ل نک وی ئهوه ههر جارهکا وی تۆیه ژ گونهههکی کر، ئیدی چول سهر نامینت، ودبت ل سهر وی بمینت ئهوه تۆیه بکهت ژ هندئ کو و تۆیه گیرۆکری).^(۱)

شیخ الاسلام ئبن تهیمیه دبیرت: (هندهک جاران مهسهلهک یان تشتهک ل بهر من ئاسئ دبت، ئهز هزار جاران یان پتر یان کیتر ئستغفارن دکیشم هتا دلئ من فرهه دبت، وئو تشتی ل هر من ئاسئ بووی ب ساناھی دکهفت، ودت هنگی ئهز ل بازاری بم یان ل مزگهفتئ یان ل مهدرهسئ، وئف چهنده من ژ زکری وئستغفارئ پاشقه نابته هتا ئهز دگههمه مرادا خو).^(۲)

وتشتئ ژ ههمیان ب ترستر ل سهر مروؤی ئهوه ئهوه دویچونا ههوايئ نهفسا خو بکهت، چونکی ئهوه خودانی دبهته هیلاکئ بیئ ئهوه ب خو بحهسیئت. د گۆتنهکی دا هاتیه، کو ئبلیس دبیرت: (من مروؤ بگونههان برنه هیلاکئ، ووان ئهز ب ئیستغفارئ و ب ”لا إله إلا الله“ ئ ئهز کوشتم، قیجا دهمن من ئهف چهنده دیتی من ههوايئ نهفسئ ل بهر وان شرینکر لهوا ئهوه گونههان دکهن وتۆیه ناکهن، چونکی ئهوه هزار دکهن ئهوه کارئ ئهوه دکهن یئ باشه).^(۳)

وتشتئ ئهوه ژ تۆیه کرنئ داینه پاش، وهکی یهحیایئ کورئ موعاذی دبیرت ئهوه: (ئهوه مرنئ دویر دبینن، و ژ نیشانیین تۆیه کهری ئهوه: ئهوه رۆندکان بریرت، وحهز بکهت یئ ب تنئ بت، وههر جارهکا دلئ وی چوو

(۱) تهذیب مدارج السالکین لابن القيم، هذبه عبد المنعم العزي، پ: ۱۵۷.

(۲) ابن تیمیة بطل الإصلاح الديني، لمحمود مهدي الاستانبولي، پ: ۱۲.

(۳) حهديسهکا دورسته، برپنه: النوافخ العطرة للصفدي، پ: ۸۶.

خراپیه کئی ئه‌و حسیبی د گهل نه‌فسا خو بکه‌ت).^(۱) وئه‌گهر ئه‌و نیشان نه‌هاتنه دیتن مه‌عنا وی ئه‌وه به‌ندک بو وی یی هاتیه دریتژکرنی، دا پتر د سهر دا بچت، پیغه‌مبه‌ر -سلاف لی بن- دبیتژت: ﴿إِذَا رَأَيْتَ اللَّهَ تَعَالَى يَعْطِي الْعَبْدَ مِنَ الدُّنْيَا مَا يَحِبُّ وَهُوَ مُقِيمٌ عَلَى مَعَاصِيهِ فَإِنَّمَا ذَلِكَ مِنْهُ اسْتِدْرَاجٌ﴾^(۲) ئه‌گهر ته دیت خودی هند دنیا یی بده‌ته عه‌بدی هندی وی بقیت وئه‌و یی گونه‌هکار، ههما ئه‌و ل دویف به‌ردانه‌که بو وی دا پتر د سهر دا بچت.

وئه‌بوو مووسا دبیتژت: پیغه‌مبه‌ری -سلاف لی بن- گوت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَمْلِكُ لِلظَّالِمِ فَإِذَا أَخَذَهُ لَمْ يَفْلِتْهُ، ثُمَّ قَرَأَ: وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْفَرْقَ وَهِيَ ظَلِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ﴾^(۳) خودی ل دویف زالمی به‌ردده‌ت وئه‌گهر وی ئه‌و گرت ئه‌و ژی خلاس نابت، پاشی ئه‌و ئایه‌ت خواند ئه‌وا خودایی مه‌زن تیدا دبیتژت: وه‌وسا گرتنا خودایی ته‌یه بو باژیران ده‌می ئه‌و دزۆردار، هندی گرتنا خودایی ته‌یه یا ب ئیش و‌دژواره. له‌و تۆبا ژ دل بو ههمی ئەندامین له‌شی یا فه‌ره، محاسبی دبیتژت: (تۆبا چاقی ئه‌وه مرو‌ف پی به‌ری خو نه‌ده‌ته ههرامیی، وتۆبا گو‌هی ئه‌وه ئه‌و گوهداربا ههرامی نه‌که‌ت، وتۆبا ده‌ستی ئه‌وه خو ژ ههرامی بده‌ته پاش، وتۆبا پییان ئه‌وه ب نک ههرامی قه‌ نه‌چن، وتۆبا نامویسی ئه‌وه خو ژ فاحشی بده‌ته پاش. وه‌وسا ههمی ئەندامان هه‌تا عه‌قلی ژی تۆبا

(۱) ذم الهوی لابن الجوزي، پ: ۱۷۴.

(۲) صحيح الجامع الصغير ۵۷۵/۱.

(۳) الزهد للإمام أحمد پ: ۳۰.

خۆ ھەيە، وتۆيا عەقلى ئەو ھەرزى د تىشتى ھەرام دا نەكەت، وئەزمان
تۆيى دكەت، وتۆيا وى ئەو ھەرزى نەبىژت).^(۱)

وگونەھ خودانى ژ طاعەتى ددەتە پاش، وەكى ھەسەنى بەصرى
دبىژت: (ئەگەر تو نەشايى ب شەف رابى عىبادەتى بکەى، يان ب پۆژ
يى ب پۆژى بى تو بزانە کو تو يى مەھروومى، خرابى وگونەھان تو يى
گرىدای).^(۲)

وعەبدللاھى کورى موبارەكى دبىژت: (ئەوئ سىستىي د ئەدەبى دا
بکەت جزايى وى دى ئەو بت ئەو ژ کرنا سوننەتان دى مەھرووم بت،
وھەچىي سىستىي د سوننەتان دا بکەت جزايى وى دى ئەو بت ئەو ژ کرنا
فەرضان دى مەھرووم بت، وھەچىي سىستىي د کرنا فەرضان دا بکەت
جزايى وى دى ئەو بت ئەو ژ علم ومەعرفەتى دى مەھرووم بت).^(۳)

وئەگەر تو ئەو بى يى طاعەتى بکەى ژى گونەھ دى ئىکا ھند ژ تە
چىکەن تو تامى ژ وى طاعەتى نەبىنى، پسىار ژ وھەبى کورى
مونەبىھى ھاتەکر: ئەرى ئەو کەسى گونەھى بکەت تاما طاعەتى سەح
دکەت؟ وى گۆت: (نە، وخۆ ئەوئ ھەرزى ژى تىدا بکەت!)^(۴) يەئنى: د
گونەھى دا.

وئىمام ئەحمەدى بەھسى کرنا گونەھى کر ومەتەلا وئ وەكى يا وى
مروقى لىکر ئەوئ د ناڤ ھەرىي را بچت وخۆ بپارىژت، قىجا ھند ببىنت

(۱) التوبة للمحاسبي، پ: ۵۲.

(۲) بريتہ: النوافخ العطرة للصفدي، پ: ۸۶.

(۳) تذكرة السامع والمتكلم، للكناني، پ: ۶۸.

(۴) صيد الخاطر لابن الجوزي، پ: ۵۱.

کو پیی وی چوو خواری، وئیمامی گۆته هه‌فالیین خۆ: (عه‌بد ژ یی وه‌سایه، ئ مینت خۆ ژ گوه‌هان ده‌ته پاش هتا دکه‌فتی وچی گاڤا که‌فتی دی تیرا ئاسی بت).^(۱)

ڤیجا هشیاری گونه‌هین بچوبک بی، غه‌زالی دیبژت: (گونه‌هه‌کا مه‌زن یا بیه‌ته‌کرن و بچت وچو یین دی د دویف را نه‌ئین خودان پتر یی ب هیقییه کو بیه‌ته عه‌فیکن ژ گونه‌هه‌کا بچوبک یا مروف به‌رده‌وامیی ل سهر بکه‌ت، ومه‌ته‌لا ڤی چهن‌دی وه‌کی مه‌ته‌لا چپکین ئاڤیه ئه‌وین ل دویف ئیک ب به‌ری دکه‌فن هتا کاری تی دکهن، به‌لی ئه‌گهر سه‌ته‌له‌کا ئاڤی یا تژی ب ئیک جار لی بیه‌ته‌کرن چو کاری تی ناکه‌ت)^(۲)، وه‌هر ژ به‌ر ڤی چهن‌دیه‌ پیغه‌مبه‌ر -سلاف لی بن- دیبژت: ﴿خیر الأعمال اَدومها وإن قل﴾^(۳) باشتین کار ئه‌وه یی به‌رده‌وامتر بت ئه‌گهر خۆ یی کیم ژ یی بت.

بن قه‌ییم دیبژت: (پژدییا ل سهر گونه‌ه‌ی گونه‌هه‌کا دییه، وروینشتنا گونه‌ه‌کاری ژ خۆ ڤیرا گه‌هشتنی پژدییه، ورازیبونا ب گونه‌ه‌ی وخۆ پشت راستکرنا ب وی نیشانا تیچوونییه).^(۴)

ومه‌عنا رژدبوونی ل ڤیری وه‌کی محاسبی دیبژت ئه‌وه: (کو شربنیا گونه‌ه‌ی د دلی دا بمینت)^(۵)، ماوه‌ردی دیبژت: (ئو که‌سی بکه‌ته که‌نی

(۱) الآداب الشرعية للمقدسي ۹۷/۱.

(۲) إحياء علوم الدين للغزالي ۱۹۵/۴.

(۳) صحيح البخاري ۶۴۶۵.

(۴) صحيح البخاري ۶۴۶۵.

(۵) التوبة للمحاسبي، پ: ۵۵.

وئعترافى ب گونه‌ها خو بکەت چيتره ژ وى يى بکەتە گرى وکارى خو
بکەتە منەت ل سەر خودى، وئەوى بکەتە گرى و ژ گونه‌ها خو پەشيمان
ببت چيتره ژ وى يى بکەتە کەنى وئعترافى ب گونه‌ها خو بکەت).^(۱)

(۱) أدب الدنيا والدين للماوردي، پ: ۱۰۵.

ناقبرا جهفتی گونه هژیر

تو بزانه -خودی رهحمی ب مه وته وهمی موسلمانان بیهت- کو هندی
تویهیه نهگهر شهرتین وی ب جه- هاتن گونه هان ژئی دهن، بهلی بی
ئیفله حیا وان گونه هان پیتهقی ب هندهک تشتین دی هیهیه هتا نهمینت
ونهفس ب ئیکجاری ژئی پاقر بیت، وهکی پاقر کرنا ئامانی ژ شویندهقی
صهی دهمی دهقی خو دکهتی، پیغه مبه- سلاف لی بن- دییژت: ﴿اِذَا
وَلِغِ الْكَلْبِ فِي الْإِنَاءِ فَاغْسِلُوهُ سَبْعَ مَرَّاتٍ، وَعَفِّرُوهُ الثَّامِنَةَ فِي
التُّرَابِ﴾^(۱) نهگهر صهی دهقی خو کره ئامانی هفت جارن وی ب ئاقر
بشون، وجارا ههشتی ب ئاخی.

ئبن رهجهب دییژت: گونه ه ب ئان ریکان دئینه ژیرن:

۱- تویا ژ دل بت: خودایی مهزن دییژت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا
إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ (الزمر: ۵۳). هندی خودی به گونه هان
ههمیبان ژئی دبهت، هندی خودی به نهوه پرگونه هژیرن دلوقانکار.

۲- کیشانان ئستغفارن: د هه دیسی دا هاتییه: ﴿لَوْ لَمْ تَذَنْبُوا لَذَهَبَ
اللَّهُ بِكُمْ وَلَجَاءَ بِقَوْمٍ يُذَنْبُونَ، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ فَيَغْفِرُ لَهُمْ﴾^(۲). نهگهر

(۱) مختصر صحیح مسلم للنووی، ژمارا هه دیسی ۱۱۹ پ: ۴۱.

(۲) مختصر صحیح مسلم للنووی، ژمارا هه دیسی ۱۹۲۲ پ: ۵۱۱.

ههوه گونده نه کریان خودی دا ههوه بهت و ملله ته کی دی ئینت گوندهان بهکهن، پاشی داخوازا گونده ژبیرنی ژ وی بکهن وئهو دا گوندهین وان ژئی بهت.

۳- باشیپن گوندهان ژئی دهن: خودایی مهزن دبیرت: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ الْكَسِيَّاتِ﴾ (هود: ۱۱۴)، هندی باشینه گوندهان دهن، وکارپن قهچ و دانا خیران دکه قنه د بن فان باشیان قه.

۴- دو عایا خودان باوهران بو ودان باوهری: وهکی ده می ئهو دو عایی بو وی دکهن کو خودی گوندهین وی ژئی بهت، وده می ئهو نقیژا مری ل سهر وی دکهن و دو عایان تیدا بو وی دکهن.

۵- مهده را محهمه دی -سلافا لی بن-: وهکی د حه دیسا دورست دا هاتی: ﴿شَفَاعَتِي لِأَهْلِ الْكِبَائِرِ مِنْ أُمَّتِي﴾^(۱) مهده را من بو وان یین گوندهین مهزن کرین ژ ئوممه تا من.

۶- ئهو موصیبه تین دنیا یی یین گوندهان ژئی دهن: وهکی د حه دیسا دورست دا هاتی: ﴿مَا يَصِيبُ الْمُؤْمِنَ مِنْ وَصْبٍ وَلَا نَصَبٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا حُزْنٍ إِلَّا كَفَرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ﴾^(۲) نه خوشی وزه حمه تهک وخهم وته نگا قییهک ناگه هته خودان باوهری ئه گهر خودی پیشقه گوندهین وی ژئی نه بهت. ئه قه ب وی شهرتی ئه گهر ئهو صه بری ل سهر بکیشت.

۷- رهحم و دل ژفانییا خودی وعه فووا وی: بیی عهبدان دهستهک د قئی چه ندی دا ههبت.

(۱) جامع الأصول ۴۷۶/۱۰، ژمارا حه دیسی ۸۰۱۲.

(۲) مختصر صحیح مسلم للنووی، ژمارا حه دیسی ۱۷۹۸ پ: ۴۷۷.

ئبن رهجهب دبیژت: (وههچیئ ئەف حەفتە ژئی نەگرن بلا ئەو ژ خو
پینقەتر وەمە ی کەسێ نەکەت).^(۱)

۸- دئاخێ وەربوون: ئبن تەیمیمە دبیژت: (ئەو فتنە وگفاشتن وترسا
ئەو د قەبری دا دبیت، وئەو نەخۆشی و تەنگاچیئ ئەو ل پوژا قیامەتی
ژی دبیت).^(۲)

* جاوا ئەو دێ خۆ ژ هزرین گۆنەهێ پارێزی؟

- ئبن قەیمیم دبیژت^(۳): (نەفسا تە ب ئان ریکان دێ ئیئە پاراستن:
- ۱- ئەگەر تو بزانی کو خودێ تە دبیت، وئەو ب دل و هزرین تە یی
زانایە.
- ۲- شەرما ژ خودایی پاک وبلند.
- ۳- تو خودێ ژ هندی مەزنتەر ببینی کو ئەو ئان کاران ژ تە ببیت.
- ۴- ترسا تە ژ هندی کو تو د چاڤین وی دا بشکیی ژ بەر وان هزر
وکارین خراب.
- ۵- ترسا تە ژ هندی کو ئیکێ دی ژبلی وی جەئێ خۆ د دلی تە دا
بکەت.
- ۶- ترسا تە ژ هندی کو ئەو هزر مەزن ببین وئاگرێ وان خوێش بیت،
ووێ باوەری وڤیانا خودێ یا د دلی دا هە ی بخۆت.
- ۷- کو تو بزانی هندی ئەو هزر وەکی وی توڤییە یی بو طەیری دئیە
هاڤیئین دا ئەو پێ بیئەگرتن.

(۱) تسلیة أهل المصائب، پ: ۲۵۰.

(۲) برێنە: الإیمان الأوسط لابن تیمیة پ: ۲۹-۴۳.

(۳) برێنە: طریق الهجرتین و باب السعادتین لابن القیم پ: ۱۷۵-۱۷۶.

۸- کو تو بزانی هندی ئهو هزرین بی خیرن د گهل باوهری د دله کی دا
کوم نابن بیی ئیک ژ وان یا دی بیهت.

۹- کو تو بزانی هندی ئهو هزرن ده ریایه کا بی لیقه، وهمر جاره کا ئهو
کهفته دلی دل دی خندقت و بهرزه بت.

۱۰- کو تو بزانی هندی ئهو هزرن نهالا ئهمه قانه وهیچی پین نه زانانه،
وژبلی په شیمانی تشتهک بو خودانی پیقه نائیته).

ونه گره جاره کی -خودی نه کهت- تو توبشی فان هزران بووی، گوهداریا
قی سهرهاتی بکه ئهوا ژ مهلکی فورسی کسرا ئهنووشیروانی دئیته
قه گوهاستن، دبیرن:

روژه کی ده کهفته نیچیری وگه لهک کره غار، و ژ لهشکه ری خو قه ده ده
بوو، وگه لهک تینی بوو، بیستانهک دیت چوو د ناڅ دا، جحیلک دیت
گوتی: کانی هناره کی بده من، پشتی وی هنارهک دایه قی، وی ئهو هنار
هنار کهرکر وندکین وی گفاشتن ئافه کا زیده ژنی هات، ئهو ئاڅ قه خوار
وکه یفه کا زیده پی هات، لهو وی کره دلی خو کو ئهڅ قی بیستانی بو
خو ژ خودانی بستینت، جاره کا دی گوته جحیلی: کانی هناره کا دی بده
من، گاڅا دایه قی ووی ئهو گفاشتی دیت ئافه کا کیم ژنی هات، وتامه کا
نه خوش ژنی سه کر، لهو گوته جحیلی: بوچی تاما هناری هو لی هات؟
جحیلی گوت: دیاره پادشاهی وهلاتی ئیه ته کا خراب کره دلی خو، قیجا
ژ بهر هندی تاما هناری د ده قی وی دا هاته گرهارتن.. گاڅا
ئهنووشیروانی ئهڅ چهنده دیتی په شیمان بوو و د دل دا ژ ئیه تا خو لیقه
بوو، وگوته جحیلی: کانی هناره کا دی بده من، وگاڅا تام کره وی هناری
دیت کو تاما وی هیشتا ژ یا ئیکی ژنی خوشتره، ئینا گوته جحیلی:

بډیچی تاما وی هاته گوهارتن؟ جحیلی گوت: دیاره پادشاهی وهلاتی
ل ئنیه تا خو لیقه بوو!

رازی پشتی قی چیروکی شه دگوهیزت دیبژت: لهو ناقي قی مه لکی
ب عه داله تی د ناڅ خه لکی دا گه ریا، هه تا هندهک مروث ژ پیغه مبهری
-سلاڅ لی بن- شه دگوهیزن کو وی گوتییه: ل زه مانئ مه لکی عادل نه ز
یی بوویم.^(۱)

قیچا هشیاری گونه هان به، ب تاییه تی نهو گونه هیڼ مروث هنگی
دکته دهمی یی ب تنی، د حه دیسه کی دا یا شهوبان ژ پیغه مبهری -سلاڅ
لی بن- شه دگوهیزت هاتییه: ﴿لأعلمن أقواماً من أمتي يأتون يوم
القيامة بحسنات أمثال جبال تهامة بيضاء، فيجعلها الله عز وجل هباءً
منشوراً﴾ نه ز دئ بینم هندهک که سان ژ ئوممه تا خو رږژا قیامه تی دئ
ئین هندهک باشیین سپی یین هندي چیا یین تهامه یین ههین، به لی
خودئ وان باشییان دئ پوېچ که ت هه ر وه کی چوننه، شهوبانی گوت: نهی
پیغه مبهری خودئ، سالوخته تین وان بو مه بیژه، وان بو مه ناشکه را بکه،
نه کو ئم ژ وان بین بیی ئم ب خو بحه سییین، گوت: ﴿أما أنهم
إخوانكم من جلدكم، ویأخذون من الليل ما تأخذون، ولكنهم أقوام إژا
خلوا بمحارم الله انتهکوها﴾^(۲) نی نهو وه کی هه وه نه ژ جلدئ هه وه نه،
ونهو ژه وه کی هه وه ب شهف عیباده تی دکهن، به لی ئم هندهک که سن
دهمی دمیینه ب تنی د گهل وان تشتین خودئ حه رام کرین نهو پی لی
ددان.

(۱) تفسیر الرازی ۲۴۴/۱.

(۲) ئین ماچه ب سنده دهکا درست شه دگوهیزت، ژمارا حه دیسی ۱۴۱۸.

وئەبەو دەرداء دىيىرت: (ئىك بلا ژ ھندى بترست كو دليّن خودان باوهران لەعەتەتان ل وى بکەن بىي ئەو پى بحەسييت!) پاشى وى گۆت: (تو دزانی بوچی؟) گۆت: نە، وى گۆت: (عەبدەك دەمى دمينتە ب تنى وبى ئەمرىبا خودى دکەت، خودى نەقيانا وى دى ھاقيتە دليّن خودان باوهران بىي ئەو پى بحەسييت)^(۱)، ژ بەر قى چەندى ئبن جەوزى دىيىرت: (وتو بزانه كو موصيبەتا ژ ھەمىي مەزنتەر ئەو مەرؤف کەيفا خۆب ھندى بينت كو پشتى وى گونهھ کرى ژى چو ب سەرى نەھات وما سلامەت، چونكى دبت عقوبە گىرؤ ببت، وعقوبەيا مەزنتەر ئەو مەرؤف پى نەحەسييت، وکو ئەو ژيستاندنا دىنى بت يان رەشکرنا دلى).^(۲)

خودى مە بپاريت.

(۱) الجواب الكافي لابن القيم پ: ۴۷.

(۲) بريته: النوافخ العطرة للصفي پ: ۸۶.

ناقبرا لهشتی
عقوبهیا گوندهی هەر دی ئیت
ئهگەر خو پستی گههکی ژي بت

بێ گومانه کو جزایی کاری هەر دی ئیت، چ ئه کار خرابی بت چ باشی، و ژ خاپاندن و سهرداچوونییه گوندهکار هزر بکهت کو هەر جارهکا وی عقوبهیا کارئ خو نه دیت ئه مهنا وی ئه وه ئه وی هاتییه عهفووکرن، چونکی دبت عقوبهیا وی پستی دههکی یان ل ئاخرهتی ژ نوی بینهدان، وکیم جارن چیبویه کهسهکی گوندهک کریت و بهرانبهری وی عقوبه نه دیت بت، لهو پیتقییه ل سهر مروقی ئه و چاچهپیتی جزایی گوندهان بت چونکی کیم جارن ئه و ژئ پاراستی دمینت، و بلا ئه و لهزی د تویه کرنی دا بکهت، چونکی د ئه شههکی دا هاتییه: (تشتهک نینه زویتر بگههته تشتهکی دی وهکی کو خیرهکا نوی دگههته گوندههکا کهشن). و د گهل تویی ژي بلا ئه و بترست کو خودی ل وی بگرت، چونکی د گهل کو خودی تویا پیغه مبه رین بهری ب مهدهری قه بویل کربو ژي، بهلی ئادهم دیبژت: گوندها من، وئیراهیم و موسا دیبژن: گوندها من.

وئهگەر ئیک بیژت: دهمی خودی دیبژت: ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾
 (النساء: ۱۲۳)، یه عنی: هەر کهسهکی خرابییهکی بکهت جزایی وی دی

ئېتەدان، ئەقە ھىندى دگەھىنت كو چو گونەھكار نائىتە عەفىكرن، ويا ئەم دزانىنن ئەو تۆبە دئىتە قەبۇلكرن، وئەو كەسەكى خەلەتیی بكت لى دئىتە بۆرىن؟^(۱)

بەرسف ژ دو لایانە:

يى ئىكى: ئەف ئايەتە وەسا بىتە تەفسىركرن كو مەخسەد پى ئەو ھەچىيى بمرت ل سەر گونەھى وژى تۆبە نەكت، بەلكى يى رژد بت ل سەر گونەھا خو. چونكى تۆبە كارى بەرى خو ژى دبەت.

يى دووى: ئايەت وەكى خو (موظلەق) بىتە تەفسىركرن، وئىن جەوزى قى بۆچوونى دورستتر دىينت، وئەقە يا بەرەقلە، و دەلىلى وى ل سەر قى چەندى حەدىسەكە و مەعنایە ژى.

حەدىس ئەقەيە: دەمى ئەف ئايەتە ھاتىيە خواری ئەبوو بەكرى گۆت: ئەى پېغەمبەرى خودى، ئەرى ما جزیى ھەمى كارى مە دى بۆ مە ئېتەدان؟ پېغەمبەرى سلاف لى بن گۆت: ﴿أَلَسْتَ تَمْرُضُ، أَلَسْتَ تَحْزَنُ، أَلَيْسَ يَصِيبُكَ الْأَلْوَاءُ؟ فَذَلِكُ مَا تَجْزُونَ بِهِ﴾ ئەرى ما تو نساخ نابى، ما تو ب خەم ناكەقى، ما نەخۆشى ناگەھنە تە؟ ئەو تىشتى ھوبىن پى دئىنە جزادان.

ومەعنا ئەو: ئەگەر خودان باوهرى تۆبەكر وپەشيمان بوو، ھەردەم خەما وى ل سەر وى گونەھا وى كرى دى يا ب ھىزتر بت ژ ھەر عقوبەكە بگەھتە وى، قىجبا تىچوون بۆ وى كەسى بت يى تام كرىيە تەعلىيا بەردەوام يا عقوبى و د گەل ھىندى ژى خۆشياا بەرودخت يا گونەھى پىش بىخت.

(۱) ب دەسكارى قە ژ صىد الخاطر لابن الجوزى پ: ۳۹۱-۳۹۲.

* خۇخاپاندن ب دلۋانیا خودی نه زانینه:

هندهك مرۆف هه نه خو ب هندی دخاپینن کو رهحما خودی یا بهرفرهه، وئو بهری خو دده نه لایی رهحمی ب تنی، و ژ بیر دکهن کو عه زابا خودی ژی یا دژواره.

ئهبوو عه مر کوپری عه لائی دبیرت: فهره زدهق ل نک هندهك مرۆقان پروینشت وان بهحسی رهحما خودی ذکر، ئهو ژ هه مییان پتری بی ب هیشی وسنگ فرهه بوو، وان گوئی: ما نه تویی د شعرین خو دا بی بهختییان ب دویف ژنن بی گونده فهدنی؟ وی گوئی: بیژنه من: ئه گهر ئهو گونه هین من د دهر حهقا خودی دا کرین من د دهر حهقا دهیابین خو دا کرین دلی وان دا گرت ئهو من بهاقینه د تهویرهکا تری ئاگر دا؟ وان گوئی: نه، ئهو دی رهحمی ب ته بهن، وی گوئی: پا من پتر هیشی ب رهحما خودایی خو ههیه ژ رحما وان.

ئبن جهوزی^(۱) تهعلیقهکی ل قی سهرهاتی ددهت و دبیرت: وئهقه نه زانینهکا خویره، چونکی رهحما خودی نه وهکی یا مرۆقان ئه نجامی دلپیشه بوونییه، چونکی ئه گهر وهسا با چوپچکهک نه دهاته فهدکوشت وزارۆکهک نه دهاته مراندن، وکسهک نه دچوو جهه نه می، و ل قیری خهله تی ژ دو لایان قه دبیرت:

بی ئیکی: وی بهری خو بی دایه لایی رهحمی ب تنی و بهری خو نه دایه لایی عقووبی.

بی دووی: وی ژ بیر کر کو رحم هه ما بو وی کهسییه بی تویه بکهت وهکی خودایی مهزن گوئی: ﴿وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ﴾ (طه: ۸۲) هندی

(۱) تبیس ابلیس لابن الجوزی پ: ۳۹۱-۳۹۲.

تہزم تہز گہلہک گونہہ ژتیرم بو وی یی تویہ بکہت، ودیثرت: ﴿وَرَحْمَتِي
وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ﴾ (الأعراف: ۱۵۶) رہما من
ہمی تشت قہگرتینہ وئہز دی وی دہمہ وان یین تہقوایی دکہن.
و ل زہمانی مہ یی نوکہ دہمی جحیلہک گونہہکی دکہت دی بینی
خہلک دی بیژن: جحیلن چو نینہ! وخودی یی (غہفوور ورہجیمہ)! وئہو ل
یرا خو نائینن کو خودی یی (شہدیدولعقابہ) ژی.

ناقبرا نههڻ
 چاوا ڏي ڙ بي ٿيڻه حيا ڳونه هاڻ
 رزگار بين؟

ده مي ٽم به حسي بي ٿيڻه حيا ڳونه هي ڪارتي ڪرنا وي يا ب ترس
 ل سهر ڪس وملله تان ڏڪهين، مهنا وي ٿو نينه مه دڦيٽ خه لڪي
 ڙ رهما خودي بي هيڻي بڪهين، بهلڪي ٿارمانج ڙي ٿوه ٽم خول
 خه طهر ودڙو اريا ڳونه هان ٿاگه دار بڪهين، ويزانين ڪو پيڻيه هه ردهم
 پهيو نديا مه د گهل خودي هه بت.

د هه ديسه ڪا دوست دا يا ٿه بوو هورهيره ڙ پيڻه مبهري سلاڻ لي بن
 ڦه دگوهي زت هاتيه، ڪو خودايي مه زن ديڙت: ﴿عبدئي من ڳونه هه ڪر
 وگوت: يا رهبي ڳونه ها من بو من ڙي بيه، خودايي پاڪ ويلند گوت:
 عه بدئي من ڳونه هه ڪر ووي زاني ڪو وي خودايه ڪي هه ڳونه هي ڙي
 دبهت، و ب ڳونه هي دگرت، پاشي ٿو زڦري وڳونه هه ڪرهه، وگوت: يا
 رهبي ڳونه ها من بو من ڙي بيه، ڦيڄا خودايي پاڪ ويلند گوت: عه بدئي
 من ڳونه هه ڪر ووي زاني ڪو وي خودايه ڪي هه ڳونه هي ڙي دبهت، و
 ب ڳونه هي دگرت، پاشي ٿو زڦري وڳونه هه ڪرهه، وگوت: يا رهبي
 ڳونه ها من بو من ڙي بيه، ڦيڄا خودايي پاڪ ويلند گوت: عه بدئي من

گونه‌ههک کر ووی زانی کو وی خودایه‌کئی هه‌ی گونه‌هئی ژئی دبه‌ت،
و ب گونه‌هئی دگرت، ته چ دقیت بکه من گونه‌هه بۆ ته ژئی بر ﴿^(۱)﴾.

ومه‌عنا قئی حه‌دیسئی ئه‌وه ژبلی مروّقین سه‌رداچووی که‌سهک ژ ره‌حما
خودایی خۆ بی هیقی نابت، ومروّق هه‌ر چه‌ند گونه‌هان بکه‌ت ژئی قه‌ت
ژ ره‌حما خودئی بی هیقی نابت، وبیرئینان وزکری خودئی به‌رده‌وام دبه‌ت
ئه‌گه‌را هندئی گونه‌هه بیته ژئیرن، وئیک ژ سالۆخه‌تین خودئی ئه‌وه ئه‌و
گونه‌هان ژئی دبه‌ت وتۆبئ وهردگرت، وه‌قه نیشانا هندییبه کو ره‌حما خودئی
یا به‌رفره‌هه، به‌لئ یا قه‌ر ل سه‌ر مروّقی عه‌قلدار ئه‌وه ئه‌و ژ گونه‌هئی خۆ
بترس‌ت ئه‌گه‌ر خۆ ئه‌و ژئی تۆبه بکه‌ت ژئی، چونکی ئه‌و نزانت کانی تۆبا
وی قه‌بویل بوویه یان نه.

ئبن جه‌وزی دبیتژت^(۲): (ئه‌ دبینم بارا پتر ژ مروّقان دلئ خۆ ب
قه‌بویلکرنا تۆبئ خوش دکهن، هه‌ر وه‌کی ئه‌و دپشت راستن کو تۆبا وان یا
قه‌بویله، وئه‌قه تشته‌کئی قه‌شارتیه، پشتی نگئی ئه‌وه ئه‌و گونه‌هه بیته
ژئیرن ژئی، شه‌رما ژ کرنا وئ دمینت، وتشتئ هندئ دکه‌هینت کو پشتی
تۆبئ ژئی ترس دمینت ئه‌و حه‌دیسه یا ب ریکین دورست گه‌هشتیه مه‌ کو
مروّق پوژا قیامه‌تئ دئینه نک ئاده‌می دا ئه‌و مه‌هده‌ری بۆ وان بکه‌ت،
ئه‌و دبیتژت: من گونه‌هه‌کا کری، وئه‌و دئینه نک نووخی، ونک ئبیراهیمی،
ون مووسای وعیسای^(۳)، سلاڤ ل وان هه‌میان بت، وئه‌و هه‌می دبیتژن:

(۱) مختصر صحیح مسلم للنووی، ژمارا حه‌دیسئ ۱۹۳۵، پ: ۵۱۴.

(۲) صید الخاطر لابن الجوزی، پ: ۳۳۰-۳۳۱.

(۳) ئه‌قه خه‌له‌تیه‌که ژ ئبن جه‌وزی، چونکی د حه‌دیسئ دا نه هاتیه کو عیسا
پیغه‌مبه‌ر -سلاڤ لی بن- به‌حسئ گونه‌هه‌کئی دکه‌ت .

گونه‌ها من! وئەوان ئەگەر مەرۆڤ بەرێ خۆ بدەتە گونه‌هێن وان بارا پتر هەر نه‌گونه‌هن ژێ، وئەگەر گونه‌هه ژێ بن، وان ژێ تۆه کربوو وداخوازا لیبۆربنێ کربوو، وهیشتا ئەو ژێ ب ترسن، پشتی هنگی شه‌رما ژ گونه‌هێ پشتی قه‌بویلکرا تۆبێ ژێ هەر دمینت، وچه‌ند گۆتنا فوضه‌یلێ کورێ عیاضی خودێ ژێ رازی بت یا د جه‌ئێ خۆ دایه ده‌مێ دبێژت: (وهی بۆ شه‌رما من ژ ته ئەگەر خۆ تو من عه‌فوو بکه‌ی ژێ، وئۆف بۆ وی یێ گونه‌هان هلبژێرت، وخۆشیا ده‌مه‌کێ کورت یا که‌سه‌را وی هەر دمینته د دلێ خودان باوه‌ری دا -ئەگەر خۆ گونه‌هه بۆ وی بێته ژێرن ژێ- چێتر بینت).^(۱)

ڤیجا ئەگەر مەرۆڤ ژ گونه‌هێن خۆ ترسیا وکارێ چاک کر وده‌ست دا وان قه‌نجیێن گونه‌هان ژێ دهن، دبت ئەو گونه‌ها وی به‌ری هنگی کری بته‌ ئگه‌را چوونا وی بۆ به‌حه‌شتی! وئەگەر ئیک دبێژت: ئەڤه‌ چاوا چی دبت؟ ئیبراهیمی کورێ ئەده‌می د ته‌فسیرا قی ئایه‌تی دا ئەوا خودایی مه‌زن تییدا دبێژت: ﴿وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٌ ۖ﴾ (الرحمن: ۴۶) دبێژت: (ئەگەر وی قیا گونه‌هه‌کێ بکه‌ت خۆ دده‌ته‌ پاش ژ ترسیێن خودێ دا)^(۲)، وحسه‌ن دبێژت: پیغه‌مبه‌ری -سلاڤ لی بن- گۆت: ﴿إِنَّ الْعَبْدَ لِيَذُنَّ الذَّنْبَ فَيَدْخُلَهُ اللَّهُ بِهِ الْجَنَّةَ﴾ عه‌ده‌ک گونه‌هه‌کێ دکه‌ت وخودێ ب وی گونه‌هێ وی دبه‌ته‌ به‌حه‌شتی، گۆتن: ئەی پیغه‌مبه‌رێ خودێ چاوا خودێ دئ وی به‌ته‌ به‌حه‌شتی؟ گۆت: ﴿يَكُونُ نَصَبٌ عَلَيْهِ فَرَأً تَائِباً، حَتَّى يَدْخُلَهُ ذَنْبُهُ الْجَنَّةَ﴾ گونه‌ها وی دئ هه‌رده‌م ل به‌ر چاقین وی بت وئهوێ

(۱) صید الخاطر لابن الجوزي، پ: ۳۳۱.

(۲) الزهد للإمام أحمد پ: ۴۳۷.

دئ ژئ په‌څت وتوبه‌ کت، حتا گونه‌ها وی وی دبه‌ته به‌حشتی.^(۱)
 وگوته س‌عیدی: کی ژ ه‌می که‌سان عیباد‌ه‌تکه‌رت‌ره؟ وی گوټ: نه‌و
 زه‌لامی گونه‌ه‌ کربن، ځیجا ه‌ر جار‌ه‌کا بی‌را وی ل گونه‌ه‌ین وی دئیت‌ه‌ څه
 کاری وی د چاقان دا کیم دبت).^(۲)

ځیجا نه‌گ‌ر ته‌ بځیت تو ژ بی ئیفل‌ه‌حیا گونه‌هان ده‌رکه‌څی گ‌له‌ک
 ئستغفارن بکیشه‌ ووان باشیان بکه‌ یین گونه‌هان ژئ دهن، و ژ گونه‌ه‌ین
 خو بترسه‌، وداخواز دویم‌ها‌یا باش بو خو ژ خودی بکه‌.

وئ‌ه‌ز دئ باب‌ه‌تی ب ځی س‌ه‌ره‌اتی ب دویم‌های ئینم: شه‌څه‌کی
 سوفیانئ ته‌وری حتا سپیدئ کره‌ گ‌ری، ده‌می لی بوویه‌ سپیده‌ هند‌ه‌کان
 گوټی: نه‌څه‌ ه‌می ژ ترسین گونه‌هان دا؟ وی هند‌ه‌ک کا ژ ع‌ردی پاک‌ر
 وگوټ: گونه‌ه‌ ژ ځی بی به‌اترن، نه‌ز دک‌مه‌ گ‌ری ژ ترسین دویم‌ها‌یا خراب
 دا!

وئ‌بن ق‌ه‌ییم وه‌ک ته‌علیق ل س‌ه‌ر ځی س‌ه‌ره‌اتی دبیرت: (وئ‌څه‌ ژ
 تیگ‌ه‌شت‌نا مه‌زنه‌ کو مروټ ژ هندئ بترست ل به‌ر مرنئ گونه‌ه‌ین وی وی
 بخاینن، ځیجا بکه‌څنه‌ د ناڅبه‌را وی ودویم‌ها‌یا باش دا).^(۳)

(۱) الزهد للإمام أحمد پ: ۴۷۴.

(۲) الزهد للإمام أحمد پ: ۴۶۴.

(۳) برېته: النوافخ العطرة للصفدي، پ: ۸۶.

ناقبرا بدهی
هندهک گوندهین پیتقی مروف خو
ژی بدهته پاش یین نههی ژێ هاتیهکرن

هندهک گونده ودهلیلی وان ژ هه‌دیسین دورست یین کو ژ پیغه‌مبه‌ری
 -سلاف لی بن- هاتینه فه‌گوه‌استن:
خۆمه‌زنکرن:

پیغه‌مبه‌ر -سلاف لی بن- دبێژت: ﴿هه‌چی هندی زهره‌یه‌کی
 خۆمه‌زنکرن د دلی دا هه‌بت ئه‌و ناچته به‌حه‌شتی﴾. و خۆمه‌زنکرن ئه‌وه
 مروف هه‌قیی قه‌بویل نه‌که‌ت، و خه‌لکی کیم ببینت.
یهمه‌نی:

پیغه‌مبه‌ر -سلاف لی بن- دبێژت: ﴿هه‌چی کاره‌کی بکه‌ت دا خه‌لکی
 گوه‌ لی بیت، پۆژا قیامه‌تی خودی هه‌تکا وی د ناڤ خه‌لکی دا دی
 به‌ت، وه‌چی ریمه‌تی بکه‌ت پۆژا قیامه‌تی خودی یا دلی وی دی بۆ
 خه‌لکی ئاشکه‌را که‌ت﴾.
داخوازا علمی بۆ دنیای:

پیغه‌مبه‌ر -سلاف لی بن- دبێژت: ﴿هه‌چی خۆ فی‌ری علمه‌کی بکه‌ت
 یی کو کناری خودی پێ دئێته‌ خواستن ووی ژ به‌ر هندی بت دا تشته‌ک
 ژ دنیایی بگه‌هتی پۆژا قیامه‌تی ئه‌و بینا به‌حه‌شی سه‌ح ناکه‌ت﴾.

کرنا کاری ژ بهر مروّقان:

پیغهمبهر -سلاف لی بن- دبیرت: ﴿خودایی پاک و بلند دبیرت: ئەز دەوله‌مەندترینی شریکانم ژ شرکی، هه‌چیئ کاره‌کی بکه‌ت وئیکێ دی تیدا بو من بکه‌ته شریک ئەز دئ وی وشرکا وی هیللم﴾.

هێلانا نقیژا ئیقاری وئەبین:

پیغهمبهر -سلاف لی بن- دبیرت: ﴿هه‌چیئ نقیژا ئیقاری به‌پیلت کاری وی دئ پویج بت﴾ و دبیرت: ﴿هه‌چیئ سی جارن ژ سستی نقیژا ئەیینی نه‌که‌ت خودی خه‌تمی دئ ل سهر دلێ وی ده‌ت﴾.

بێخیره‌نی د کرنا نقیژا دا:

پیغهمبهر -سلاف لی بن- دبیرت: ﴿ئەو په‌یماننا د ناڤه‌را مه‌ ووان (کافران) دا نقیژه، قیجا هه‌چیئ وی به‌پیلت ئەو کافر بوو﴾ و دبیرت: ﴿د ناڤه‌را زه‌لامی وشرکی دا نه‌کرنا نقیژیه﴾.

نه‌دانا زه‌کان:

پیغهمبهر -سلاف لی بن- دبیرت: ﴿هه‌چی خودانی زیری وزیقی هه‌بت وحه‌قی وان نه‌ده‌ت ده‌می ده‌ته‌ پۆژا قیامه‌تی پرتین وی زیری وزیقی دئ ل سهر ئاگری جه‌هنه‌می سوور که‌ن و ته‌نشت وئەنی وپشتا وی پی داخ که‌ن، ههر جاره‌کا سار بوو جاره‌کا دی دئ وی پی داخ که‌ن، ل پۆژه‌کا درێژیا وی هندی پینجی هزار سالان، هه‌تا حوکم د ناڤه‌را به‌نیان دا دئیه‌که‌ن پاشی ریکا وی دئ بو ئیته‌ نیشادان یان بو به‌حه‌شتی یان بو ئاگری﴾.

جاسوه‌سانی:

﴿هه‌چیئ گوهی خو بده‌ته‌ گوته‌نا هنده‌ک مروّقان ووان پی نه‌خوش بت، یان ژێ بره‌قن، پۆژا قیامه‌تی رصاصی هه‌لاندی دئ رێژنه‌ گوهین وی﴾.

فه سادی:

پیغهمبهر -سلاف لی بن- دبیت: ﴿ئەوی فه سادیی وقه سه
قه گوھیزی بکەت ناچتە بەحەشتی﴾.

نەکامی:

پیغهمبهر -سلاف لی بن- بەحسی غەیبەتی دکەت ودبیت: ﴿غەیبەت
ئەوہ تو بەحسی برایی خو بکە ی ب رەنگەکی وەسا کو وی پی نەخو
بت﴾ ودبیت: ﴿دەمی ئەز چوویمە عەسمانان ئەز د بەر ھندەکان را
چووم ھندەک نینۆکین سفری پیقە بوون پەنج پی ل روی وسنگین خو
دکرن، من گۆت: ئە ی جبریل ئەقە کینە؟ وی گۆت: ئەقە ئەون یین گۆشتی
خەلکی دخۆن وبەحسی نامویسا وان دکەن﴾.

لەعنە ئکرن:

پیغهمبهر -سلاف لی بن- دبیت: ﴿لەعنەت باراندن ل خوان باوہری
وہکی کوشتنا وییہ﴾ ودبیت: ﴿ئەوین لەعنەتان ل خەلکی دبارینن پۆژا
قیامەتی نەدینە مەھدەرچی ونەدینە شاھد﴾.

حەسویدی:

پیغهمبهر -سلاف لی بن- دبیت: ﴿هشیاری حەسویدی بن، ھندی
حەسویدیہ وەسا خیرین خودانی دخۆت وەکی کو ئاگر داری یان پویشی
دخۆت﴾.

کافرکنا موسلمانانی:

پیغهمبهر -سلاف لی بن- دبیت: ﴿ھەر زەلامەکی بیژتە برایی خو:
کافر، ئەو دی ل ئیک ژ وان زقرت، ئەگەر ئەو یی وەسا نەبت ئەو دی ل
وی زقرت یی ئەو ئاخفتن گۆتی﴾.

نرساندا موسلمانى:

پيغەمبەر -سلاڧ لى بن- دىيىرت: ﴿ ھەلال نىنە بۆ موسلمانەكى ئەو موسلمانەكى دى بترسىنت ﴾ ودىيىرت: ﴿ ھەچىي ب ئاسنەكى ئىشارەتى بىكەتە براىي خۆ مىلياكەت لەعنەتان ل وى دىكەن ھەتا ئەو وى دەھىلت ﴾.

بەلافكرنا نھيتيان:

پيغەمبەر -سلاڧ لى بن- دىيىرت: ﴿ خرابترين مروڧ ل نك خودى رۆژا قىيامەتى ئەو زەلامە يى ب تنى دىمىنتە د گەل ژنكا خۆ، پاشى دچت نھيتيىن وى بەلاف دكەت ﴾.

ربيا:

پيغەمبەرى -سلاڧ لى بن- لەعنەت ل وى كرىيە يى رىبايى دخۆت ويى وەكالەتا وى دكەت. ودىيىرت: ﴿ ئەگەر زەلام دەرھەمەكى رىبايى بخۆت وئەو پى بزانى، ئەو ژ سىيە وشەش زىنايان دژوارترە ﴾.

فەخوارنا مەين:

پيغەمبەر -سلاڧ لى بن- دىيىرت: ﴿ پىنج كەس ناچنە بەھەشتى: ئەوئ بەردەوام مەيى فەدخۆت، وئەوئ باوەرىي ب سحرى بىنت، وئەو مروڧاينىي بېرت، وخىڧزانك، وئەو كارى خۆ دكەتە مننەت ﴾.

دەركەفتنا ئنى ئ مالن بىشنى يىتەن خۆش ل خە كرىن:

پيغەمبەر -سلاڧ لى بن- دىيىرت: ﴿ ھەر چاقەكى ھەبت زىنايى دكەت، وئەو ژنكا بىتەن خۆ ل خۆ دكەت و د بەر دىوانەكى را بچت ئەو يا ھۆ وھۆبە ﴾ يەئنى: ھەر وەكى وى زىنا كرى.

بەريخودانا نشنى ھەرام:

پيغەمبەر -سلاڧ لى بن- دىيىرت: ﴿ ھەر مروڧەكى نەصيبى وى ژ كرنا زىنايى ل سەر ھاتىيە نڧىسىن ھەر چاوا بت دى كەت، ھەردو چاڧ زىنايى دكەن وزنايا وان بەريخودانە، وھەردو گوھ زىنايى كەن وزنايا وان

گوهدهانه، وئەزمان زنايێ دکهت وزنایا وی ئاخفتنه، و.. ودل حمز دکهت، وعهوهوت وی چهندي راسټ دهردئیخت یان درهو ﴿﴾.

مانا ب ئنێ د گهل ئنکا بیانی:

پیغه مبهه -سلاف لی بن- دبێژت: ﴿﴾ ئیک ژ ههوه بلا ب تنی نه مینته
د گهل ژنکه کێ ئه گهر دی شهیتان بته یی سیی د گهل وان ﴿﴾.
کاری قهومی لوهوی:

پیغه مبهه -سلاف لی بن- دبێژت: ﴿﴾ خودی له عهنتی ل وی بکهت یی
کاری قهومی لوهوی بکهت ﴿﴾ و دبێژت: ﴿﴾ ههچی ههوه دیت کاری
قهومی لوهوی بکهت ههردوان بکوژن ﴿﴾.
کرنا فاحشی:

پیغه مبهه -سلاف لی بن- دبێژت: ﴿﴾ ئەز د گهل وان ههردوان چووم
من دیت خانییه کێ وهکی تهنوبری ئاڤاکی ههبوو، ل سهری یی تهنگ بوو
و ل بنی یی فرهه، ل بنی ئاگر دهاته هلکرن، هندهک زهلام وژنکی
رویس تیدا بوون، ههر جارهکا ئاگر هاتبا خوشکرن ئهو بلند دبوون ههتا
نیزیک بوو ژێ دهرکهفن، وگاڤا کیم دبوو دکهفتنه تیدا، من گوت: ئه شه
چییه؟ وان گوت: وئهوین ته د تهنوبری دا دیتین ئهو زناکهه بوون ﴿﴾.
ئهوێ چاف ل یی نه وهکی خۆ دکهت یان ل کافێ:

پیغه مبهه -سلاف لی بن- له عهنت ل وان ژنان کرن یین خۆ وهکی
زهلامان لی دکهن، و ل وان زهلامان یین خۆ وهکی ژنکان لی دکهن.
و دبێژت: ﴿﴾ ههچی چاف ل ملله تهکی بکهت ئهو ژ وانه ﴿﴾.
ل بهرخه کرنا باروکی و چیکرنا نیشانان:

پیغه مبهه -سلاف لی بن- دبێژت: ﴿﴾ خودی له عهنت ل وی ژنی کرینه
یا مویهکی دئینت ب سهری خۆ شه دکهت، ویا داخوازا قی چهندي بکهت،

ول وئ ژنئى يا نيشانان بوؤ خو چى بكةت، يان داخوازى ژ ئىكا دى
بكةت كوئو بوؤ وئ چى بكةت ﴿﴾.

شوبكرنا بن وهلى:

پيغهمبر -سلاف لى بن- دىيژت: ﴿﴾ هر ژنكهكا بى دستويريا وهلىي
خو شوى بكةت شوبكرنا وئ يا بهطاله، شوبكرنا وئ يا بهطاله،
شوبكرنا وئ يا بهطاله ﴿﴾.

نهوئ خو بو ئىكئ دى ابل بانب خو بالدهت:

پيغهمبر -سلاف لى بن- دىيژت: ﴿﴾ ههچيى خو بو ئىكئ دى ژبلى
بابى خو پال بدهت وئو دزانت بهحهشت ل سهر وى ههرامه ﴿﴾ ودييژت:
﴿﴾ ههچيى خو بو بابى خو پال بدهت وئو كوفره ﴿﴾.

كارنهكرنا ب وه ئشنئ نهو دزانت:

پيغهمبر -سلاف لى بن- دىيژت: ﴿﴾ رۆژا قيامهتى زهلامهكى دئينن
دهاقيينه د ئاگرى دا رويشيكين وى دكهفن وئو وهسا ل دور دزقرت وهكى
كوكه ر ل دور **مدارى** دزقرت، قييجا خهلكى جههنمهئ لى دادجرپين
ودبيژتنى: فلان كهس ته خير، ما تونه وئو بووى يى ته بهري مه ددا
باشيى وته ئهم ژ خرابيى دداينه پاش؟ وئو دئ بيژت: من بهري ههوه ددا
باشيى ومن ب خو وئو نهذكر، ومن هوين ژ خرابيى ددانه پاش ومن
ب خو وئو ذكر ﴿﴾.

فهشارنا علمى:

پيغهمبر -سلاف لى بن- دىيژت: ﴿﴾ ههچيى پسيارا علمهكى ژئ
بيتهكرن وئو وى قهشپرت، رۆژا قيامهتى ب لغافهكى ئاگرى دئ ئييه
لغافكرن ﴿﴾.

دره و کرنا ل سهر پیغهمبه ری:

پیغهمبه ر -سلاف لی بن- دیبیرت: ﴿ دره و کا ژ کیسی من نه وه کی دره و ژ کیسی ئیک ژ هه وه یه، هه چیی ژ قه ستا دره و ی ژ کیسی من بکه ت بلا جه ی خو د ناگری دا دورست بکه ت ﴾.

دره و:

پیغهمبه ر -سلاف لی بن- دیبیرت: ﴿ هشیاری دره و ی بن، نه و یا د گهل سهر داچوونی، نه و پیکفه د ناگری دانه ﴾. و دیبیرت: ﴿ خودان باوهر دره وان ناکه ت ﴾. و دیبیرت: ﴿ شقیدی من دیت دو زه لام هاته نک من.. وگوتن: نه و ی ته دیتی ده قی خو ددراند مرؤقی دره وین بوو، نه و دره وه کی دکه ت وره و وی ژئ دئیه قه گوهاستن هه تا دگه هته هه می لایان، قیجا رؤژا قیامه تی نه ف چه نده د گهل وی دئیه کرن ﴾.

کرنا دره و ی بو نرانه کرن:

پیغهمبه ر -سلاف لی بن- دیبیرت: ﴿ تیچوون بو وی بت یی گوتنه کا ژ دره و بیژت دا خه لک پی بکه نه که نی، تیچوون بو وی بت، تیچوون بو وی بت ﴾.

خونه یارسانا ژ ده سفیرا زراف:

پیغهمبه ر -سلاف لی بن- دیبیرت: ﴿ خو ژ ده سفیرا زراف بیاریزن، چونکی نه و ئیکه مین تشته حسیبا وی دقه بری دا د گهل عه بدی دئیه کرن ﴾.

سه فه را ژن بن مه حرم:

پیغهمبه ر -سلاف لی بن- دیبیرت: ﴿ هلال نینه بو وی ژنا باوهری ب خودی ورؤژا قیامه تی هه بت کو رپکا رؤژه کی بچت نه گهر مه حره مه کی وی د گهل نه بت ﴾.

نیهارا ل سەر مری:

پیغه مبهەر -سلاف لی بن- دبیرت: ﴿ههچی نیهار ل سەر بیته کرن
رۆژا قیامهتی دی پی ئیته عهزابدان﴾. وپیغه مبهری -سلاف لی بن-
لهعنهت ل وی ژنی کرینه یا نیهاری ل سەر مری بکهت ویا گوهداریی بو
بکهت.

نهوی بهری خهلی دهنه سهرداچوهنی:

پیغه مبهەر -سلاف لی بن- دبیرت: ﴿ههچی بو سهرداچونهکی گازی
بکهت هندی گونهها وی یی دویکهفتنا وی بکهت د ستویی وی دا ههیه،
بیی تشتهک ژ گونهها وان کیم بیت﴾.

سویندا نه ب خودی:

پیغه مبهەر -سلاف لی بن- دبیرت: ﴿ههچی ب ئیکی دی ژبلی خودی
سویند بخۆت ئهو وی کوفر یان شرک کر﴾. و دبیرت: ﴿ههچی
سویندهکی بخۆت بلا ئهو ب خودی سویند بخۆت یان خو بی دهنگ
بکهت﴾.

سویندا ژ دهره:

پیغه مبهەر -سلاف لی بن- دبیرت: ﴿ههچی سویندهکی بخۆت دا
مالی مروقهکی موسلمان بی حق بو خو بیخت، دهمی ئهو دچته نک
خودی ئهو دی یی لی ب غهزه ب بت﴾.

سویندخوارن ل دهمی فرۆتنن:

پیغه مبهەر -سلاف لی بن- دبیرت: ﴿هشیار بن ل دهمی فرۆتنی
گهلهک سویند نهخۆن، چونکی ئهو مالی خرهج دکهت پاشی بهرهکهتی ژ
پادکهت﴾. و دبیرت: ﴿سویند تشتی خرهج دکهت و بهرهکهتی
پادکهت﴾.

دزی:

پیغهمبهر -سلاډ لى بن- دبیرت: ﴿ مرؤقى دزیکهر دزیى ناکهت دهمنى دکهت وئهو یی خودان باوهر ﴾. ودبیرت: ﴿ خودى لهعنهتنى ل دزی بکهت دهمنى هیکهکى ددزت قیجا دهستى وی دئیته برین ﴾.
زیساندنا عهردى:

پیغهمبهر -سلاډ لى بن- دبیرت: ﴿ ههچى بهوستهکا عهردى ب زورداری ژ ئیکى بستینت، رۆژا قیامهتنى خودى دى کهته تۆکهک وئیخته ستوبى وی هتا وی د حفت عهردان دا دبته ﴾.
نافاکنا ل سهر قهرى:

پیغهمبهرى -سلاډ لى بن- نهى یا کرى کو قهر بیه گچکر، یان مرؤډ ل سهر روینت، یان ل سهر بیه ئاډاکرن.
غهدر:

پیغهمبهر -سلاډ لى بن- دبیرت: ﴿ رۆژا قیامهتنى دهمنى خودى مرؤقین بهراهیى ودویماهیى کۆم دکهت، بۆ ههر غهدهچیهکى ئالایهک دى ئیته بلندکر، وئیته گۆتن: ئهغه غهدرا فلان کورى فلانییه ﴾.
روینشنا ل سهر قهرى:

پیغهمبهر -سلاډ لى بن- دبیرت: ﴿ ئهگهر ئیک ژ ههوه ل سهر پهلهکى روینت هتا کراسى وی بسوژت ویکههته لهشى وی چیتره ژ کو ئهو ل سهر قهرهکى روینت ﴾.
نازیا ل سهر مى:

پیغهمبهر -سلاډ لى بن- دبیرت: ﴿ حهلال نینه بۆ ژنهکا باوهرى ب خودى و رۆژا قیامهتنى هبت کو ئهو تازیى ل سهر مرییهکى بکهت پتر ژ سى رۆژان، زهلامى وى تى نهبت ﴾.

خواستن:

پیغمبر -سلاف لی بن- دیثرت: ﴿سی هه نه ئەز سویندی ل سەر
دخۆم، و ئەز دێ گۆتنه کی بۆ هه وه بیژم ژبەر بکەن.. و عەبدەک دەرگه هێ
خواستنی ئەناکهت ئەگەر خودی دەرگه هێ فەقیری ل بەر وی ئەنه کهت﴾.
فیلباریا (نه ناجوشن) د کرین دا:

پیغمبر -سلاف لی بن- نه هی ژ هندی کر مرۆقه کی باژیری بچته
د ریکا وی دا یی ژ دەرقه ی باژیری دئیت دا تشتی بفروشتی، و گوت:
﴿ته ناجوشی نه کهن، و ئیک ژ هه وه خۆ نه که ته د بەر کرین و فروتنایکی
دی را﴾. و ته ناجوش ئەوه مرۆف سەرا تشتی گران بکهت نه دا بکرت
به لکی دا ل سەر خەلکی گران بکهت و وان بخاپينت.
جهونا ژنا بۆ سەر قهبران:

پیغمبر -سلاف لی بن- دیثرت: ﴿خودی له عه نهت ل وان ژنکان
کرینه ییت گه له ک دچنه سەر قهبران﴾. و دهیکا عه طیه ی دیثرت: نه هیا
مه هاته کړن ئەم ب دویف جهنازه یان بکهفین.
سله ونا ژنی ژ زهلامی خو:

پیغمبر -سلاف لی بن- دیثرت: ﴿ئەگەر زه لامی داخواز ژ ژنکا خو
کر بچته سەر جهی ووی وه نه کر، ملیاکهت له عه نه تان لی دکهن هه تا لی
دبته سپیده﴾.
کرنا غش ل ملله نی:

پیغمبر -سلاف لی بن- دیثرت: ﴿هەر عەبدەکی خودی هندهک
کهسان بیخته بن دهستان وروژا ئەو دمرت ئەو بمرت ووی غش وان کربت
خودی به حه شتی دێ ل سەر وی حه رام کهت﴾.

دانا فهنوايې يې زانين:

پيغهمبر -سلاف لى بن- دبيثرت: ﴿ههچيى بى زانين داخوازا
فتهوايه كي ژئ بيته كرن گونه ها وى ل سهر وييه يى فهتوا ژئ خواستى﴾.

داخوازگړنا طهلاق:

پيغهمبر -سلاف لى بن- دبيثرت: ﴿ههر ژنه كا ژ قهستا داخوازا
بهرداني ژ زهلامى خو بكهت ل سهر وى حهرامه نهو بيينا بههشى سهح
بكهت﴾.

گونا وى نشنى خودى بى نهخوش بت:

پيغهمبر -سلاف لى بن- دبيثرت: ﴿عهبدك ههيه گوتنه كا خودى پى
نهخوش بت دبيثرت وئهو چو پويته پى ناكهت، وئهو ب خو ژ بهر وى
ئاخفتنى هفتى سالان د جهههه مى دا دى ئيته هاقيتن﴾.

ناخفتنا زكري خودى ئيدا نهبت:

پيغهمبر -سلاف لى بن- دبيثرت: ﴿بيى زكري خودى گهلهك نه
ئاخن، چونكى گهلهك ئاخفتن بيى زكري خودى دلى رهق دكهت﴾.

سلهونا ز موسلمانى:

پيغهمبر -سلاف لى بن- دبيثرت: ﴿ههلال نينه بو خودان باوهرهكى
پتر ژ سى روظان پشت بدهته براى خو﴾. وديثرت: ﴿ههچيى سالهكى
پشت بدهته براى خو ههر وهكى وى خويانا وى ريتى﴾.

فهحشى:

پيغهمبر -سلاف لى بن- دبيثرت: ﴿مروقى ژ ههميان خرابتر روظا
قيامهتى ل نك خودى نهوه يى خهلك خو ژئ ددهنه پاش ژ بهر
فهحشاتيا وى﴾.

لیڤه بون ۱ دیارین:

پیغه مبهـر -سلاف لی بن- دبیرت: ﴿ ټووی ل دیاربا خو بزقرته څه وه کی
صهیه دلۍ خو ږاکهت و بزقرینته څه ټو دبیرت: ﴿ حلال نینه بو زهلامی
دیاریه کی بدهت پاشی لیڤه بیت ټو.

گازیکرن بو نشنۍ بهرزه ل مزگه فتنۍ:

پیغه مبهـر -سلاف لی بن- دبیرت: ﴿ ههچیۍ گوډ ل زهلامه کی بیت
ل مزگه فتۍ گازی بکهت بو تشته کی خو یی بهرزه، بلا بیرت: خودی بو
ته نه زقرینت مزگه فت بو فتۍ چهندي نه هاتینه ټاڅاکرن ټو.

چوونا د بهر نقیژۍ را:

پیغه مبهـر -سلاف لی بن- دبیرت: ﴿ ټووی د بهر نقیژۍ را دچت نه گهر
زانیا گونه ها وی چهنده چلان ټو ما با ژ پییان څه بو وی چیترو بو ټو.

ټیساندا نقیژکه ران:

پیغه مبهـر -سلاف لی بن- دبیرت: ﴿ ههچیۍ پیڅاز یان سیر یان قوراد
خوار بت بلا نیزیکۍ مزگه فتا مه نه بت، چونکی ملیاکهت نه خوشیا خو
ژ وی تشتی دبینن یی مروځان پی نه خوش بت ټو.

ډه خوارنا نه دورست:

پیغه مبهـری -سلاف لی بن- نه هیا کری مروځ ټاڅی ژ ده څی کونی
ټاڅی څه خوت، و نه گهر وی که سهک دیتبا ژ پییان څه ټاڅی څه خوت ټو
پاشقه دبر.

ډه خوارنا ب ده سنۍ جه بن:

پیغه مبهـر -سلاف لی بن- دبیرت: ﴿ کهس ژ ههوه ب ده ستۍ چه پی
نه خوت و نه ډه خوت چونکی شهیتان ب چه پی دخت و ډه دخت ټو.

بن مروفاينى:

پيغهمبر -سلاف لى بن- ديبثرت: ﴿يى مروفاينى بپرت ناچته بهحشتى﴾. وديبثرت: ﴿گونههك نينه پتر ژ ههژى هندى بت خودى د دنيائى دا لهزى ل عقوبهيا وى بكت ژ برينا مروفاينى وخيانهتى ودرهوى، وقهنجيا ژ ههميى زويتى خيرا وى دگههته خودانى مرفاينيه، هتا تهگهر خهلكى مالهكى د فاجر ژى بن مالى وان زنده دبت وهژمارا وان بوش دبت تهگهر ب مروفاينى بوون﴾.

نه دانا صلاوه تان ل سهر پيغهمبرى:

پيغهمبر -سلاف لى بن- ديبثرت: ﴿دفا وى مروقى ب ئاخى بكهت يى بهحسى من ل نك بيته كرن وصلاوه تان نه ده ته سهر من﴾. وديبثرت: ﴿يى بهخيل نهو كهسه يى بهحسى من ل نك بيته كرن وصلاوه تان نه ده ته سهر من﴾.

گونا ناخفنيان مهزن:

پيغهمبر -سلاف لى بن- ديبثرت: ﴿يى ژ ههميان پتر من نه قيت وجهى وى روژا قيامه تى ژ من دوير ژ ههوه نهوه يى پريپژ بت وگوتنيان مهزن بيثرت دا خهلك بيژن نه قيه يى ب دهف و نه زمانه﴾.

ب خودانگونا صهيان:

پيغهمبر -سلاف لى بن- ديبثرت: ﴿ههچيى صهيهك ههبت ژبلى صهينى نيچيرى يان يى زيړه قانيى ههر روژ هندى دو قيراطان خيرين وى كيم دين﴾.

نيشاندا حهيوانه تان:

پيغهمبر -سلاف لى بن- ديبثرت: ﴿ژنهك هاته عه زابدان ژ بهر كتكه كى وى نهو گرت هتا مري﴾.

ودبیژت: ﴿تشتی خودان رح بت نهکهنه ئارمانج بو خو﴾.
جیکرنا نهصوران:

پیغمبر -سلاف لی بن- دبیژت: ﴿مروقی ژ ههمیان عهزابا وی
دژوارتر رۆژا قیامهتی ئهوه یی تهصوران چی بکعت﴾. ودبیژت:
﴿ملیاکهت ناچنه د وی مالی قه یا صهیهک یان تهصورهک تیقه بت﴾.
نهیارهنیا وهلیین خودی:

پیغمبر -سلاف لی بن- دبیژت: ﴿خودی گۆت: یی نهیارهتیا
وهلیهکی من بکعت من حهره ل سهر وی﴾.
کوشنا موعاهدان:

کو ئه مروئن یین نه موسلمان، یین کو د ناڤ موسلمانان دا دژین،
پیغمبر -سلاف لی بن- دبیژت: ﴿ههچی موعاهدهکی یی حق بکوژت
ئو یین ناکهته بینا بههشتی، و بینا وی ریکا سهد سالان دئیتنه دیتن﴾.
زبارکنا میرانگری ژ میرانی:

پیغمبر -سلاف لی بن- دبیژت: ﴿ههچی میراتی میراتگری خو
بیرت، رۆژا قیامهتی خودی میراتی وی ژ بههشتی دی برت﴾.
ژ بن نیفله حیا گونههان:

پیغمبر -سلاف لی بن- دبیژت: ﴿پینج تشت ههنه ئهگهر ب سهر
ههوه دا هاتن، وئز خو ب خودی دپارێزم کو هوبین بگههنی: ههر
ملله تهکی فاحشه وهسا د ناڤ دا بهلاڤ بوو هتا بیته تشتهکی عهلهنی
ئو ئیش ونهخووشی یین کو د ناڤ باب وباپیرین وان دا نهههین دی
د ناڤ وان دا بهلاڤ بن، وههر جارهکا وان حيله د کیشان وپیشانی دا
کرن خه لا دی ل سهر وان پان وسولتان دی زولمی ل وان کهن، وگاڤا وان
زهکاتا مالی خو نه دا باران دی ژ وان ئینه قهتعه کرن وئهگهر ژ بهر

حه‌یوانه‌تان نه‌با ئی‌ک‌جار باران ل ون نه‌دباری، وه‌هر جاره‌کا وان عه‌هدا
خودی ویا پی‌غهمبه‌ری وی شکاندن دوژمنه‌کی نه ژ وان دی ئیته سهر
سه‌ری وان وه‌نده‌کی ژ وی مالی د ده‌ستی وان دا هه‌ی دی ژ وان
ستینت، وه‌ندی مه‌زنی‌ن وان حو‌کمی ب کیتابا خودی نه‌که‌ن خودی دی
وان به‌رده‌ته سهر وچا‌ئین ئیک ﴿.﴾

دویماهی

پیتقیه ئهم ل دویماهیا گونه‌هان دئاگه‌دار بین و خو ژئ بدهینه پاش
 ئه‌گهر مه سلامه‌تی بقیته، وئف چهنده نابت ئه‌گهر ئهم خو ژ گونه‌هان
 نه‌دهینه پاش وئستغفارئ نه‌کیشین، ئبن جهوزی دبیترت: (پیتقیه ل سه‌ر
 ههر خودان عه‌قله‌کی ئهو خو ل دویماهیا گونه‌هان هشیار بکه‌ت، چونکی
 د ناقبه‌را مروّقی و خودی دا چو مروّقایینی نینه، وئهو دادیی ب کار
 دئینت، حوکی ب عه‌داله‌تی دکه‌ت، ئه‌گهر چ ره‌ما وی گونه‌هان
 فه‌دگرت ژئ، ئه‌گهر وی بقیته ئهو مروّقی ب گونه‌ها کیم دگرت، قیجا
 هشیار به هشیار). (۱۰۰)

ئه‌فه بوو یا من دقیا ئیشاره‌تی بدهمی ژ بهر گرنگیا قی بابه‌تی یی
 خه‌له‌ک گه‌له‌ک گازنده‌یی ژئ دکهن ژ په‌قیا دلی، و نه‌مانا به‌ره‌که‌تی،
 ووه‌سواسا شه‌یتانی، ئه‌وا ئه‌گه‌را ههمیان بی ئیفله‌حیا گونه‌هانه، خودی
 مه‌ ژئ بپارتزت، قیجا هه‌چی خه‌له‌تیا هه‌بت ژ منه، وئه‌ز داخوازا
 لیبۆرینی ژ خودایی مه‌زن دکهم.
 وحه‌مد بۆ وی خودایی بت یی ب قه‌نجیا وی چاکی ب دویماهی
 دئین.

(۱۰۰) صید الخاطر لابن الجوزي، پ: ۱۳۲.

پاقر کرنا نہ فسی ب توبہ کرنا ژ گونہ هی

تیبینی: ئەف بابەتە یی هاتیە وەرگرتن ژ کتیباً
(تاج العروس الحاوی لتهذیب النفوس) یا (ابن
عطاء الله السکندری).

گرنگيا توبه کرنی

۱

توبه کرن ئيک ژ وان کارانه يين خودی ل بهر مه شرينکربن،
وبهري مه دايی دهمی د ئايه ته کی گوتی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَّبِينَ
وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ (البقرة: ۲۲۲) خودی هه ز ژ توبه کهه ران
دکهت، و هه ز ژ وان دکهت يين خو پاقر دکهن، قیجا نه گهر ته
بقيت توژ وان بی يين خودی هه ز ژ دکهن، نه شه ریک بو ته،
قهست بکی.. ریکا توبه کرنی، ریکا خوپاقر کرنی!

۲

ههر وهسا توبه کرن ئيک ژ وان کارانه يين خودی ل سهه مه
فهه ز ژ کرين، وه کی گوتی: ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (النور: ۳۱) نه گهر هوين خودان باوه ر بن،
وهه وه بقيت هوين ئيفله حی ببينن، هوين توبه بکهن، وبهه ر ب
خودی قه هه رن!

۳

وسهروهري مرۆفان، وسه ييدی پيغه مبهه ران، نهوي فهه رمان ل مه
هاتيه کرن نهه وي بو خو بکهينه جهی چاقلير کرنی، د گوتنه کا خو

دا دبیرت: ﴿والله إني لأستغفر الله وأتوب إليه في اليوم أكثر من سبعين مرة﴾ (بوخاری ژ ئەبوو ھورەیرە ی ڤەدگوهیتز) ئەز ب خودی کەمە ھندی ئەزم، ئەز ھەر پۆژ پتر ژ ھەفتی جاران داخوازا ژبیرنا گونەھان ژ خودی دکەم، و ئەز تۆبە دکەم. پیغەمبەر، ئەوی خودی گونەھین وی ھەمی بو ژبیرن پۆژی پتر ژ ھەفتی جاران تۆبە دکەت، و د ریبوايەتەکا دی دا (ل نک موسلمی) ھاتیە: پۆژی سەد جاران ئەز تۆبە دکەم، ئەری ئەمبەین گونەھکاران پۆژی چەند جاران تۆبە بکەین!

٤ ئەگەر جارەکی تە دلێ خۆ برە تۆبەکرنی، ھزری د ھندی دا بکە پۆژەکی دەمەکی -دویر ژ چاڤین خەلکی- رۆینیە خواری، وحسیبی د گەل خۆ بکە: ئەری ئەڤرۆکە من دەمی خۆ ب چ ڤە بۆراندیە؟ بار وپشکین خودی د وەختی من دا چەند بوون، وبار وپشکین نەفسا من چەند بوون؟ ئیک ژ مروڤین خودی دبیرت: پۆژی ھەمی ئەز دچوومە کاری، دا رزقەکی بو مالا خۆ کۆم بکەم، گاڤا دبوو شەف من حسیب د گەل نەفسا خۆ دکر: ئەری ئەو ئاخفتنین من گۆتین، چەند ژ یین خیری بوون وچەند ژ دخراب بوون، گاڤا یین خیری پتربان، من ھەمدا خودی دکر، ئەگەر نە.. من ئستغفار دکیشان.

وبه لکی که سهک ههبت بیژت: ما بۆچییه ئەم حسیبێ د گهل خوۆ بکهین، جارێ بلا کاری بکهین، وحسیبێ بۆ رۆژا حسیبێ بهیلین! ئەم دبێژین: نه.. ئەگەر ته وه کیلهک ههبت، وتو بزانی ئەم ههردهم حسیبێ د گهل خوۆ دکهت، تو حسیبێ د گهل وی ناکهی، چونکی ئەو تیرا خوۆ ههیه، بهلێ گاڤا ته زانی ئەو چو جارن حسیبێ د گهل خوۆ ناکهت، تو دێ حسیبهکا دژوار د گهل کهی، بلا کاری ته د گهل خودایی ته ژێ یێ ب قی رهنگی بت، ئەشروۆ تو حسیبهکا دژوار د گهل خوۆ بکه، دا سوپاهی حسیبا وی د گهل ته یا سڤک بت.

وئەگەر ته حسیبهکا هویر د گهل خوۆ کر، دێ شیی رۆژ رۆژه تهنیا گونههی ژ پهڕی دلی خوۆ ژبیهی، وئەگەر ئێک بیژت: ما تهنیا گونههی ژێ ههیه؟ دێ بیژین: بهلێ! مه ته لا دلی وگونههی مه ته لا وی جهیه ژ دیواری یێ فانوس پیڤه دبێته هلاویستن، بهری خوۆ بدی.. رۆژهکی دو رۆژان سی رۆژان، ئەگەر ته ئەو جه پاقژ نه کر، ما رهش نابت؟ گونهه ناگره، ودوکیلا وئ تهنیی ژ خوۆ ددهت، ودل دیواری سپیه، ئەگەر ب تۆی نهئیت ته یساندن، تهنی چو پاقژی لێ ناهیلت، وفایدی وی ناکهت هنگی ئەو بیژت: رۆژهکی ئەز دیوارهکی سپی بووم!

وهوين دزانن ئەگەر دیواری دلی ب تهنیا گونه‌هی ږهش بوو
مه‌زترین عقوبه د گه‌هته خودانی وی دلی چیه؟ مه‌زترین
عقوبه ئەوه دلی وی ږهق دبت، وگاښا دل ږهق بوو، ئیدی ئەو
نەشیت تام بکه‌ته شربنیا باوه‌ری، وبه‌س ئەو که‌س دزانت ئەف
عقوبه چەندا دژواره، یی جارەکی بدورستی تام کرته شربنیا
باوه‌ری.

پیغه‌مبەر -سلاڤ لی بن- د گۆتنه‌کا خو دا دبێژت: ئەگەر
عەبدی گونه‌هه‌ک کر نیشانه‌ک ل سەر دلی وی چی دبت، قیجا
ئەگەر وی خو ژ وی گونه‌هی دا پاش، وتۆه‌کر، ئەو نیشان دی
ژی چت، ئەگەر زف‌ری ڤه، نیشان دی زی‌ده بن حەتا دلی هەمی
ڤه‌دگرن، وئەڤه‌یه ئەو ژه‌نگا خودی به‌حس ژی کری دەمی گۆتی:
﴿ کَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾ (ترمذی ونه‌سائی ژ
ئەبوو هوره‌یره‌ی ڤه‌دگو‌ه‌یزن).

هەر تشته‌کی م‌رو‌ڤ ب‌یرا خو‌ل گرنگ‌یا وی نه‌ئینته‌ ڤه، م‌رو‌ڤ
بو‌ب ده‌ستڤه‌ئینانا وی یی مجد نابت، وتۆه‌ وپا‌ق‌ژ‌کرنا نه‌فسی
ژی یا وه‌سایه، ئەگەر تو‌ل ب‌یرا خو‌ بینیه ڤه کو گونه‌ه‌کاری د
دەر حەقا خودی ویا به‌نیان ژی دا ده‌ینه‌که دکه‌فته د ستوی دا،

دئ لیځه پریځی خو ژ وی دهینه خلاس بکهی بهری ئه ور ژ ب
سهر ته دا بیت یا خودانیتن دهینی داخوازا دهینی خو دکهن..

هزر بکه ئه گهر تول دیوانا مه زنه کی چهند مرۆقه کی پیشکیش
و ب پروومت ژی بی، چهند یی نیزیکی وی مه زنی بی، پاشی
که سهک ب ژور کهفت و داخوازا دهینه کی خو ژ ته بکهت، وئهو
یی راستگو بت، ئه گهر دهینی وی چهند یی کیم ژی بت، چهند
ئهو دئ ل ته که ته تنگافی؟! قیجا هشیار به، ل قیامه تی بلا
نه خودی ونه بهنی دهینی خو ژ ته نه خوازن، نوکه تویه بکه،
ئه گهر نه.. هنگی ته چو ری نابن.

مه قامی ئیکى توبه کر نه

۱

توبه کرن ئیک ژ وان کارانه یین خودی ل بهر مه شرینکرین،
وبه ری مه دایى ده می د ئایه ته کی گوتی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَّبِينَ
وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ (البقرة: ۲۲۲) خودی هه ز ژ توبه کهه ران
دکه ت، و هه ز ژ وان دکه ت یین خو پاقژ دکه ن، قیجا نه گه ر ته
بهییت تو ژ وان بی یین خودی هه ز ژى دکه ن، نه فه ریک بو ته،
قهست بکی.. ریکا توبه کرنی، ریکا خو پاقه کرنی!

۲

وتشته کی ژ قهستا نه بوو ده می خودایى مه زن د ئایه تا بوری دا
توبه وخو پاقژ کرن د گهل ئیک ئیناین، چونکی توبه ریکا
خو پاقژ کرنا ژ نه جاسه تا مه عنهویه، کانى چاوا ئاف ریکا
خو پاقژ کرنا ژ نه جاسه تا حسسیه، قازانه کا نوی وپاقژ بینه دانه
سه ر کوچکه کی ئاگری، پشتی بینه کی به ری خو بدی دی بینى
ته نشتین وى دره شن، گاڤا ته ره شاتیا وى هیلا و جاره کا دی
لینان پی کر، ره شاتی پتر دی پیقه مینت، هه تا ده مه ک دئیت
تو نوقته کا سپی لی نابینی، نه بهس هنده.. بهلکی نهو ره شاتی
دی پیقه نویسییییت وئیدی هندی تو بیییی ژى تو نه شییی سپی

بکەیهفه! تۆیه ئەو ئاقە یا ڕەشاتی دلی پی دئیتە ژێرن،
وکنگی تە دیتیە مروقئی دلی وی ل سەر کوچکی گونەهی ڕەش
بووی ژ ئاقی بی منەت بووی؟!

۳

ئەو کەس قەدری تۆبەکرنی باش دزانت پی دلی وی ل سەر
ئاگری گونەهان ڕەش بووی، وئەوی قەدری تشتەکی نەزانت دلی
خۆ نابەت، یاقووتەکا ژ هەمیان ب بەاتر بکە د ئاف ئالفی
دەواران دا، پاشی بدانە بەر و بەری خۆ بدی، ئەو دی لی خۆ بەتە
چ؟

بیزری دکت ژ قەنجان ژ ناز و رەمز و غەنجان

قەدری گولان چ زانت کەربەش دقئ کەری ڕەش

خودی دبیرت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ﴾، و ل جەهەکی دی
دبیرت: ﴿وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، پی تۆبە بکەت
خودی دی حەز ژئ کەت، وپی تۆبە نەکەت ژ زالمانە، قیجا هەر
ئیک ژ مە بلا بەری خۆ بدەتی کانێ وی دقئیت د گەل کی بت؟!

۴

نەتۆبەکرن یەعنی: ئیصرارا ل سەر گونەهی.. و مەزنتەرن
مەعنایا د گونەهی دا هەمی شکاندنا وئ پەیمانێیە یا مروقئی
دایە خودایی خۆ، و شکاندنا پەیمانا پامانا بی شەرمیی ددەت، و
د سەر هندی ژئ را گونەهی شوینوارین خۆ یین ئاشکەرا

وځهشارتی ل سهر خودانی هه نه، ژ یین ئاشکهرا: کسلانی د کرنا عیبادهتی دا، هسکبوونا چاقان، بی بهایی د ناڅ خه لکی دا، وخه باتا بهردهوام بو د دهستقه ئینانا شه هوه تیین ئه رزان.. و ژ یین څه شارتی: دلره قی، نه تامکرنا شرینا طاعه تی، خوژبیرکرن..

۵ وگونه هکاری یی ئه گهر چو خرابی تیدا نه بن ژبلی هند ی کو ئه و ناڅی خودانی دگوهورپت ئه و بهسه خرابی، کهسه ک ده می یی دویر ژ گونه هی، دیژنی: قهنجیکار، وپشتی ئه و ب نک گونه هی څه دچت، دی بیژنی: خرابکار، وههر گوهورپنه کا د ناڅی دا پهیدا دبت، گوهورپنا د شوینواری ژ ی دا د دویش دا دئیت.. وچه ند فهرقه کا مهز نه د ناڅبه را وی دا یی خوشیی ژ طاعه تی دبیت ووی یی خوشیی ژ گونه هی دبیت!

۶ وتشتی ژ هه میان ب زیانتر ل سهر مروقی گونه هیین بچویکن، یین ئه و چو هزری بو نه کهت، گونه هیین مهزن ب خو ل بهر مروقی دمه زنن، له و دی بینی ئه و خو ژ ی دده ته پاش، وژی تویه دکهت، به لی گونه هیین بچویک یا ژ وی څه ئه و چو نینن، له و خو ژ ی ناده ته پاش وهزرا تویه کرنی ژ ی ناکهت، و ژ بیر نه کهن ئه گهر ژههر یا کیتم ژ ی بت وی دکوژت یی فیکه تی، وئو ئاگری

باژېړه کي مهزن دسوژت ژ چريسکه کا بچويک دهست پي دکهت..
 ﴿وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ﴾.

خودويرکړنا ژ توپي، يهعني: چوونا بهر ب گونههې څه.. گونهه
 نهوا مروقي تووشي دو بهلايين مهزن دکهت:

يا ټيکي: مرنا کرېت ودويماهيا خرابه (سوء الخاتمة)، چونکي
 پهلا باوهريي نهگه ب کرنا گونههې د دلي دا مر، دل دهمي
 دمړت دي د ناڅ تاريخي دا بت.

يا دووي: بي بارکړنا ژ رزقي، ئيمام نهحمده ژ پيغهمبهري -
 سلاڅ لي بن- څه دگوهيژت، دبيژت: (إِنَّ الْعَبْدَ لِيَحْرَمَ الرِّزْقَ
 بِالذَّنْبِ يَصِيبُهُ) عهبد ژ رزقي بي بار دبت ژ بهر گونهها نهو
 دکهت.

مهقامي توپي خوداني سهرفهراز دکهت، کاني چاوا مانا د
 گونههې دا خوداني رويسار وشهرمزار دکهت، وما دي چاوا بي
 نهمر يا وي کهي وئو ته سهرفهراز بکهت؟ گونهه څو پهردديه يي
 دکهفته ناڅبهرا ته ووي، وئهگر هندهک ههبت کهيفا خو ب وي
 روژي بينن يا نهو تيډا بووين، مروقي ب عقل نهوه يي کهيفا
 خو ب وي روژي بينت يا وي تيډا خودايي خو نياسی، چونکي

ئەو رۆژا بونا وی یا دورست.. وگۆنههکاری کهیف ب وی
 رۆژی دئیت یا ئەو تیدا گههشتیه مهقامی ئیکی یی
 خوپاقرکرنی: مهقامی تویی ﴿ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
 مَتَابًا ﴾.

مهتەلا وی خودان باوهری خو ژ تویی دویر دکەت، وقەستا
 گۆنههی دکەت، مهتەلا رۆژییه دەمی دغهیرت، یان شهمالکی
 دەمی ل پشت پەردەیهکی دئیتە هلکرن.. هەردوان هەبونا بو
 هەی، بەلێ فایده ژ رۆناهییا وان نائیتە دیتن، چونکی پەردەیهکی
 ب سەر دا هاتی.. قیجا ئەگەر تە بقییت فایدهی ژ رۆناهییا
 باوهریا خو بیینی پەردەیی گۆنههی ب تویی هلده!

ئەگەر تۆبە نەكەين

۱

مە گۆت: ئەو كەسى باوەرى د گەل ھەبت وىي دوير بت ژ
مەقامى تۆبى، مە تەلا وى وەكى مەتەلا رۆژتيە دەمى
دغەبىرت، وړوناھيا وى دئيتە پەچنين، ومفا ژى نائيتە ديتن،
وباوەرى ئەگەر ب دورستى دەورى خۆ ببينت دى خودانى خۆ ژ
گونهھكاريى دتە پاش، ودى وى ژ سى مەزنترين دوزمنان
پاريزت: نەفس، وشەيطان، ودلچوون.. ھندى نەفسە ھيشتا
زوييە بۆ ليڤەبوونى، وھندى شەيتانە لەزى بکە ھيشتا خوشى ژ
دەست تە دەرئەكەفتى، ودلچوون (ھەوايى نەفسى) ليڤەبوونى ل
بەر وى گران دکەت، وگونهھكاريى ل بەر وى خوش وسڤک
دکەت.

۲

وھەر جارەکا مروڤى خۆ ب دەست شان ھەر سى دوزمنان ڤە
بەردا، ھيڊى ھيڊى ئەو دى ژ مەلەکووتا خودى دوير کەفت،
وئەو دەردي مەزن دى گەھتى يى ژ ھەميان پتر (مەدەدا
ئيلاھى) ژ وى دېرت، دەردي (کبر) وخۆمەزنکرنى، وبلا نەئيە
ھزرکرن خۆمەزنکرن ئەو مەرۆڤ ھەز بکەت جلکى مروڤى يى

باش بت یان مالا مروځی، څومه زنکرن ئه وه مروځ وه لى بېته
 حه قیې قه بویل نه که ت، یه عنى: نه فسه کا وه سا وی هه بت هزر
 بکه ت خه لک هه مى ژ هندى کیمترن حه قیه کا نه ل نک وی
 هه ی بزانه، ره حم ده مى ژ عه سمانى دبارت، ل کیشه بنه جه-
 دبت؟ ل کلوفانکا چیاى، یان ل عه ردی نرم؟ ره حما خودی ژى یا
 ب وی په نگیه، ده مى دبارت ژ دلین (موته که بران) ده رباس
 دبت، ودکه فته دلین (موته واضع).. وه نه بت بېته هزرکرن
 کو ئه څ په نگى څومه زنکرنى بهس ل نک وه زیر ومالداران په یدا
 دبت، نه.. هنده ک جاران څو ئه و ل نک وان ژى په یدا دبت یین
 شیفه شه څى د مالى دا نه هه ی!

۳ و مروځى ئه څ په نگه څومه زنکرنه ل نک په یدا بت، کو ئه و څو
 د سه ر حه قیې را ببینت، دى ب گونه هى ئیته گرتن، وه زر نه که ن
 گرتى بهس ئه ون یین دکه فنه سجنى، ئیخسیرى مه زن ئه وه یى
 مه مله که تا خودى یا پاقر ب پیساتیا گونه هى قریژى بکه ت.

۴ ومن گه له ک هزا څو د وی که سى دا کړیه یى چو جارا څو ب
 مه قامى توبى را نه گه هاندی، کانى مه زنتړین عقوبه ل دنیاىى
 گه هشتی ه وی چیه؟ وئ نه جام ئه څه بوو: مه زنتړین عقوبه ئه وه ئه و

ژ څی دنیا یی دهر دکه څت بیی تام بکه ته شرنیا څیانا خودی،
 شرنیا باوهری، بیی پیی خو بهر ب (حه ضره تا قودسی) څه
 بها څیژت، چونکی نهو مهمله که ته کا پاقره، نهوین ب قریژا
 گونه هی هاتینه به څه مکرن دهر گه ه بو نائیته څه کرن.

۵ ب نک دهر گه هی تو بی څه هه ره، و دهر گه هی بقوته، پتر ژ
 جاره کی، نهو بو ته دی ئیته څه کرن، وما کهنگی نهو جاره کی
 هاتیه گرتن هه تا بیته څه کرن؟! قهستا وی دهر گه هی بکه یی
 هه رده م څه کری، نهو دی ته نیژیک کی وی کهت، وتو بزانه
 موحه ققهق ده می تو ژ دهر ازی نکا وی دهری دهر باز دبی، دی
 عه جیبیان بینی! دی بینی نهو یی ب نک ته څه دئیت، هه ر
 چه نده تو یی هه وجهی وی یی ژی، ما نه تشته کی عه جیبه نهو -
 بو فایدی ته- که ره می ل ته بکهت کو بهری ته بده ته بک خو
 څه، ووی که یف ب ته بیت؟

۶ سه ییدئ تو به که ران -سلاڅ لی بن- بو مه دیار دکهت کو
 خودی پتر که یف ب عه بدی خو دئیت ده می نهو تو به دکهت، ژ
 که یفا ئیک ژ مه ده می ل بنی به ریی بت، حیشترا وی د گهل
 دا، ئاڅ و خوارنا وی ل سهر پشٹی، پاشی حیشترا وی لی به رزه

بیت، څیجا نهو ژ خو بې هیڅی بیت، وچاڅه پری مرنا خو بمینت،
 پاشی ژ نشکه کی څه بیینت حیشترا وی یا ل هنداشی سهری،
 وڅوارن وڅه څوارنا وی یا ل سهر پشنتی.. هند که یفا وی بیت،
 نه زمانې وی تیک بئالزییت، وشوینا بیژت: یا ره بی نهز عه بدی
 ته مه وتو ره بی منی، بیژت: یا ره بی تو عه بدی منی و نهز
 ره بی ته مه!! هنده که یفا وی ب ته دئیت دهمی تو قه سستا
 دهرگه هی وی دکه ی.. ویا غه رب نهو تو فایده ی ژ څی نیژیکی
 دکه ی نه نهو!

۷

ونه گهر ته بقیت قه سستا دهرگه هی وی بکه ی، نهو دهرگه هی یی
 نیژیکی ته یه.. هه وچه ناکه ت تو بچی عه بده کی وده کی خو بو خو
 بکه یه (واسطه) دا ته بکه هینتی، دهنقیژا خو بشو، و بهر قیبله
 راوه سته و بیژه: (الله اکبر) و ژ دنیایی دهرکه څه.. ته دیتیه
 مروڅه کی ب عه قل، خوشتقیی وی بیژتی: و هره دیدارا من،
 نهزی ل هیثیا ته، و نه څه دهرگه هی بو ته یی څه کریه. نهو بیژتی:
 کانې راوه سته دا نهز قه سستا فلان که سی بکه م پاشی! نه فسا خو
 ب څیژنی بکیشه و بییقه، گاڅا ته دیت وی نقیژنی نه فسا ته
 گوهارت، وتو ژ خه لکی دی جودا کری، هنگی تو بزانه کو تو ژ
 بهخته و هرا نی، نه گهر نه.. بزانه وی نقیژنی بهو سته کا ب تنی ژ ی
 ل ته زیده نه کریه.

ههچیی بقیّت راستیا خو ل نک خودایی خو بزانته بلا بهرئ خو
 بدهته حالی خو د گهل نفیژئ، ئەوئ بچت ل دکانا مسک
 فروشی روینته خواری، پاشی ژئ دهرکهفت بیی بینا مسکئ
 سهح بکهت، دقیت بزانته خو شیهه کال نک وی ههئ، وئهو بیئ
 پیتقی چاره سه رییه .. ﴿ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ
 بِغَيْرِ الْحَقِّ ﴾ ئەزئ بهرئ وان دئ ژ ئایه تیئ خو دهرگیڕم یئ د
 عهردی دا بی حهق خو مهزن دکهن، نفیژ ته دبهته دیوانا خودئ،
 وئهوئ بچته دیوانا خوشتیئ خو وحهز بکهت زوی شه گهرییت،
 ئەو د قیانا خو دا بی راستگو نینه، قیجا پا هوبن چ دبێژن بو
 وی یئ نه قیت ئیکجار بچته دیوانا خوشتیئ خو؟

ڌي د گهل خو بکه

۱

مرؤقه کي خودي ناس شيره ته کي ل هه قالين خو دکهت
ودبيژتي: وي سهره دهريي د گهل نه فسا خو بکه يا تو د گهل
دهوارا خو دکهي، هر جاره کا نهو ژ ريکي ده رکفت تو شفکه کي
لي ددهي دا ل ريکا خو بزقرته، وي سهره دهريي يا تو د گهل
کراسي خو دکهي، هر جاره کا نهو قريژي بوو تو وي دشوي،
وهه جاره کا نهو درپا تو وي پني دکهي.. نه فس وه کي دهواره کا
شهنبوزه، نه گهر نهو ب توي نه ئيته لغاقرن، دي خوداني خو
د کهنه داله کي ب ترس دا هاقيت، نه گهر د نقيژي دا تو
نه شيابه دلي خو، و د رويژي دا تو نه شيابه نه زمانه خو، و
د قهنجي دا توي شوکدار نه بوي، و د موصي به تي دا ته
صه بري نه کيشا.. چ ناف دي يي ژ هه ژي ته بت؟

۲

نهوي بڅيت ل سهر توبا خو يي بهرده وام بت، وه کي دارکوکه ي
ل نکراندني نه زقرته، دڅيت دو پيگاقين گرنه بهاقيت: يا
تيکي: دڅيت نهو هر د نه فسا خو دا زيره قانه کي ل سهر خو
بدانت، هر شهف بهري سهری خو بدانت نهو زيره قان حسيبي د

گهل وی بکەت، وگاڤا دیت شه‌هوه‌ته‌کی ئه‌و یی ژ ږیکې لادای،
یان قږټه‌کې دلې وی یی گرتی، هه‌ر زوی شفکا ئه‌ده‌بدانې لې
ږاکه‌ت، ولیفک وصابوینین خو به‌ره‌ه‌ف بکەت، به‌ری قږټر
قه‌گرت، وئیدی شوېستن چو فایده‌ی لې نه‌کەت. یا دووی: هه‌ر
زوی بو خو ل هنده‌ک مروقتین وه‌سا بگه‌ږییت هیتزا مانا ل سه‌ر
توی بدنه‌ دلې وی، ب وان قه‌ بیته‌ گرتدان، و د گهل وان
بژیت، ونه‌بیژه: ئه‌و ږه‌نگې مروقتان نه‌مایه‌ ما ژ کیښه
بینم! ئه‌و داخوازا خوشتییه‌کی بکەت، هه‌ر دې ل جهه‌کی
ب سه‌ر هل بت.. به‌لې ل څیړی تشته‌کی گرنګی هه‌ی ژ بیرا خو
نه‌به‌..

کا چاوا دنیا یی زه‌لامین خو هه‌نه‌ یی پشته‌ خو ب وان گه‌رم
بکەت ئه‌و دې تیرا وی هه‌بن، وه‌سا ئاخړه‌تې ژی زه‌لامین خو
یین هه‌ین هه‌چیې دلې خو ب وان قه‌ گری دت ئه‌و دې وی
ده‌وله‌مه‌ند که‌ن.. راسته‌ ئه‌فه‌ وه‌کی یین دی وه‌ندی یین دی
دمشه‌ و به‌رچاښ نین، به‌لې یی پسیار بکەت به‌رزه‌ نابت، وه‌ه‌ر
ئیک ل دویښ (هیممه‌تا) خو دڅیت خوشتییه‌کی بو خو بگرت، د
چیروکین ره‌مزی دا دئیته‌ گوتن: جاره‌کی مشکه‌کی هه‌ز ژ
حیشتره‌کی کر، هه‌څساری وئ گرت و به‌ر مالا خو، گاڤا

گهشتینه بهر دهری، تهبیعی حیشر نهشیا دهر باز بیت، ئینا
 ئیکی گوتی: یا خوشتییه کی ل دویف مالا خو بو خو بگره، یان
 ماله کا ل دویف خوشتییه خو بو خو ئافا که!! وهیثیا من نه وه
 (په یام) گهشت بت!

۴ ههر جاره کا عیبادت ل بهر ته یی گران بوو، وته خوشیا تاما
 طاعه تی د دلّی خو دا نه دیت، وگونه هل بهر ته یا سثک بوو،
 وتاما وی د دهقی ته دا یا خو بوو، بزانه تو د تو با خو دا یی
 راستگو نینی، چونکی ئاهاهی یی موکم نابت نه گهر بناخه
 دسست بن، گاڤا پیغه مبهری -سلاف لی بن- ههست ب
 بینته نگیه کی کربا، دگوته بیلالی: قامه تا نثیتری بگره دا خه ما
 خو قه ره ثینین ودلیّ خو رحه ت که یین.. تو، بهریّ خو بده خو
 کانّی خه مین ته ب چ قه دره قن ودلیّ ته ب چ رحه ت دبت؟

۵ بوخاری ژ عه بدللاهی کورّی مه سعودی قه دگو هیزت، دیبثرت:
 پیغه مبهری -سلاف لی بن- گوت: ﴿إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَرَىٰ ذُنُوبَهُ كَأَنَّهُ قَاعِدٌ
 تَحْتَ جَبَلٍ يَخَافُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْهِ، وَإِنَّ الْفَاجِرَ يَرَىٰ ذُنُوبَهُ كَذُبَابٍ مَرَّ عَلَىٰ أَنْفِهِ فَقَالَ
 بِهِ هَكَذَا..﴾ خودان باوهر ده می بهریّ خو دده ته گونه هیتن خو هزر
 دکه ت ههر وه کی چیا یه کی ل هنداقی وی نیزیکه ب سه ر دا

بیت، و مروځی فاجر گونډه پښ خو ودهسا دینت هه ودهکی
 میشه که دادایه سهر دنی خو وی هو لی کریه هه.. و ب
 دهستی خو ژ سهر دفنا خو کشکری. څیجا بهری خو بدی کانی
 تو ژ کیر ههردووانی؟!

۶
 نهوی هه څالینیا عاشقین دنیا یی بکهت، نهو دی وی ب لای
 خو څه بهن، نهوی دۆستینیا حه ژیکه رین ئاخره تی بکهت، نهو
 دی وی ودهکی خو لی کهن، وپیغه مبهه -سلاف لی بن- دیژت:
 هه ژیک ل سهر دینی وییه یی نهو حه ز ژنی بکهت، څیجا هه
 ژیک ژ هه وه بلا بهری خو بده تی کانی نهو حه ز ژ کی دکهت.
 وهه ژیک ژ مه سی خوشتی هه نه: مال، ودهمی مروځ دموت
 نهو نامینت یی مروځی، وعه یال وکس وکار، ودهمی مروځ
 دچته دقهبری دا نهو مروځی دهیلن ودزقرنه خوشی پښ خو،
 وعه مهل، نهو وه پستی مرنی ژی دمینته دگهل مروځی، و مروځی
 ب عهل نهو یی هه څالینیا وی بکهت یی دگهل وی دچته د
 قهبری ژی دا وصه برا وی پی دیت.

۷
 هه څالینیا دنیا یی، و حه ژیکه رین وی، ژ ره زیلی وشه رمزاری
 پیغه تر چوی ناگه هینته خودانی، چونکی هندی مروځی سهر خو

دنیا ژئی دخوت، وگاڤا ئه‌و کهفت، دنیا خو لئی ناکه‌ته خودان،
وه‌کی یارا ب‌فه‌ند وفیل، وحه‌ژیکه‌رین دنیایی ژی، تو چه‌ند
هه‌قالی وان بی، ئه‌و رازی نابن تو (مونافه‌سا) وان بکه‌ی،
ومروڤئی تیگه‌هشتی گاڤا ده‌مه‌کی هه‌قالینیا ئیکی کر وچو فایده
ژئی نه‌دیت، هه‌قالینیا وی ده‌یلت، قیجا ما نه‌ ده‌مه‌ تو بیژیه
نه‌فسا خو: بلا به‌س بت! د گهل مروڤین ئاخره‌تی، وه‌کی زاروکی
به‌ د گهل ده‌یکئی، هندی ئه‌و وی ویشه‌ لئی دده‌ت ئه‌و پتر خو
ده‌اقیته به‌ر سنگی!

بهايي ته نهو کاره يي تو دکه‌ی

۱

بهايي ته بهايي وي کاريه يي تو خو پيښه موژيل دکه‌ی، څيځا
نه‌گهر کارئ ته بهس دنيا بت، بهايي ته ژي دي هندي بهايي
دنيايي بت.. وتو دزاني بهايي دنيايي ل نک خودي چهنده؟ نهو
هندي په‌ړي پيشيه‌کي ژي نينه، وه‌کي پيغه‌مېهر -سلاڅ لي بن-
ديپترت، نه‌ري څيځا ته دڅيت بهايي ته ل نک خودي ژ بهايي
په‌ړي پيشيه‌کي کي‌متر بت؟!

۲

د ناڅ مروځان دا هنده‌ک هه‌نه وه‌کي کيژگل‌ول‌کانه، ب دفنا خو
پيساتي پال ددهن، وه‌ر جاره‌کا بينا گولان هاتي دمرن! وئوي
بڅيت قه‌ستا خودي بکه‌ت، دڅيت هي‌ممه‌تا وي ژ هندي بلندتر
بت کو وه‌کي حه‌يوانه‌تان بڅيت دا بخوت، و د سيياقي دا چي
هه‌سپي قه‌له‌وتر بت، نهو دميينه‌ ل دويماهيې.. نه‌بته عاشقي
بينه‌گونه‌هي؛ چونکي نه‌وي ل بينا گونه‌هي عاشق بت نيدي بينا
خي‌ران لي نائي‌ت، وخوارنا ته بلا بو هندي بت کو پي بڅي، نه
کو ژيانا ته بو هندي بت دا بخوي، گوند‌وره‌کي دهه جارن دي
وه‌رگي‌ري حه‌تا دلئ ته نه‌که‌فتي تو وي رانا‌که‌ي وتو دزاني

دویماهیا وی دئی چته کیفه!! وگاڤا تو دروینه خوارئ ل سهر
 سفرئ تو نزانئ ژ سهر رابی، بهلئ بۆ نڅیژئ یا چاوا بت تو یئ
 پئ رازی، وگاڤا ته دهست پئ کر تو نزانئ کهنگی دئ ژئ
 خلاص بی ژ لهزنان دا.. وخۆ وی دهمن کورتئ تو ب نڅیژئ
 ژئ څه دبورینن دنیا یا ل سهر دلئ ته، خوزی مه هند خه ژ
 نڅیژا خو خواربا، هندی ئهم ژ وی پاری یئ ئهم دخوین
 ودهاڤیین!

۳

باشترین تشت مروڤ ژ خودئ بخوازت ئهوه مروڤ د گهل وی
 یئ راست بت، ما نه ههر جار د (فاتحئ) دا ئهم دبیرین:
 ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاجَ الْمُسْتَقِيمَ﴾، ومروڤ د چوونا خو دا بهر ب
 خودئ څه، و ب دهستڅه ئینانا هیدایهتئ گهلهک رهنگن، هندهک
 وهکئ وینه یئ عهردی دکۆلت دا ل ئافئ بگهړییت، پشتی
 څهکۆلین ووهستیانهکا درېژ دئ هند بینت کانیا ئافئ ل بن پیین
 وی پهقی، وهندهک دئ بینن عهوهکئ تیر ئاف هاته هنداف
 سهری ویج وهستیان تیرا وی ئاف لی بارت: ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ
 يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾.

مرؤف ژ رحى ولەشى پىنک دئیت، وههردو هەتا بژین ومروؤف
 ژئ دورست ببت هندەک هەوجەيپن خو هەنە، رح چونکى ژ
 نک خودیپە دخوازت تو گوهداريا وى بکەت هەرگاڤ، ولەش
 چونکى ژ ئاڤا عەردیپە دقیت هەدەم تو یى نزم بى، وههچىى
 خزمەتا لەشى ب تنى بکەت، وهەر خوښیەکا ئەو دخوازت
 بدەتئ، مەتەلا وى وهکى مەتەلا وى کەسیپە یى ئەژدەهایەکى ل
 مالا خو خودان دکەت، چى گاڤا ژئ غافل بوو دئ وى
 داعوبرت، وخودئ رح دا دا ببتە دەلیل ل سەر لەشى، ولەش ژئ
 دا داببتە دەلیل ل سەر رحى، وىى هنگڤین بقیت لازم
 تەحەممو لا پیتەدانا میشى بکەت:

جەورئ هندئ دئ کشینت هەر کەسئ طاووس دقیت
 گەوهەر ودوررا یەتیم بئ تەرکئ سەر تیتن طەلب؟

مەتەلا باوەریى د دلى دا وهکى دارا کەسکە، چى گاڤا زیانى
 گونەهان ل دۆر رەهپن وئ شین بوو، دارا کەسک دئ ل کیمىى
 دەت، هەتا رۆژەک ب سەر دا دئیت وئەوا هەشک وزوها، بەلئ
 دەم بۆ دەمى ئەگەر تە خپارە کر، دارا تە دئ مینتە ل سەر هیتزا
 خو، قیجا ئەگەر تە بقیت واجبى بکەى خو ژ حەرامى بدە پاش،
 وئەگەر تە ثیا هاریکاريا تە ل سەر سوننەتئ بیتەکرن، مەکرووهى

نهکه، وئەگەر تە څیا عەجیبیا تاما باوەریی بێینی خو ژ گەلەک
 (موباحان) ژى بده پاش.. وتو تام ناکهیه خوشیا گوتنا حەلال،
 ئەگەر څیانان گوهدانان گوتنا حەرام د دلێ تە دا هەبت، وخوشتەین
 وسقکتەین عیبادەت ل بەر مروۆقی ئەو یی د گەا هەوايی نەفسا
 مروۆقی رێک بکەشت. ئەگەر بێژنە تە: وان پارێن تو ل حەجەکا
 سوننەت صەرف دکەى بده فەقیرەکی ل بەر تە دێ یا گران بت،
 بۆچی؟ چونکی حەج دئیتە دیتن، ونەفسا تە پشک وبار د
 خوشیا وئ دا هەیه، نه وهکی خیرئ ئەوا دئیتەدان ونەفس ژ بیر
 دکەت.. یا رهیبی تو وی عیبادەتی ب رزقی مه بکه یی تو ژئ
 رازی وبۆ نەفسا مه خوش!

٦ دل وهکی قۆدیکییە، ونەفس وهکی نەفسییە، گاڤا تە ل بەر
 قۆدیکئ نەفسا خو ئینا وبر، قۆدیک شیلی دبت، ودویماهیئ
 ژەنگی ژى دبت، ودلێ خودان باوەری وهکی قۆدیکا بویکییە
 هەر رۆژ پاقر دکەت، ودلێ فاجری وهکی قۆدیکا پیرەژنییە ب
 پشت گوھ ڤه لی ددەت حەتا ژەنگ دگرت، ودل ب چار تشتان
 دئیتە جەلیکرن: کو تو گەلەک تیکەلیا خەلکی نەکەى، وکیم
 باخقی، وگەلەک زکری بکەى، وهەمی گاڤا یی تیر نەبی.

غافلان بهری وان یی ل مالی وان، وزاهدان بهری وان یی
ل حالی وان، و ژ زاهدان ژی بهری نه‌زنانان یی ل پتربا کاری،
وزانایان خه‌ما وان دورستکرنا حالیه، هندی نه‌و ب دورستیا
نیه‌تی قه‌ موژیل دبن، وان ئاگه‌ه ژ گه‌له‌کیا کاری نامینت،
وتشتی دلی وان خوش دکه‌ت نه‌وه خودی دییژت: ﴿لِیَبْلُوكُمْ
أَیُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾، وناییژت: ﴿أَكْثَرُ عَمَلًا﴾.

دا تیگه هشتنا ته يا دوست بت

۱

باوهر نه کهه کو پتريا خهلکی علم نه کهه هشتی، لهو دنه زانن،
نه خیر! زانین وان یا هه ی به لئ پا ته و فیک ب ده ست گه له ک ژ
وان نه کهه فته، وئه گهر سی منه ت د گهل ته هاته نه کرن و ته شوکرا
وان کر، ئه و ته و فیکا مه زن بو ته هاته دان: کو تو توخو بیین خودی
ده رباس نه که ی، و سوزا خو د گهل وی ب جه- بیینی، ووه سا خودی
بنیاسی حه تا کو تو وی د ههر تشته کی دا بیینی..

۲

ئه گهر تو بشیی ل ته بته سپیده و بته ئیقار، بیی تو زولمی
ل که سی بکه ی، ئه و سه عاده ت ب رزقی ته هاته کرن، ژ خو ئه گهر
تو بشیی زولمی ل نه فسا خو ژی نه که ی، و د ناقبه را خو و خودی
دا خراب نه که ی، ئه و سه عاده تا ته ئیکجار تمام بوو، قیجا
چا قین خو بنقینه، وگو هین خو بگره.. وهشیاری وزولمی به.

۳

پینج کراس هه نه ئه گهر خودی ئه و کر نه بهر ته، تو د خه ما چو
تشتان نه به ژ دنیا یی کو نه که هه نه ته: کراسی نیاسینی، وئهو ی
خودی ب دورستی بنیاست، ههر تشته کی هه بت ژبلی وی دی د
چا شان دا یی کیم بت، و کراسی ته و حیدئ، وئهو ی ب سه ر

ته و حیدا خودی هل بیت چو تشتان بو وی ناکه ته شریک،
 و کراسی فیانی، وئوئی خودی بقیث هزری ژ تشته کی دی ناکه ت
 ژبلی وی، و کراسی باوهری، وئوئی باوهری ب خودی بینت دی
 ژ ههر تشته کی ئەمین بت، و کراسی ئیسلامی، وئوئی هاته د
 ئیسلامی دا و خو ب دهست خودی شه بهردا ب زهمهت بی
 ئەمریا وی بکهت، وئوگر جاره کی بی ئەمریا وی کر ژی، ههر
 زوی په شیمان دبت.

٤ ئەگەر ته بقیث ل قورئان خوینه کی بگه پیتی دی گه له کان بینی،
 وئوگر ته بقیث ل زانایه کی بگه پیتی علمی شریعه تی نیشا ته
 بدهت تو گه له ک زهمهتی ب دیتنا وی ژی شه نابینی، به لی
 ئەگەر ته بقیث ئیکی بینی خودی نیشا ته بدهت، و چاقین ته ل
 عه بیین نه فسا ته شه کهت، دی گه له ک زهمهتی بینی،
 عه بدللاهت کوری عومه ری دیژت: پیغه مبه ری - سلاف لی بن -
 گوته: ﴿إِنَّمَا النَّاسُ كَالْإِبِلِ الْمُنَّةِ، لَا تَكَادُ تَجِدُ فِيهَا رَاحِلَةً﴾ مروف وه کی
 حیشران نیزیکی د ناف سه د ژ وان دا تو پیړه هه کا باش د ناف
 دا نه بینی!

چەند نەفسا مروۆى ل نك وى يا بى بهايه! بو خوشيا
سەعتەككى، يان فايدى رۆژەكى ئەو بەرى وى ددەتە ھەمى
ژىلەلى وژوردانىان، وئەگەر مەسەلە بوو مەسەلە نەمەتە ئەبەدى
ئەو پال ددەت، ودبىژت: جامىر، ما خونه ھەوارە!

ژ نيشانيى بى عەقلىيىنە مروۆ خەما وى تىشتى بخۆت يى
نەزانت كانى دى چى بت يان نە، بەلى خەمى ژ وى تىشتى
نەخۆت يى سەدا سەد بزانت كو دى چى بت، وەكى وى يى خوژ
رزقى خو دترسىنت، ودبىژت: نە كو پىشتى ھندە وەختى دى ئەز
فەقىر بىم! وخەمى ژ مرنا خو نەخۆت، ونەبىژت: كانى دا ئەز
كارى خو بو مرنى بىكەم.

ئەگەر چل سال تە ل پىشت خو ھىلان، شەف ورۆژىن خو بىكە
ئىك، دا بگەھى.. نەبىژە: دى پال دەم وچى گاڭا من قيا پاشى
دى لەزى كەم! نە.. چونكى دەلىقەيا د دەست تە دا دىمىنت يا
كىمە، ھىزا غاردانى ژى ئەوا تە ل جىللىنى ھەى نامىنت!

مەزىنەكى دىيائى ئەگەر خەلاتەكى بو تە بەنىرت، رۆژا د دوىف
دا سىپىدى زوى دى چى خو ب بەر دەرازىنكا مالا وى داداى، دا
پىكى ب دەتە كو بچى سوپاسيا وى بىكەى، ومەلكى مەلكان

چهند نعمت د گهل ته كړينه، وته نه ټيټ قهستا دهرگههئ وى
 بكهئ؟ نه گهر جاره كئ دلئ ته چوويئ بئ نه مريا وى بكهئ، ل
 عه رده كئ بگه پريئ نه يئ وى بت، بئ نه مريا وى لئ بكهئ،
 وهيزئ بو خو ژ ئيكي دى بخوازه دا بئ نه مريا وى پئ بكهئ،
 ما نه مخابن نهوا ته ب چل سالان دانايه سهرپك ب ئيك
 نه فسهئ هه مپئ بهه پرينئ؟

توركئ خوونريز وخومارى مه ب يهك غه مزديه كئ
 زوهدي چل ساله ل من زير وزهر كر ژ نه ساس

۹ نه گهر خودئ د چاڅين ته دا هند يئ مه زن بت، ده مئ نهو
 ب تنئ ته دبينت تو بئ نه مريا وى نه كهئ، تو بزانه نهو خودئ
 يا ژ ته ستاندى، چونكى پيغه مبهه -سلاف لئ بن- دببترت:
 ﴿من لم يكن له ورع يردعه عن معصية الله إذا خلا بها، لم يعبا الله بسائر
 عمله﴾ هه چي هند ته قوا نه بت كو وى ژ بئ نه مريا خودئ بده ته
 پاش ده مئ ب تنئ دمپننه د گهل، خودئ پويته ب كارئ وى يئ
 دى هه مپئ ناكه ت.

۱۰ رورزا قيامه تنئ مروث ژ تشته كي شهرم ناكه ت وه كي كو ژ وى
 دهره مئ شهرم دكه ت يئ وى د بئ نه مريا خودئ دا خهرج كرى،

گاڦا دبېژنې: کي ئه و نعمت د گهل ته کړيو، وته ئه و د بي
نمريا کي دا خه رج کړيو؟

۱۱
نمگر تو هه څالينيا گونه هکاري نه کي و د پشت را دوعايا
هيديايتي بو بکي، چيتره ژ هندي کو تو هه څالينيا وي بکي،
و د پشت را به حسي وي بکي.. يه عني: هه تا ئه و گونه هه کي
دکته، تو دووان بکي: هه څالينيا وي وغه يبه تا وي!

مه ته لنامه!

۱ هەر نه فسه سه کا خودی دده ته ته، وده لیشه کا د سهر ته را
دبۆرت، ب کرنا طاعه ته کی څه بت، یان نه خوشی و فیه قیریه ک بت،
خودی دڅیت ته پی بجهر پینت، کانی ته نه فسه کا پاقر وده کی
شوکر دار هیه یان نه؟ ومه ته لا ئه وی دنیایی ب دینی دخوازت
وه کی مه ته لا ویه پی ئامانی خو پی زپری تری دکهت ژ خوارنا
گه نی، ئه ری ئه وی ودها بت ما نه که سه کی ئه حمه قه؟

۲ ده وار، ده می سه یسی خو دبینت، کوریا خو دله قینت هندی
که یف پی دیت، وگاڅا خودانی خو ئه وی ئالف بو ئینای دبینت،
ههر پوبته پی ناکهت، ووه کی ویه ئه وی خودانی نعمه تی پی ژ
راستی کو خودیه ژ بیر دکهت، وشوکرا عه بدن دکهت! وده ی
ده می تو بهر ه کی لی دده ی، ئه و دچت وی بهری دده ته بهر له قان،
یا ژ وی څه گونه ه یا بهری به، ووه کی ویه پی هزر دکهت عه بدن
موصیبه تی دده ن!

۳ ئه وی سهر فهر از پی ژ مرۆڅان بخوازت نه ژ خودی، مه ته لا وی
وه کی مه ته لا ویه پی پیکا خو بهرزه کری، هندی پتر ل پکی
بچت پتر ژ ئارمانجا خو دویر دکهت.

۴ مه‌ته‌لا ئه‌وێ عه‌قلێ خۆ ته‌سلیمی دلی خۆ بکه‌ت، وه‌کی مه‌ته‌لا وی که‌سییه یی ده‌می نقۆ دبت خۆ ب وی شه‌ دگرت یی دخذقت، ته‌ دیتیه ئیکێ ب چاڤ چاڤین خۆ بگرت و بیژته مروڤه‌کی نه‌بینت: ده‌ستی من بکیشه‌؟!

۵ زارۆکی دێ بینی ده‌یکا وی جوانترین جلکی دکه‌ته به‌ر، و ده‌می ئه‌و وی جلکی قه‌رێژی دکه‌ت، یان پیس دکه‌ت، هه‌ر د گاڤی دا ئه‌و دێ جلکین وی ب هنده‌کین پاڤترتر گوهوڤرت، نعمه‌تین وی ل سه‌ر ته‌ ده‌رده‌وامن، وه‌ر جار تو کراسی قه‌نجیا وی یی پاڤتر ب گونه‌هی قه‌رێژی دکه‌ی؟!

۶ مه‌ته‌لا دنیا یی ل نک خودان عه‌قلان وه‌کی مه‌ته‌لا وی که‌له‌خی مراره یی ره‌ڤده‌یه‌کا سه‌یان هاتینه سه‌ر و دفنن خۆ د ناڤ دا برین، مراره‌کی وه‌سا ئیک هه‌یه دلی خۆ به‌ته‌تی؟!

۷ مه‌ته‌لا ته‌ د خیرێ دا بلا وه‌کی مه‌ته‌لا پیڤازی نه‌بت، چه‌ند قه‌له‌په‌کی ڤا که‌ی دا بگه‌هیه کاکلکی قه‌له‌په‌کی دی دێ بینی!

۸ تۆبه ئه‌و ده‌رمانه یی ئیشا گونه‌هی چاره دکه‌ت، ئه‌رێ ته‌ دیتیه ده‌رمانه‌کی شرین؟ ئه‌گه‌ر شرییا گونه‌هی که‌فته ده‌قی ته‌، وی ب

ئەگەر شقانى پەزىي خۆ برە چەروانەكى خوش، ولى چەراند
 حەتا قەلەو بېن، كەيفا خودانى دىي پى ئىت، وخەلاتەكى باش دىي
 دەتى، وئەگەر وى پەزىي خۆ برە جەهەكى خراب، ھندەك د لاتان
 دا فېرىن، وھندەك گورگى دراندن، وئەوى مايى ژ برسان دا
 لەغەر بوو، خودانى ب كەيفا خۆبە، ئەگەر بقیىت دىي وى جزا
 دەت، وئەگەر بقیىت دىي لى بۆرت، مەتەلا لەشى تە د گەل دلى
 وخودى يا وەسايە، لەش پەزە، ودل شقانه، وخودان خودیبه، لەش
 ئەو دەرگەھە يىي بەرى تە ددەتە بەحەشتى يان جەھنەمى.

ئەو كەسى بەرانبەر خودىي رادووست و بىي دلى وى يىي حازر
 بت نقيىزى دكەت، وەكى ويىبە يىي سەد سندوقىن دياربان بو مەلەكى
 دبەت، بەلىي.. يىن خالى! ھوين بىيژن خەلاتى مەلەكى بو وى دىي چ
 بت؟ وئەوى نقيىزى ب دلەكى حازر دكەت، مەتەلا وى وەكى يا وى
 كەسيبە يىي ياقووتەكا نەئىتە بەاكرن ددەتە مەلەكى.. فەرقى چەندە؟

چل سالان ئەگەر تو ھەر پۆژ دندكەكا خيزى بەھاقىزبە جەھەكى،
 پاشى تە قيا وى جەھى پاقر كەي، ھزر نەكە ب مالىنەكى دىي شىي قىي
 چەندى كەي، ئەو قىيژا چل سالان ل سەر دلى تە كۆم بووى، ب گوھدانا
 وەعظەكى ب تنى ژى ناچت، وئەگەر رى بو لەشى ب جەنابەت

نه هاتبتهدان کو ئه و بچته د مالا خودی شه، چاوا ری بو دلی ب
جه نابهت دی ئیتهدان کو ئه و بچته حضورا خودی؟

۱۵ ۱۵ نه گهر خه لکی مه دحین ته ب وی تشتی کرن یی ئه و هزر
دکهن کو یی ل نک ته هه ی، و تو ژ خو دزانی ئه و تشت ل نک ته نینه،
که یفا خو ب مه دحین وان نه ئینه؛ چونکی یی کریتیا وی ئاشکه را فایدی
وی ناکه ت خه لک بیژنی: تو یی جوانی!

ناقه روڤه

پەر	بابەت
۳	پیشگوتن
۷	پیشگوتننا نقیسەری
۱۲	دەسپیکا گونەهێ
۱۶	ناڤیرا ئیکێ ئەگەرین گونەهێ
۱۸	ناڤیرا دووی کارتیکرنا گونەهێ د مللەتین بۆرین دا
۲۸	ناڤیرا سبێ کارتیکرنا گونەهێ د ئومەتا موحمەدی دا
۳۴	ناڤیرا چاری هەدەک کارین خەطەر یێن هزر ژێ نەئیتەکرن یێن بێ ئیفەحیا وان یا مەزن وهاتنا وان یا ب لەز
۴۶	ناڤیرا پینجێ شوینوارین گونەهێ ل سەر عەبدی
۵۰	ناڤیرا شەشی تۆبە وشەرتین وێ
۵۸	ناڤیرا هەفتی گونەهێژبەر
۶۴	ناڤیرا هەشتی عقوبەیا گونەهێ هەر دێ ئیت ئەگەر خۆ پستی دەهکی ژێ بت
۶۸	ناڤیرا نەهێ چاوا دێ ژ بێ ئیفەحیا گونەهان رزگار بین؟
۷۲	ناڤیرا دەهێ هەدەک گونەهێن پیتقی مروڤ خۆ ژێ بدەتە پاش یێن نەهێ ژێ هاتیەکرن
۸۷	دویماهی
۸۹	پاشبەند: پاڤژکرنا نەفسی ب تۆبەکرنا ژ گونەهێ

گرنگیا تۆبه کرنی	۹۱
مه قامی ئیکی تۆبه کرنه	۹۶
ئه گهر تۆبه نه کهین	۱۰۱
قئ د گهل خۆ بکه	۱۰۶
بهایی ته ئهو کاره یی تو دکهی	۱۱۱
دا تیگه هشتنا ته یا دورست بت	۱۱۶
مه ته لنامه	۱۲۱